

Biblia pentru fiecare zi

Oferit lui

.....

de

.....

cu ocazia

.....

Societatea Biblică Interconfesională din România

VECHIUL TESTAMENT

La început 10
Ziua întâi 11
Cerul, marea și pământul 12
Soarele, luna și stelele 13
Pești și păsări 14
Viața pe pământ 16
Oamenii 17
Adam și Eva 18
Toate au fost terminate 19
În grădina Edenului 20
Pomul din mijlocul grădinii Eden 21
În grădină este pace 22
Șarpele vorbește 24
Fructul interzis 25
Cine era de vină? 26
Adam și Eva izgoniți din Grădina Edenului 27
Muncind din greu 28
Doi fii 29
Fratele cel rău 30
Lucrurile se înrăutățesc 31
Un om bun 32
Planul lui Dumnezeu pentru Noe 33
Noe muncește din greu 34
Câte o pereche din fiecare specie de animale 35
În arcă 36
Plutind pe apă 38
Toți în siguranță, la bord 39
Debarcarea 40
Porumbelul și frunza 41
Ușa se deschide 42
Curcubeul 43
Turnul înalt 44
Totul se încurcă! 45
Un nou început 46
Călătoria misterioasă 47
O nouă țară 48

Cearta pentru pământ 49
O alegere egoistă 50
Lot este capturat 51
Avram se plânge 52
Sarai nu mai are răbdare 53
Numele cel nou al lui Avram 54
Cei trei oaspeți 55
Sara râde 56
Avraam se târguie cu Dumnezeu 57
Avertismentul îngerilor 58
Focul nimicitor 59
Mai multă veselie 60
Ismael este alungat 61
Apă în deșert 62
Isaac își caută o soție 63
Cămilele însetate 64
O soție pentru Isaac 65
Mireasa sosește 66
Rebeca se roagă 67
Gemeni diferiți 68
Iacov îl înșală pe Esau 69
O altă înșelăciune 70
Brațe păroase 71
Fuga lui Iacov 72
Un vis minunat 73
Casa lui Dumnezeu 74
Iacov se îndrăgostește 75
Iacov primește o lovitură 76
Bucuria lui Iacov 77
Iacov se întoarce acasă 78
În sfârșit prietenii! 79
Haina lui Iosif 80
Visele lui Iosif 82
Un alt vis 83
Iosif și frații săi 84
Planul lui Ruben 85
Iosif vândut ca sclav 86
Iacov plânge după Iosif 87

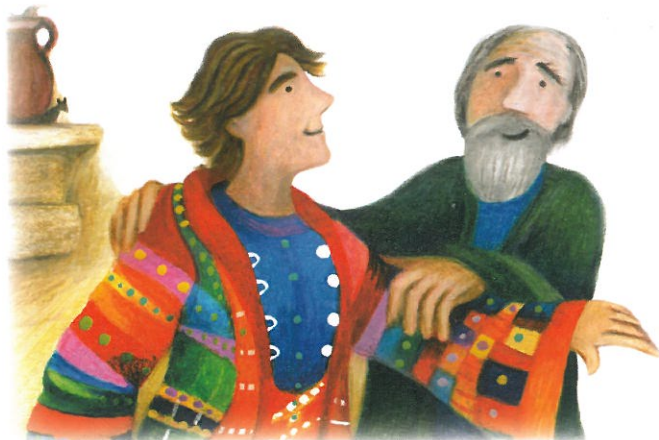
Iosif în Egipt 88
Minciuni 89
Visele din temniță 90
Iosif tălmăcește un alt vis 91
Visele lui Faraon 92
Mai puțin înțelepți 93
Chemați-l pe Iosif! 94
Dumnezeu spune înțeleșul viselor 95
Iosif tălmăcește visele Faraonului 96
Avertisment pentru Faraon 97
Depozite de hrană 98
Iosif cel înțelept 99
Vizita fraților lui Iosif 100
Grâne în Egipt 101
Din nou împreună 102
Farsa lui Iosif 103
Frații lui Iosif schimbăți în bine 104
Israelii, urmașii lui Iacov 105
Egiptenii nemiloși 106
Bebelusul din coș 107
Prințesa se scaldă 108
Prințul Egiptului 110
Fuga lui Moise 111
Păstorul Moise 112
Rugul care ardea 113
Dumnezeu vorbește cu Moise 114
Toiagul lui Moise 115
Ajutor pentru Moise 116
La palatul lui Faraon 117
Mai multă muncă pentru israeliți 118
Moise se plânge lui Dumnezeu 119
Toiagul transformat în șarpe 120

Încăpățânarea lui Faraon 121
Vremuri grele pentru Egipt 122
Broaște, broaște, broaște 123
Păduchii 124
Muște câinești 125
Animalele bolnave 126
Bube și răni 127
Cea mai grea pedeapsă 128
Sângele mielului 129
Ordinul lui Faraon 130
Fuga din timpul nopții 131
Marșul 132
Israelii la Marea Roșie 133
Drumul prin Marea Roșie 134
În sfârșit, liberi! 136
Apă de băut 137
Mâncare din cer 138
Pâinea zilnică 139
Apa din stâncă 140
Bătălia 141
Victoria israeliților 142
Muntele Sinai 143
Moise pe Muntele Sinai 144
Legi pentru viață 145
Plăcut lui Dumnezeu 146
Vișelul de aur 147
Moise este mânios 148
Fața strălucitoare a lui Moise 149
Cortul întâlnirii 150
Construirea cortului lui Dumnezeu 151
Aaron, Marele Preot 152
Sărbătorile 153
Plecarea de la muntele Sinai 154
Spioni în Țara Canaanului 155
Nemulțumirea israeliților 156

Pe muntele Nebo 157
Conducătorul Iosua 158
Rahav ascunde spionii israeliți 159
Funia roșie 160
Trecerea râului Iordan 161
Un oraș impunător 162
Iosua întâlnește un străin 163
Căderea Ierihonului 164
Israel, înfrânt în orașul Ai 166
Comoara ascunsă! 167
Judecători pentru Israel 168
Dumnezeu îl alege pe Ghedeon 169
O armată mică 170
Atacul neașteptat! 171
Samson cel puternic 172
Isprăvile lui Samson 173
Prinderea lui Samson 174
Secretul lui Samson 175
Capul lui Samson este ras 176
Un oaspete în lanțuri 177

Ultima victorie a lui Samson 178
Naomi se întoarce acasă 180
Rut culege grâne 181
Iov cel bun 182
Încercările prin care trece Iov 183
Prietenii lui Iov 184
Dumnezeu îl binecuvântează pe Iov 185
Fuga lui Iona 186
O furtună mare 187
Iona aruncat peste bord 188
Un pește mare 190
Pe țarm 191
Iona ascultă de Dumnezeu 192
Rugăciunea Anei 193
Un copilăș pentru Ana 194
Vocea din timpul nopții 195
Samuel ascultă 196
Chivotul este furat 197
Zeul sfărâmat 198
Întoarcerea Chivotului în Israel 199

Israel vrea să aibă împărat 200
 Samuel îl recunoaște pe Saul 201
 Locul de onoare 202
 Saul – primul împărat al Israelului 203
 Păstorul care cântă 204
 Trimiterea lui Samuel la Betleem 205
 Samuel îl recunoaște pe David ca viitor împărat 206
 Goliat cel înfiorător 207
 Provocarea uriașului 208
 Tânărul și neînfricatul David 209
 Goliat cade în luptă 210
 Invidia lui Saul 212
 Cei mai buni prieteni 213
 Saul în timpul somnului 214
 Moartea lui Saul 215
 David – împăratul Israelului 216
 În întâmpinarea Chivotului 217

David își ține promisiunea 218
 Un împărat bun 219
 Solomon cere înțelepciune 220
 Cearta pentru un copil 221
 Hotărârea lui Solomon 222
 Solomon construiește un Templu 223
 Templul este terminat 224
 Împărăteasa din Seba și înțeleptul Solomon 225
 Ahab – împăratul cel rău 226
 Ilie fuge de Ahab 227
 Ilie și văduva din Sarepta 228
 Viu din nou! 229
 Ahab și Ilie 230
 Întrecerea 231
 Niciun răspuns! 232
 Foc din cer 233
 Norișorul 234
 Dumnezeu trimite ploaie 235
 Ilie hrănit de un înger 236
 Elisei – un ajutor pentru Ilie 237

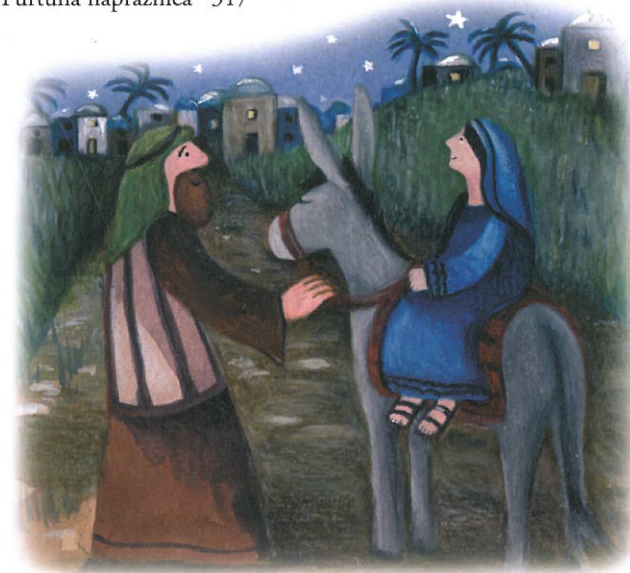
Ahab fură o vie 238
 Carul de foc 239
 Apa bună de băut 240
 Înmulțirea uleiului 241
 O cameră pentru Elisei 242
 Boala lui Naaman 243
 Leacul lui Elisei 244
 Vindecarea lui Naaman 245
 Ezechia face curățenie în Templu 246
 Sărbătoarea Paștelui 247
 Băiatul Iosia – împărat 248
 Iosia ascultă de Legea lui Moise 249
 Templul în flăcări 250
 Daniel mănâncă diferit decât babilonienii 251
 Prietenii lui Daniel refuză să se închine statuii lui Nebucadnețar 252
 Cei trei tineri aruncați în foc 253
 Mâna misterioasă 254
 Daniel – un om fără pată 255
 Complotul împotriva lui Daniel 256
 Sfetnicii împăratului sunt invidioși 257
 În groapa cu lei 258
 Estera își salvează poporul 260
 Înapoi acasă la Ierusalim 261
 Reconstruirea Ierusalimului 262
 Pereți subțiri 263
 Evreii lucrau purtând săbiile cu ei 264
 Sărbătoare pentru poporul evreu 265

NOUL TESTAMENT

Neîncrederea lui Zaharia 268
 Vizitatorul Mariei 269
 „Numele lui este Ioan.” 270
 Visul lui Iosif 271
 O lungă călătorie 272
 Nicio cameră liberă! 273
 Nașterea lui Isus 274
 Mesajul îngerului 276
 Păstorii pornesc să-L caute pe Isus 277
 Păstorii au găsit staulul 278
 Un bătrân fericit 279
 O nouă stea 280
 Un nou Împărat 281
 Minciuna lui Irod 282
 Daruri bogate 283
 Pe un alt drum 284
 Fuga în Egipt 285
 Isus creștea plin de înțelepciune 286
 Isus vizitează Ierusalimul 287
 În Casa lui Dumnezeu 288
 Maria îl găsește pe Isus la Templu 289
 Ioan, vârul lui Isus 290
 Ioan botează mulți oameni 291
 Isus este botezat 292
 Ispitirea lui Isus 294
 O altă încercare 295
 „Pleacă de aici, Satana!” 296
 Isus vindecă mulți bolnavi 297
 Isus își alege un grup de prieteni 298
 O mulțime de pești 299
 Pescari de oameni 300

Vameșul Matei 301
 Apa transformată în vin la nunta din Cana 302
 Născut din nou! 303
 Apa vie 304
 Vindecarea unui băiat bolnav 305
 Coborât prin acoperiș! 306
 Ridică-te în picioare! 307
 Predica de pe Munte 308
 Opriți răul! 309
 Rugăciunea Tatăl nostru 310
 Isus își trimite ucenicii în lume 311
 Doi constructori de case 312
 Casa construită pe nisip 313
 Lăcomia de bani 314
 Semințele 315
 Mesajul lui Dumnezeu 316
 Furtuna năpraznică 317

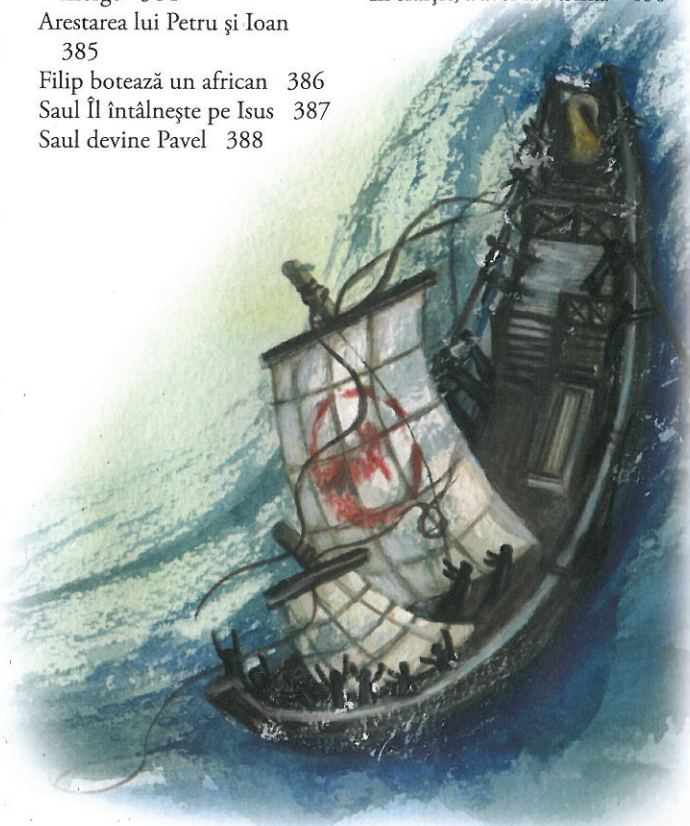
Oprirea furtunii 318
 Fetița lui Iair 320
 Vești rele 321
 Trezește-te! 322
 O mulțime de oameni fără mâncare 323
 Masa de prânz a unui băiat 324
 Hrană pentru toată mulțimea 326
 Mergând pe apă 327
 Vindecarea orbului 328
 Pilda Bunului Samaritean 329
 Adevăratul prieten 330
 Marta și Maria 331
 Moartea lui Lazăr 332
 Învierea lui Lazăr 333

Un om recunoscător 334
 Femeia gârbovă 335
 Oaia pierdută 336
 Moneda pierdută 337
 Pilda fiului risipitor 338
 Regretul fiului risipitor 339
 Întoarcerea fiului risipitor 340
 Fratele mâniaș 341
 Isus iubește copiii 342
 Bartimeu își recapătă vederea 343
 Zacheu în copac 344
 O mare schimbare 345
 Ultimul Paște al lui Isus 346
 Un măgăruș 347
 Intrarea în Ierusalim 348
 Complotul preoților și trădarea lui Iuda 350
 Isus se mânie 351
 Cine va intra în Împărăția lui Dumnezeu 352
 Vasul cu mir 353
 Sărbătorirea Paștelui 354
 Spălarea picioarelor 355
 Iubiți-vă unii pe alții 356
 Pâine și vin 358
 Dorința lui Petru 360
 În grădina Ghetsimani 361
 Ucenicii au adormit 362
 Sărutul lui Iuda 364
 Părăsit de toți! 365
 Petru aude cocoșul 366
 În fața Marelui Preot 367
 Întrebarea lui Pilat 368
 Judecarea lui Isus 369
 Ce s-a întâmplat cu Iuda? 370
 Răstignirea lui Isus 371
 Isus moare pe cruce 372

Cererea lui Iosif 373
 Mormântul gol 374
 Isus a înviat! 376
 Isus se arată Mariei 377
 Doi ucenici triști 378
 Un „străin” la cină 379
 „Străinul” de pe malul mării 380
 După patruzeci de zile de la Înviere 382
 Isus se înalță 383
 Vindecarea celui ce nu putea merge 384
 Arestarea lui Petru și Ioan 385
 Filip botează un african 386
 Saul îl întâlnește pe Isus 387
 Saul devine Pavel 388

Petru este eliberat din lanțuri 390
 Un înger îl scoate pe Petru din temniță 391
 Călătoriile lui Pavel 392
 Credința temnicerului 393
 Supărarea meșteșugarilor din Efes 394
 Revolta meșteșugarilor 395
 Pavel judecat la Roma 396
 Pe mare spre Roma 397
 Naufragiul 398
 În sfârșit, Pavel la Roma! 400

VECHIUL TESTAMENT

La început,
Dumnezeu a
făcut cerurile și
pământul.

Geneza 1:1

Ghicești oare
ce a făcut
Dumnezeu
apoi?

La început

La început de tot, Dumnezeu a făcut cerurile și
pământul. Nu existau oameni. Nici animale.
Nu era viață.
Și nu era nici lumină. Era întuneric și totul era gol.

Ziua întâi

În ziua întâi, Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!”
Și a fost lumină.
Dumnezeu a numit lumina „zi”, iar întunericul
„noapte”.
Și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
Asta s-a întâmplat în ziua întâi!

Dumnezeu
a zis: „Să fie
lumină!”

Geneza 1:3

În câte zile
a făcut
Dumnezeu
pământul?

Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

Geneza 1:10

Câte feluri de flori și copaci cunoști?

Cerul, marea și pământul

În ziua a doua, Dumnezeu a pus apă în mare și nori pe cer.

Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

Apoi, în ziua a treia, Dumnezeu a făcut oceanele, lacurile, râurile, cascadele și izvoarele.

El a făcut și uscatul – munții, dealurile și văile.

„Pământul să înverzească” a zis Dumnezeu. „Să crească iarba, florile și copacii. Să facă semințe și fructe!”

Pe pământ au început să crească iarbă deasă, flori frumoase și copaci înalți. Erau atât de multe feluri, că nimeni nu putea să le numere.

Soarele, luna și stelele

În ziua a patra, Dumnezeu a zis să fie niște lumini pe cer ca să despartă timpul în ore, zile, luni și ani.”

Așa că, Dumnezeu a făcut primăvara și vara, toamna și iarna.

El a făcut ca soarele strălucitor să încălzească pământul în timpul zilei.

Dumnezeu a văzut că noaptea era foarte întuneric și a pus pe cer luna și stelele. În acea noapte, luna și stelele sclipitoare au răsărit pentru prima dată.

Astfel lucrarea zilei a patra a fost terminată!

Și totul era bun.

Dumnezeu a zis: „Să fie niște luminători în întinderea cerului.”

Geneza 1:14

Ai privit vreodată cu uimire cerul în timpul nopții?

Dumnezeu le-a
binecuvântat.

Geneza 1:22

Imaginează-ți
cât de multe
viețuitoare au
apărut în ziua
a cincea!

Pești și păsări

„Să fie apele pline de viețuitoare” a spus Dumnezeu în ziua a cincea, „și să zboare păsări deasupra pământului!” Așa că a făcut peștii și multe alte creaturi care înoată: meduze, țipari, rechini, balene și broaște țestoase. Scoici, pești zburători, delfini, crabi și căluți de mare. Dumnezeu a făcut păsările și multe alte creaturi zburătoare. Vulturi care planează, șoimi care se năpustesc și colibri care țâșnesc ca o săgeată. Ciocârlii care cântă și bufnițe care țipă. Și Dumnezeu a văzut că toate erau bune. Aceasta a fost ziua a cincea!

Dumnezeu
a spus: „Să
dea pământul
viețuitoare
după soiul lor.”

Geneza 1:24

Crezi că lipsea
ceva de pe
pământ?

Viață pe pământ

Dumnezeu a spus în ziua a șasea să fie viață pe pământ. Așa că El a creat toate viețuitoarele care trăiesc pe pământ. Pe cele uriașe, cum sunt elefanții și pe cele mici, cum ar fi șoriceii. Pe cele frumoase, precum câprioarele și pe cele care arată amuzant, precum furnicile. Unele, cum sunt gheparzii, pot alerga foarte repede, altele precum țestoasele, se mișcă încetșor. Dumnezeu a creat insectele – unele zboară, altele se târăsc și altele sar.

Dumnezeu a văzut că toate erau foarte bune.

Oamenii

Dar Dumnezeu a fost de părere că lipsea ceva. Așa că S-a gândit să creeze omul. Dumnezeu a luat pământ și l-a modelat, dându-i forma unui trup de bărbat. A suflat asupra lui, iar bărbatul a prins viață. Dumnezeu i-a dat acestui bărbat numele Adam. Adam era diferit de animale, pentru că el fusese creat după chipul lui Dumnezeu.

Dumnezeu a
făcut pe om
după chipul
Său.

Geneza 1:27

Care sunt
diferențele
dintre oameni
și animale?

Domnul
Dumnezeu
a zis: „Nu este
bine ca omul
să fie singur.”

Geneza 2:18

De ce a creat-o
Dumnezeu pe
Eva?

Adam și Eva

Dumnezeu știa că nu este bine ca Adam să fie singur.

El avea nevoie să fie împreună cu cineva.

Așa că Dumnezeu a creat o femeie din coasta lui

Adam. Numele ei era Eva.

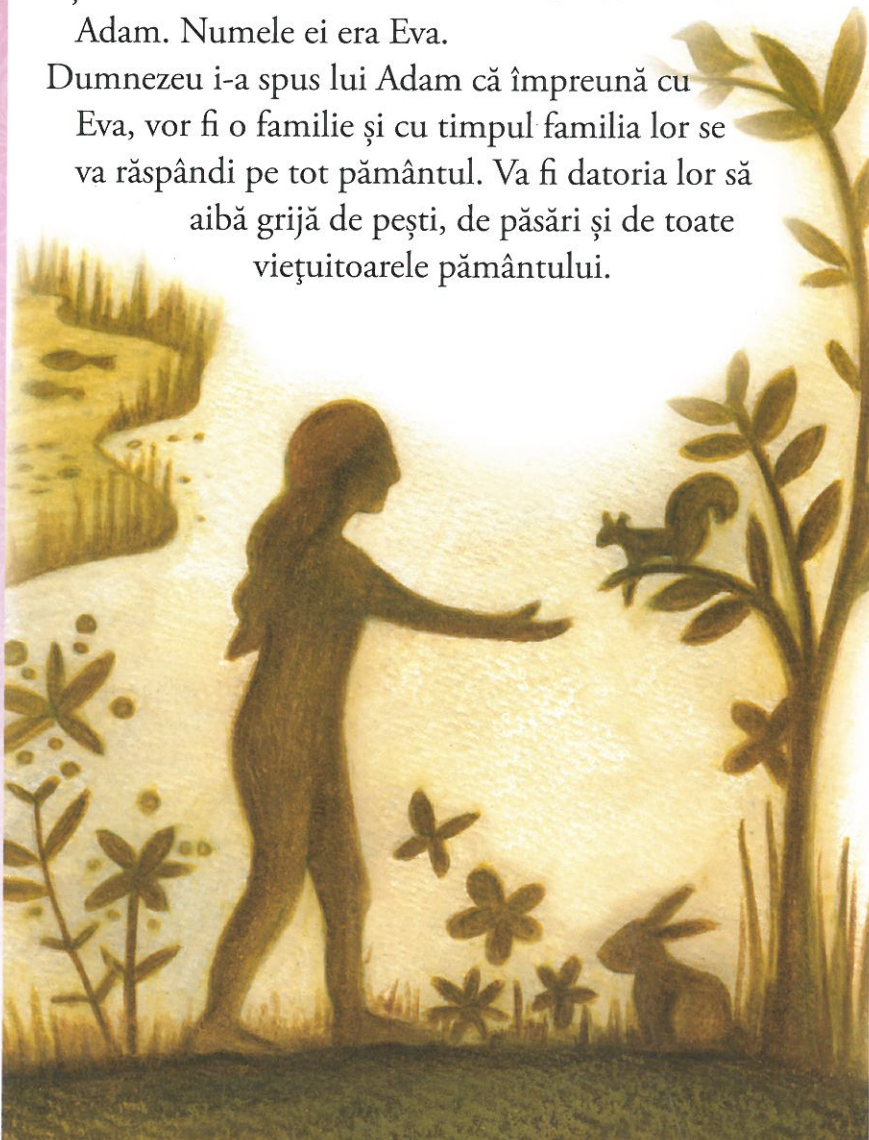
Dumnezeu i-a spus lui Adam că împreună cu

Eva, vor fi o familie și cu timpul familia lor se

va răspândi pe tot pământul. Va fi datoria lor să

aibă grijă de pești, de păsări și de toate

viețuitoarele pământului.

Toate au fost terminate

Pământul și cerurile, plantele, animalele și oamenii au
fost creați cu toții în șase zile.

Dumnezeu s-a uitat la tot ce făcuse. Toate erau foarte
bune!

Iar în ziua a șaptea Dumnezeu s-a odihnit. Nu a mai
creat nimic nou.

„Am terminat acum ceea ce trebuia făcut” a spus El.

În felul acesta a creat Dumnezeu cerurile și pământul.

În ziua a șaptea,
... Dumnezeu
s-a odihnit
după toată
lucrarea pe care
o făcuse.

Geneza 2:2

Unde crezi
că trăiau Adam
și Eva?

Și omul a
pus nume
tuturor vitelor,
păsărilor
cerului și
tuturor fiarelor
câmpului.

Geneza 2:20

Ce nume de
animal ți se
pare cel mai
amuzant?

În grădina Edenului

Dumnezeu le-a dat lui Adam și Eva o grădină minunată în care să locuiască. Aceasta se numea Grădina Edenului.

„Dați acum nume tuturor animalelor pe care le-am creat” a spus Dumnezeu.

Adam a dat nume tuturor viețuitoarelor: aligatori și omizi, hipopotami și țestoase, veverițe și delfini.

Pomul din mijlocul Grădinii Eden

Grădina Eden era plină de pomi fructiferi minunați.

„Bucurați-vă de grădină!” i-a spus Dumnezeu lui Adam. „Puteți mânca tot ce doriți.”

Dar le-a dat lui Adam și Eva un avertisment: „Să nu mâncați niciodată din fructele aceluia pom deosebit care se găsește în mijlocul Grădinii Edenului” a spus Dumnezeu. Acela este pomul cunoașterii binelui și răului. Dacă gustați din fructele sale, veți muri.”

Domnul
Dumnezeu
a luat pe om
și l-a așezat
în grădina
Edenului ca s-o
lucreze și s-o
păzească.

Geneza 2:15

Au gustat ei
acele fructe?

Un râu ieșea
din Eden și uda
grădina.

Geneza 2:10

Îți poți
imagina cum
era viața în
Grădina Ede-
nului?

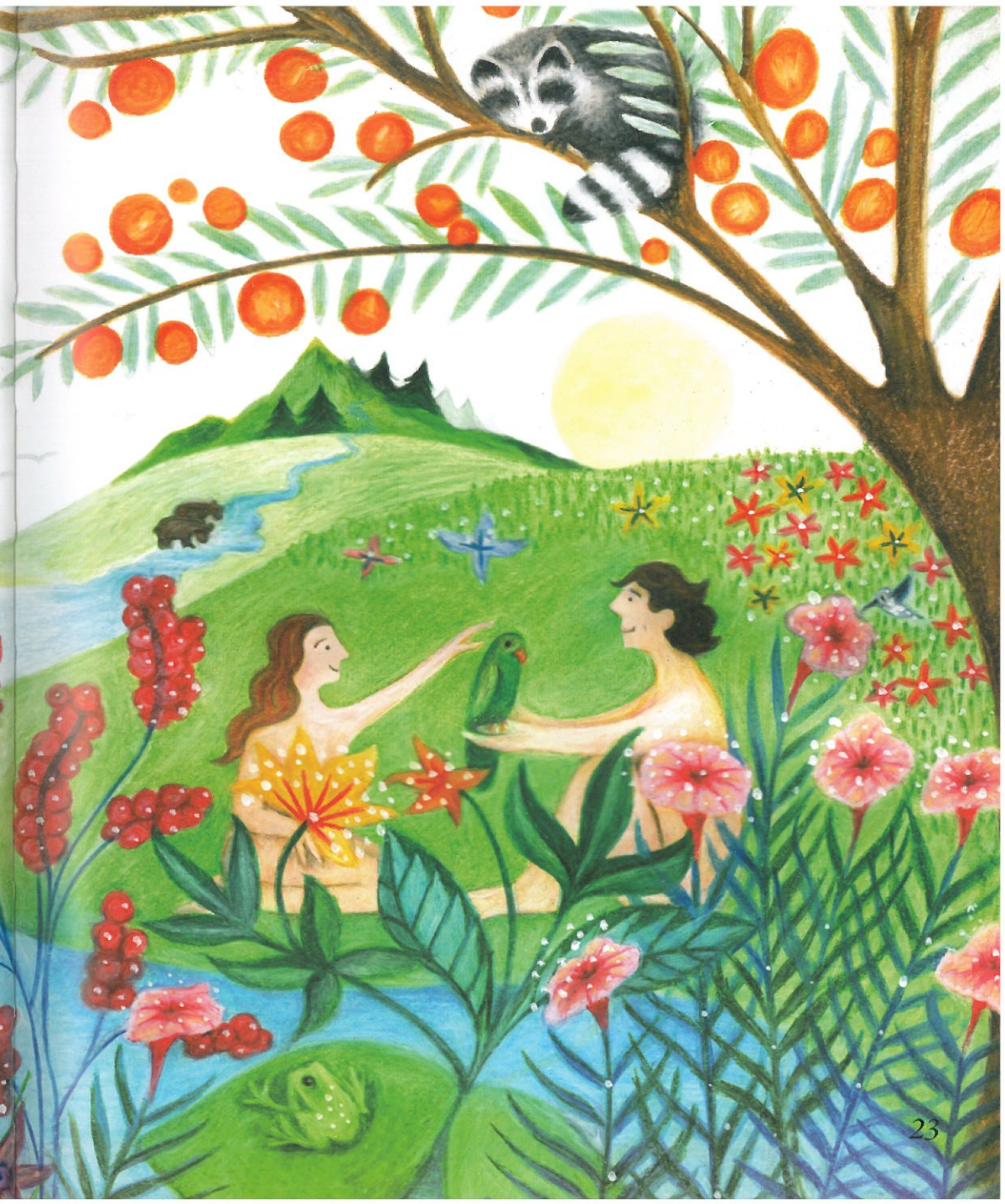
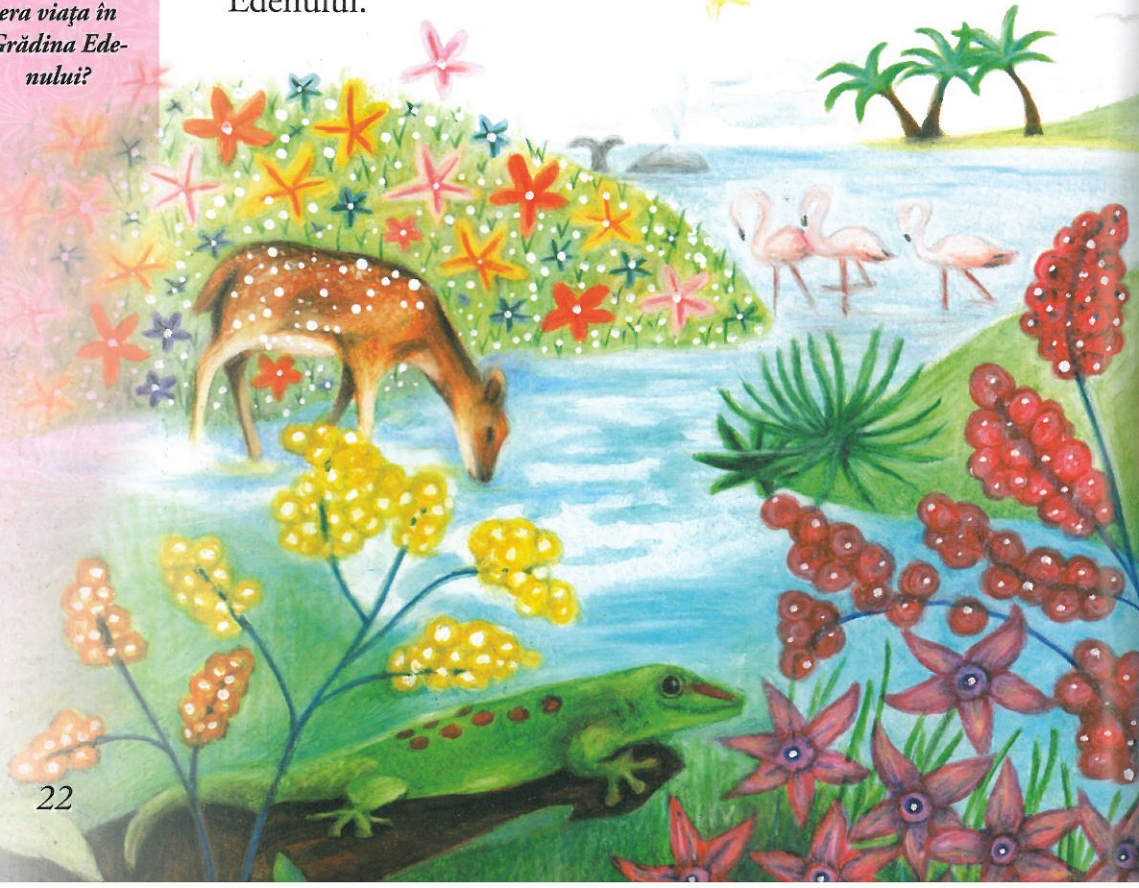
În grădină este pace

Adam și Eva au pornit să exploreze Grădina Edenului.

Se bucurau de flori și de fructe și se așezau lângă izvoare și pe malul lacurilor.

Se plimbau printre copaci și se odihneau în iarba fragedă.

Adam și Eva aveau grijă de toate viețuitoarele care locuiau în pace alături de ei, în Grădina Edenului.

Șarpele era
mai șiret decât
toate fiarele
câmpului.

Geneza 3:1

De ce crezi că
a mâncat Eva
din fruct?

Șarpele vorbește

Într-o zi, un șarpe rău a venit la Eva.

„Sssss” a rânjit el. „De ce nu muști pe furiș din fructul acestui copac?”

„Nu!” a răspuns Eva. „Noi avem voie să mâncăm din toții pomii, dar nu din pomul cunoașterii binelui și răului.

Dumnezeu a spus că dacă mâncăm din *acel* fruct, vom muri.”

„Nu, nu veți muri!” i-a spus șarpele. „Ia doar o mușcătură mică din el. Nu ți se va întâmpla nimic rău. Îți voi spune un secret: te va face înțeleaptă ca Dumnezeu!”

Așa că Eva a mușcat din fructul copacului interzis.

Fructul interzis

Nu mult după aceea, Adam a venit s-o caute pe Eva.

„Gustă din fruct!” i-a spus ea lui Adam. „Eu am gustat și nu mi s-a întâmplat nimic rău.”

I-a dat și lui să muște din fructul interzis. Și Adam a mușcat.

Femeia a văzut
că pomul era
bun de mâncat
și plăcut de
privit și că
pomul era
de dorit ca să
deschidă cuiva
mintea.

Geneza 3:6

Ce a spus
Dumnezeu
despre asta?

Atunci au
auzit glasul
Domnului
Dumnezeu,
care umbla
prin grădină în
răcoarea zilei.

Geneza 3:8

Aceasta a fost
ultima lor zi
în Grădina
Edenului.

Cine era de vină?

În acea după-amiază, Dumnezeu se plimba prin Grădina Edenului.

Adam și Eva s-au ascuns în spatele unor copaci.

„Adam! Eva! Unde sunteți?” a strigat Dumnezeu.

Curând i-a găsit.

„De ce vă ascundeți de Mine? i-a întrebat El.

„Mi-a fost teamă” a răspuns Adam.

„De ce?” a întrebat Dumnezeu. „Ai mâncat fructul din care ți-am spus să nu mănânci?”

„Eva mi-a dat din el” a spus Adam, „iar eu am mâncat.”

„Șarpele cel rău m-a amăgit” a explicat Eva, învinovățind și ea pe altcineva. „De aceea am mâncat din fruct.”

Adam și Eva izgoniți din Grădina Edenului

„Pentru că ați mâncat din fructul din care v-am spus să nu mâncați” a spus Dumnezeu, „va trebui mereu să lucrați din greu și să cultivați pământul. Și, într-o zi, veți muri amândoi.”

Dumnezeu era foarte trist. Adam și Eva nu făcuseră ceea ce El le spusese.

Așa că Dumnezeu i-a alungat pe Adam și pe Eva din Grădina Edenului. Pentru totdeauna.

El a pus îngeri cu săbii de foc să păzească Grădina, ca Adam și Eva să nu se mai poată întoarce în ea.

Niciodată nu aveau să mai vadă florile și pomii săi minunați sau să se bucure de plimbări liniștite pe malul râurilor sale.

Domnul
Dumnezeu
i-a izgonit
din grădina
Edenului.

Geneza 3:23

De ce era
Dumnezeu
trist?

„Țărăna ești și
în țărăna te vei
întoarce.”

Geneza 3:19

În afara
Grădinii,
erau ciulini și
spini, urzici și
buruieni.

Muncind din greu

Lui Adam și Eva le-a părut rău că au mâncat din fructul interzis și au fost foarte triști. În afara Grădinii Edenului, ei munceau din greu. Trebuiau să se ocupe de propria hrană, plantând semințe, smulgând buruieni și având grijă de plante. Ei trudeau zi după zi. Săpau și sădeau, prășeau și greblau, smulgeau buruieni și udau plantele. Uneori se gândeau la momentele fericite din Grădina Edenului.

Doi fi

Eva a avut doi fii care se numeau Cain și Abel. Când au crescut, Cain a devenit fermier, iar Abel păstor.

A venit momentul ca fiecare din ei să ofere un dar deosebit lui Dumnezeu. Cain a adus grâne și fructe, iar Abel a adus un miel. Lui Dumnezeu i-a plăcut jertfa lui Abel, dar nu a acceptat darurile lui Cain.

Dacă faci bine,
vei fi bine
primit.

Geneza 4:7

Crezi că a fost
bucuros Cain?

„Sunt eu
păzitorul
fratelui meu?”

Geneza 4:9

*Cain a trebuit
să trăiască
rătăcind prin
lume, la est de
Eden.*

Fratele cel rău

Cain a început să-l urască pe Abel, pentru că Dumnezeu a fost mulțumit de darul lui Abel și nu de al său.

Într-o zi, pe când erau la câmp, Cain l-a atacat pe fratele său și l-a omorât.

„Unde este fratele tău?” l-a întrebat mai târziu Dumnezeu pe Cain.

„De unde să știu?” a răspuns Cain mânios. „Trebuie să am grijă de el?”

„Ți-ai ucis fratele” a răspuns Dumnezeu. „Acum, trebuie să-ți părăsești casa. Vei cutreiera lumea. Iar recoltele tale nu vor mai fi niciodată bune.”

Lucrurile se înrăutățesc

În scurt timp, pe pământ locuiau sute de oameni. Oamenii se răneau unul pe altul. Furau unul de la altul. Mințeau. Ucideau. Pământul a devenit un loc rău.

Dumnezeu îi tot avertiza să nu mai facă rău. Dar cei mai mulți nu Îl băgau în seamă. Lui Dumnezeu a început să-i pară rău că a creat pământul și oamenii.

„Voi trimite un potop” a spus Dumnezeu. „Apa va acoperi pământul. Va îneca toate viețuitoarele: oameni, animale, șerpi, păsări și insecte.”

*I-a părut rău
Domnului că
a făcut pe om
pe pământ și
S-a mâhnit în
inima Lui.*

Geneza 6:6

*Va supraviețui
cineva
potopului?*

Noe a câpătat
milă înaintea
Domnului.

Geneza 6:8

De ce a ales
Dumnezeu să-l
salveze pe Noe?

Un om bun

Dumnezeu a văzut că pe pământ locuia un singur om bun. Numele său era Noe.

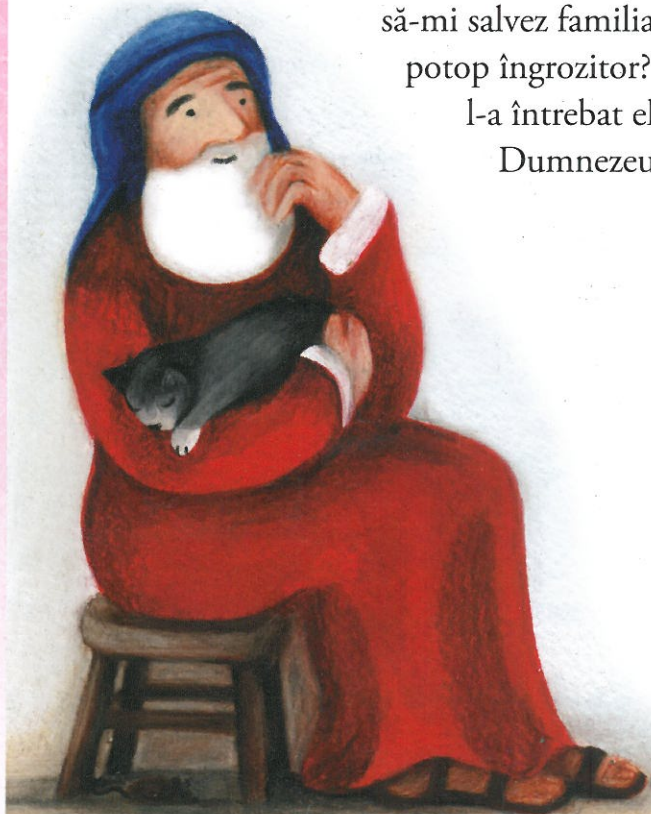
Dumnezeu a vrut să-i salveze de potop pe Noe și familia sa.

„Voi trimite un potop” i-a spus Dumnezeu lui Noe.

„Va acoperi cu apă tot pământul. Când potopul se va sfârși, voi face o altă lume.”

Noe era îngijorat. „Cum pot să-mi salvez familia de acest potop îngrozitor?”

l-a întrebat el pe Dumnezeu.

Planul lui Dumnezeu pentru Noe

„Am făcut un plan pentru a te salva pe tine și familia ta” i-a spus Dumnezeu lui Noe. „Trebuie să construiești o corabie uriașă. O voi numi arcă. Va fi suficient de mare pentru tine, soția și cei trei fii ai tăi – Sem, Ham și Iafet și nevestele lor.”

„Voi face așa cum îmi spui” a zis Noe.

„Arca va avea și camere pentru animale – cel puțin câte o pereche din fiecare – păsări, reptile și insecte” i-a explicat Dumnezeu lui Noe.

Dumnezeu i-a descris lui Noe cum să construiască această mare arcă. Cât de lungă trebuie să fie. Câte uși să aibă. Câte ferestre. Cum să se asigure că apa nu va intra înăuntru.

Noe era un om
neprihănit și
fără pată între
cei din vremea
lui.

Geneza 6:9

Ce credeți
că au spus
prietenii lui
Noe când
l-au văzut
construind o
barcă uriașă?

Așa a și făcut
Noe: a făcut tot
ce-i poruncise
Dumnezeu.

Geneza 6:22

De ce crezi că
se grăbea Noe
să contruiască
arca?

Noe muncește din greu

Noe a început să construiască arca. Nu avea timp de pierdut. Cei trei fii ai săi îl ajutau.

Au doborât copaci. Au tăiat scânduri. Au bătut cu ciocanele, au netezit și au vopsit.

Au muncit lună de lună, pentru că această corabie trebuia să fie cea mai mare corabie construită vreodată. Avea trei etaje și o mulțime de camere mari. Dar avea doar o ușă și o fereastră.

Câte o pereche din fiecare specie de animale

Apoi Dumnezeu i-a dat lui Noe următoarele Sale instrucțiuni.

„Adună acum animale, câte o pereche din fiecare fel” i-a spus lui Noe.

Așa că Noe și fiii săi au adunat perechi, câte o parte bărbătească și una femeiască, din toate creaturile de pe pământ. Doi lei feroși, doi tigri înspăimântători, doi urși polari, doi elefanți greoi, doi purici săltăreți, două ciori croncănitore, doi porumbei gingași - chiar și doi păianjeni țesători și două furnici roșii.

Toate vor fi în siguranță din calea potopului ce urma să vină.

Au intrat în
corabie la Noe,
două câte două,
câte o parte
bărbătească
și câte o parte
femeiască, așa
cum poruncise
Dumnezeu lui
Noe.

Geneza 7:8-9

Dumnezeu s-a
asigurat că
animale din
toate felurile
vor supraviețui
potoșului.

Apoi, Domnul
a închis ușa
după el.

Geneza 7:16

Ce credeți că
s-a întâmplat
mai departe?

În arcă

Într-un final arca a fost terminată.

Apoi, dintr-o dată, vremea s-a schimbat. Cerul
a devenit întunecat. Tunetele bubuiau pe cer.

„Se pornește potopul!” a spus Noe familiei sale.

„A venit momentul să intrăm în arcă.”

Noe a deschis ușa arcăi și a adus toate viețuitoarele

înăuntru. Leii feroși, tigrii înspăimântători, elefanții

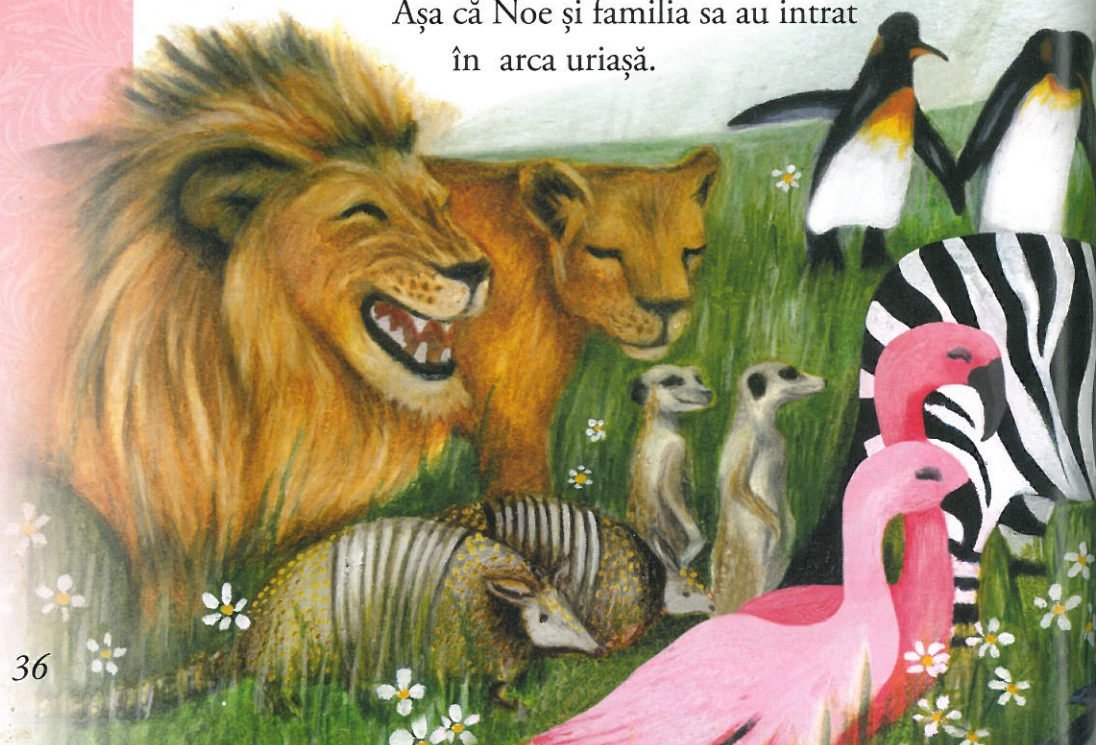
greoi, puricii săltăreți, ciorile croncănitore, porumbeii

gingași - chiar și păianjenii țesători și furnicile roșii.

„Trebuie să intri și tu acum” i-a spus Dumnezeu lui

Noe, „cu soția, fiii tăi și nevestele lor.”

Așa că Noe și familia sa au intrat
în arca uriașă.

S-au deschis
stăvilarele
cerurilor.

Geneza 7:11

Cât timp a
plouat?

Plutind pe apă

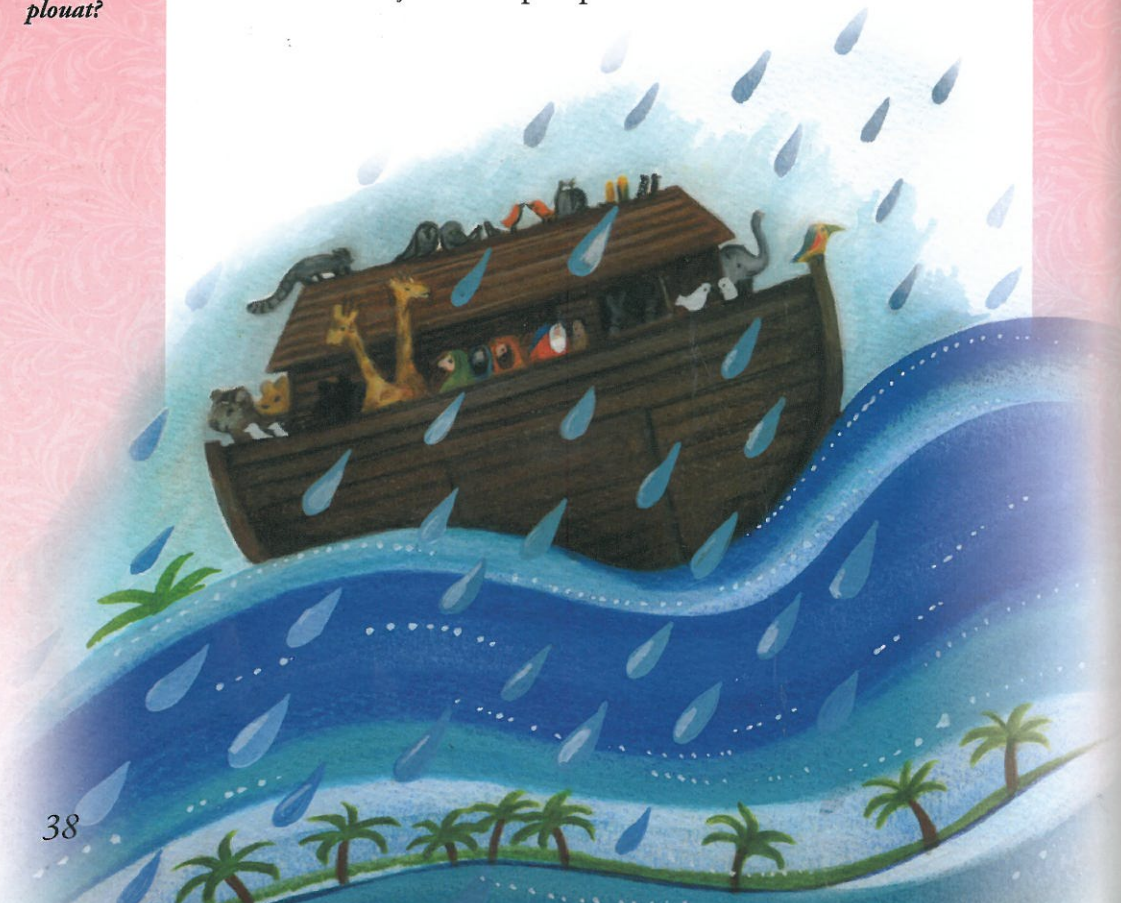
Vântul urla, iar arca se scutura. Fulgerele străluceau și tunetele bubuiau. Picături mari de ploaie au început să cadă. Ploua din ce în ce mai tare.

Apele au început ușor să crească.

Curând, apa a acoperit tot pământul și toate viețuitoarele de pe el.

Într-un final, apa a ridicat arca de pe pământ.

Pluteau cu toții acum pe apă.

Toți în siguranță, la bord

A plouat continuu mai mult de o lună.

Dar Noe și familia sa erau în siguranță în corabia lor.

Treptat s-au obișnuit să audă tunetele urlând și ploaia căzând pe acoperișul arcăi.

Ei erau ocupați. Animalele trebuiau hrănite și adăpate.

Erau multe de făcut.

Într-un final, vântul a început să se potolească. Treptat și ploaia s-a oprit.

Păsările au început să bată din aripi. Curând vor putea din nou să zboare în siguranță afară.

Apele s-au retras încetîșor.

Dumnezeu și-a
adus aminte de
Noe, de toate
viețuitoarele și
de toate vitele
care erau cu el
în corabie.

Geneza 8:1

Cum a aflat
Noe că a sosit
momentul să
părăsească
arca?

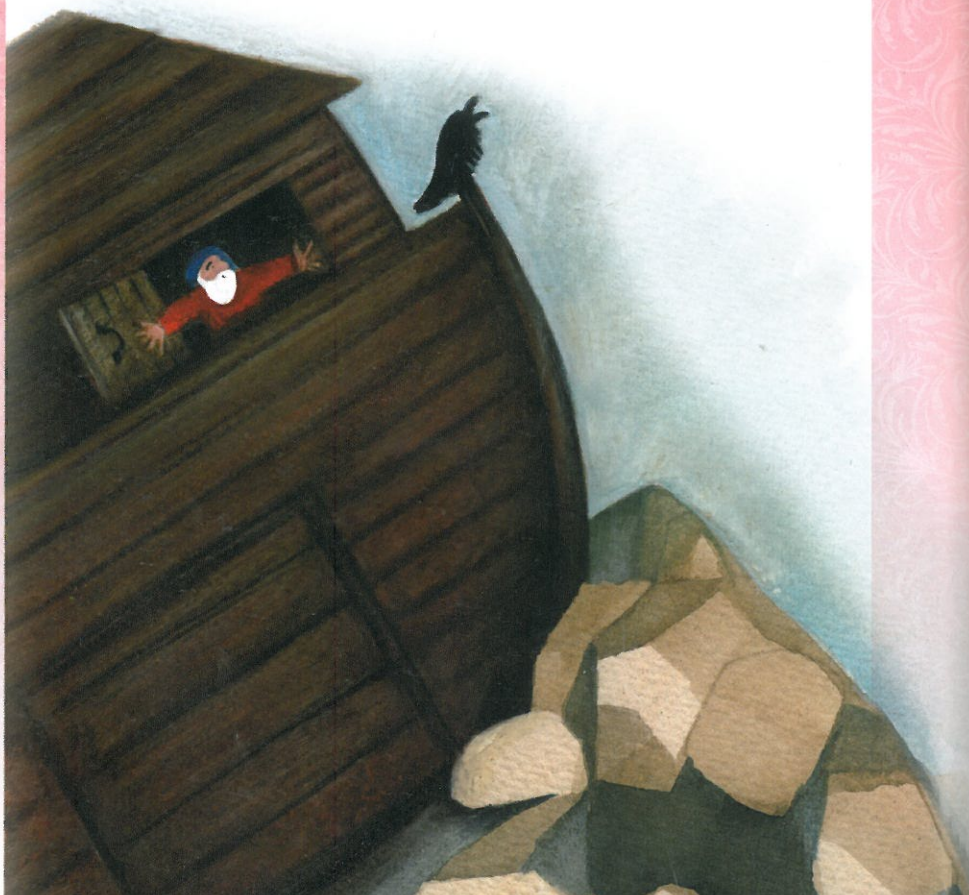
După patruzeci
de zile, Noe
a deschis
fereastra
corabiei pe care
o făcuse.

Geneza 8:6

Cum putea ști
Noe că apa s-a
retras?

Debarcarea

Apoi, într-o zi, arca s-a oprit cu un trosnet și un
bubuit. Se opriseră pe pantele munților Ararat.
Noe și familia sa au rămas în arcă, așteptând ca
Dumnezeu să le spună că pot ieși în siguranță.
„Voi trimite afară un corb” a spus Noe familiei sale.
Corbul a zburat – dar nu s-a mai întors.
A zburat înapoi și încolo până a găsit pământ uscat ca
să coboare.

Porumbelul și frunza

După aceea, Noe a dat drumul unui porumbel.
Dar porumbelul s-a întors curând: nu găsisese niciun loc
pe care să se așeze și să se odihnească.
Așa că Noe a mai așteptat cam o săptămână înainte de
a-l trimite iar afară. Încă o dată el s-a întors la arcă.
Dar, de data aceasta, porumbelul avea în cioc o frunză
verde, fragedă.
Toți au zâmbit: însemna că
vârfurile copacilor erau
acum deasupra apei.

Porumbelul s-a
întors la el... și
iată că în ciocul
lui era o frunză
de măsline ruptă
de curând.

Geneza 8:11

Cum crezi că
s-a simțit Noe
când a văzut
porumbelul
întorcându-se
cu o frunză
verde?

„Scoate afară împreună cu tine toate viețuitoarele de tot felul, care sunt cu tine: să mișune pe pământ, să crească și să se înmulțească pe pământ.”

Geneza 8:17

Când pământul s-a uscat, Dumnezeu i-a spus lui Noe că este momentul să iasă din arcă.

Ușa se deschide

După încă o săptămână, Noe a dat drumul porumbelului a treia oară. De data aceasta, el nu s-a mai întors.

Curând, pământul era suficient de uscat pentru a putea merge din nou pe el.

„A venit momentul să ieșiți din arcă” a spus Dumnezeu. Ușa a fost deschisă. Noe, familia sa și toate viețuitoarele au părăsit arca.

Leii feroși, tigrii înspăimântători, elefanții greoi, puricii săritori, ciorile croncănitoare, porumbeii gingași, păianjenii țesători și furnicile roșii au ieșit din arcă. Animalele au fugit să caute hrană. Păsările au zburat sus, departe.

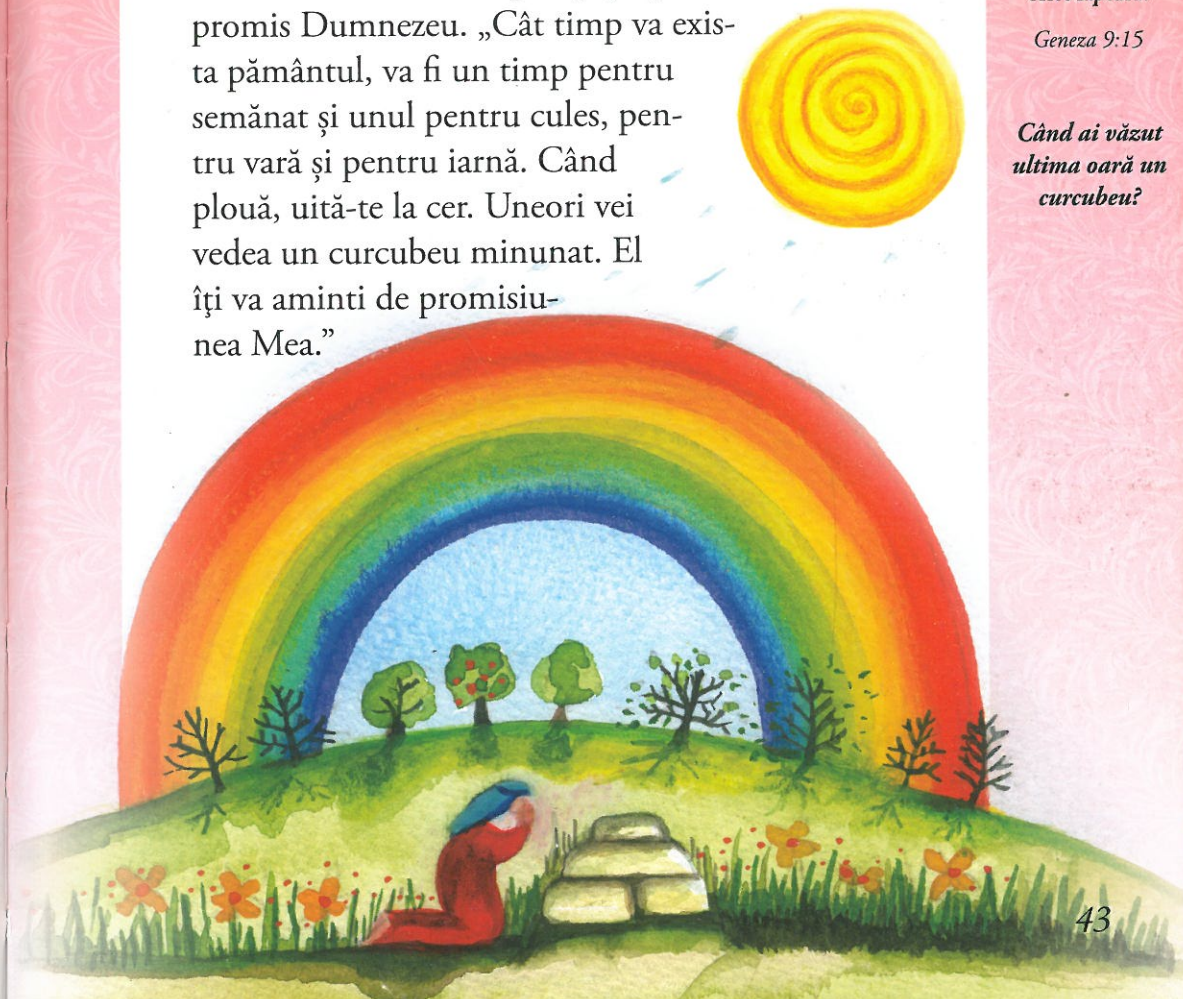

Curcubeul

Noe și familia sa au ieșit și ei din arcă.

Noe a construit un altar, unde putea să se închine lui Dumnezeu. El i-a mulțumit lui Dumnezeu că i-a salvat pe toți de potop.

„Chiar dacă oamenii nu M-au ascultat, niciodată nu voi mai trimite un potop pe pământ” a promis Dumnezeu. „Cât timp va exista pământul, va fi un timp pentru semănat și unul pentru cules, pentru vară și pentru iarnă. Când plouă, uită-te la cer. Uneori vei vedea un curcubeu minunat. El îți va aminti de promisiunea Mea.”

Apele nu se vor mai face un potop, ca să nimicească orice făptură.

Geneza 9:15

Când ai văzut ultima oară un curcubeu?

„Haidem să ne
zidim o cetate
și un turn al
cărui vârf să
atingă cerul.”

Geneza 11:4

Care este cea
mai înaltă
clădire pe care
o știți?

Turnul înalt

Fiii lui Noe au avut
mulți copii și ne-
poți.

Aceștia au făcut multe
lucruri care L-au
mâniat pe
Dumnezeu.

În vremurile acelea
toți vorbeau aceeași
limbă.

Câțiva oameni au
hotărât să constru-
iască un turn uriaș
care să ajungă până
la cer.

„Acest turn imens
va demonstra cât
de grozavi suntem
noi!” s-au lăudat ei.

Totul se încurcă!

Dumnezeu s-a mâniat când a văzut turnul pe care îl
construiau oamenii aceștia. Erau prea îngâmfați!

Așa că Dumnezeu a hotărât să-i oprească.

Într-o dimineață, când s-au trezit, vorbeau cu toții
limbi diferite. Nimeni nu putea înțelege un cuvânt
din ceea ce spuneau ceilalți.

În felul acesta, nu mai puteau lucra împreună. Trebu-
iau să lase turnul neterminat.

Acest turn a fost numit
„Babel”, care înseamnă
„încurcătură”. Limbi-
le au fost încurcate
și așa au fost și
oamenii!

Și Domnul
i-a împrăștiat
de acolo pe
toată fața
pământului.

Geneza 11:8

Aveți prieteni
care vorbesc o
altă limbă?

Domnul zise
lui Avram:
„Toate familiile
pământului vor
fi binecuvântate
în tine.”

Geneza 12:3

Cum te-ai simți
dacă ar trebui
să te muți
într-o țară
străină?

Un nou început

Cu mult timp în urmă, într-un ținut îndepărtat, numit Ur, locuia un om pe nume Avram.

Avram era căsătorit cu Sarai. Amândoi erau bătrâni și nu aveau copii.

Într-o zi, Dumnezeu i-a spus lui Avram: „Părăsește-ți casa și prietenii. Călătorește departe, cu Sarai, către o altă țară. Îți voi dăruia un ținut nou, deosebit.”

Această țară era Canaanul. Deoarece Dumnezeu a promis-o lui Avram, o mai numim și „Țara promisă”.

Călătoria misterioasă

Avram și Sarai erau curajoși. L-au crezut pe Dumnezeu și erau gata să-și părăsească casa.

Împreună cu nepotul lui Avram, Lot, ei au pornit către Canaan, luându-și servitorii, cămilele, vacile și oile lor.

Avram era bogat în vremea aceea; avea multe animale era ca și cum ai fi avut mulți bani.

Avram nu avea o hartă pentru călătoria sa. Dar Dumnezeu i-a spus: „Îți voi arăta încotro să mergi și cum să ajungi în țara pe care ți-am promis-o.”

Domnul S-a
arătat lui
Avram și i-a
zis: „Toată țara
aceasta o voi da
seminței tale.”

Geneza 12:7

Cum știau
Avram și Sarai
pe unde să
meargă?

„Scoală-te,
străbate țara în
lung și în lat,
căci ție ți-o voi
da.”

Geneza 13:17

Avram și Sarai
erau bătrâni.
Le era lor
ușor să creadă
promisiunea
lui Dumnezeu?

O nouă țară

După ce au călătorit multe luni, Avram și Sarai au ajuns în țara pe care Dumnezeu le-o promisese. Pe tărâmul Canaanului erau văi verzi, cu iarbă mare și râuri rezezi.

„Aceasta este țara despre care ți-am spus” i-a zis Dumnezeu lui Avram. „Îți dau acest pământ ție, copiilor și nepoților tăi.”

Avram i-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că i-a adus pe el și familia sa într-o țară atât de minunată.

Iar Avram își amintea tot timpul promisiunea lui Dumnezeu: „Într-o zi, vei avea mulți copii, nepoți și strănepoți.”

Cearta pentru pământ

Avram avea multe cămile, vite și turme de oi și capre. Lot, nepotul său, avea și el multe animale.

Servitorii celor doi au început să se certe pentru cele mai bune terenuri pentru animalele lor.

Așa că Avram i-a spus lui Lot: „Acesta este o țară mare. Hai să împărțim pământurile între noi doi. Tu alegi primul!”

Avram a zis lui
Lot: „Te rog,
să nu fie ceartă
între mine
și tine, căci
suntem frați.”

Geneza 13:8

A fost Avram
binevoitor cu
Lot? În ce fel?

„Căci toată țara
pe care o vezi
ți-o dau ție și
seminței tale în
veac.”

Geneza 13:15

În povestirile
ce vor urma,
vei vedea că
Dumnezeu
îi face multe
promisiuni lui
Avram.

O alegere egoistă

Lot a ales cel mai bun teren, lângă râul Iordan, unde se găsea apă din abundență pentru animale. Și-a dorit să trăiască în apropierea orașului cel păcătos, Sodoma. Avram ar fi putut să păstreze pentru sine pământul cel mai bun. Dar el a fost generos și l-a lăsat pe Lot să aleagă.

După ce Lot s-a mutat, Dumnezeu i-a făcut mai multe promisiuni minunate lui Avram.

Lot este capturat

În vremea aceea, patru împărați au atacat Sodoma. Ei au furat bani, mâncare, haine și bijuterii. Au capturat chiar și oameni din Sodoma, printre care și pe Lot.

Când Avram a aflat că Lot era în primejdie, și-a adunat servitorii și a pornit în urmărirea armatelor celor patru împărați.

I-au ajuns pe împărați și i-au învins în luptă. Avram l-a salvat pe Lot, nepotul său.

Cuvântul
Domnului
a vorbit lui
Avram într-o
vedenie și a zis:
„Eu sunt scutul
tău și răsplata
ta cea foarte
mare.”

Geneza 15:1

Cu toate că Lot
fusesse lacom și
luase cel mai
bun pământ,
Avram tot a
dorit să-l ajute.

Avram a crezut
pe Domnul,
și Domnul
i-a socotit
lucrul acesta ca
neprihănire.

Geneza 15:6

Era prima
oară când
îi promitea
Dumnezeu
acest lucru lui
Avram?

Avram se plânge

Sarai era deja prea bătrână pentru a mai avea copii.

Avram era și mai bătrân.

„Am așteptat mulți ani ca să avem copii” s-a plâns Avram lui Dumnezeu. „Vom muri amândoi înainte de a avea copii!”

„Ieși din cort” i-a spus Dumnezeu lui Avram în acea noapte. „Privește acum stelele!”

Avram și-a ridicat privirea.

„Poți să le numeri?” a întrebat Dumnezeu.

Avram și-a clătinat capul.

„Vei avea tot atât de mulți copii, nepoți și strănepoți pe cât de multe stele sunt pe cerul nopții” i-a promis Dumnezeu lui Avram. „Nu vei putea nici măcar să-i numeri.”

Sarai nu mai are răbdare

Dar Sarai a devenit nerăbdătoare pentru că își dorea un copil.

„Ia-o pe Agar, servitoarea mea, să-ți fie a doua soție” i-a spus ea lui Avram. „Apoi vom avea un copilăș în familia noastră.”

Așa că Avram s-a căsătorit cu Agar, iar Agar a născut un băiețel.

I-au dat numele Ismael.

Când Agar
s-a văzut ea
însărcinată, a
privit cu dispreț
pe stăpână-sa.

Geneza 16:4

De ce crezi că
a devenit Sarai
nerăbdătoare?

Domnul i S-a arătat și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeu cel Atotputernic.”

Geneza 17:1

Ce nume nou ai alege?

Numele cel nou al lui Avram

Era ziua de naștere a lui Avram. Împlinise nouăzeci și nouă de ani.

De ziua sa, Dumnezeu i-a dat un alt nume: „Avraam”.

Înseamnă „tată al unei mulțimi”.

„Amintește-ți promisiunile pe care ți le-am făcut” i-a spus Dumnezeu lui Avram. „Toate se vor împlini!”

Cei trei oaspeți

Nu mult după aceste întâmplări, Avraam stătea în fața cortului său, la amiază. Era foarte cald.

Dintr-o dată, s-au apropiat trei bărbați pe care Avraam nu-i cunoștea.

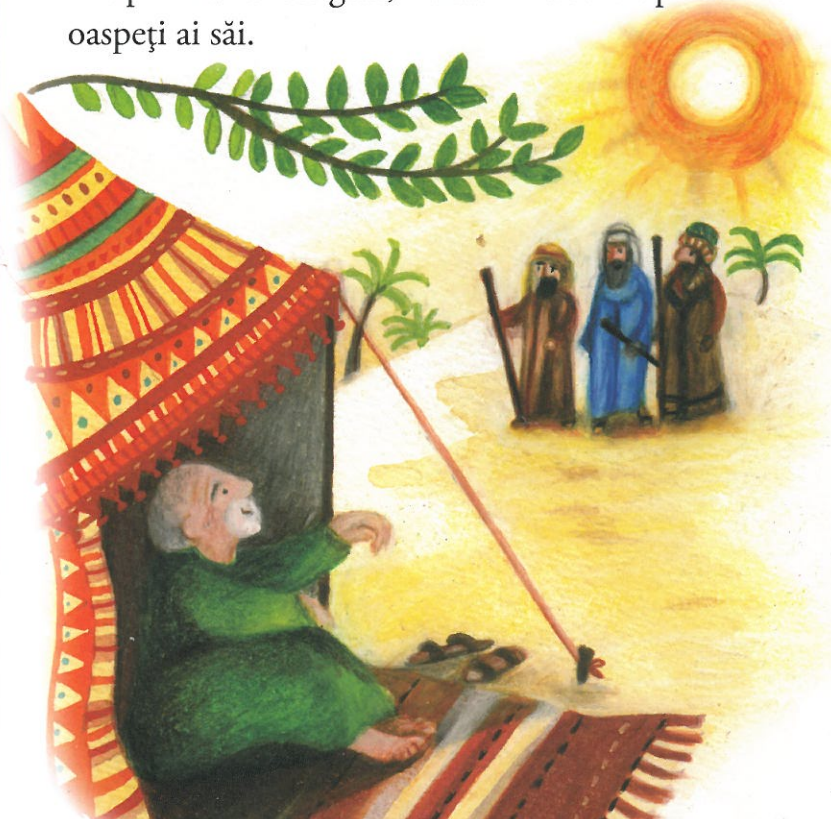
„Veniți și așezați-vă la umbră” a strigat Avraam către ei.

„Apoi puteți lua masa împreună cu mine.”

„Repede! Coace niște pâine!” i-a spus Avraam soției sale.

„Pregătiți un ospăț” a poruncit el servitorilor.

Când prânzul a fost gata, Avraam i-a servit pe cei trei oaspeți ai săi.

Domnul i S-a arătat la stejarii lui Mamre.

Geneza 18:1

În timpurile biblice, era nepoliticos ca bărbații să intre în corturile femeilor.

„Este oare
ceva prea
greu pentru
Domnul?”

Geneza 18:14

Crezi că
Dumnezeu
și-a respectat
promisiunea
făcută lui
Avraam și
Sarei?

Sara râde

După ce au prânzit, unul din străini l-a întrebat pe

Avraam: „Unde este soția ta, Sara?”

„În cort” a răspuns Avraam.

Unul din cei trei oaspeți era Domnul Dumnezeu.

„Anul viitor, Sara va naște un copil” i-a spus el lui

Avraam. „Un băiețel.”

Sara asculta prin pânza cortului. Ea a început să râdă.

„La vârsta mea, nu mai pot avea un copil” și-a spus ea.

„De ce a râs Sara?” l-a întrebat străinul pe Avraam.

„Nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu.”

Avraam se târguie cu Dumnezeu

Când oaspeții au fost gata să plece, Avraam i-a însoțit

pe drumul către Sodoma, orașul în care locuia Lot.

„Dacă oamenii din Sodoma fac lucruri rele” a spus

Domnul, „îi voi pedepsi.”

Avraam nu voia ca Lot să sufere.

„Dacă sunt cincizeci de oameni buni în Sodoma” i-a

spus Avraam Domnului, „te vei răzgândi?”

„Da” a spus Domnul.

„Dacă sunt patruzeci de oameni buni în Sodoma, te

vei răzgândi?”

„Da.”

„Dacă sunt treizeci?”

„Da.”

„Dacă sunt douăzeci?”

„Da.”

„Dacă sunt zece oameni buni în

Sodoma, te vei răzgândi?”

Și Domnul Dumnezeu a răspuns: „Da.”

Apoi Avraam s-a întors acasă.

„Căci Eu îl
cunosc și
știu că are să
poruncească
fiilor lui și casei
lui după el,
să țină Calea
Domnului,
făcând ce este
drept și bine.”

Geneza 18:19

Te-ai târguit
vreodată cu
tatăl tău așa
cum a făcut
Avraam cu
Dumnezeu?

Unul din îngeri
a zis: „Scapă-ți
viața.”

Geneza 19:17

Ce lucru
îngrozitor i
s-a întâmplat
soției lui Lot?

Avertismentul îngerilor

În acea seară, doi îngeri au mers la Sodoma pentru a-l avertiza pe Lot că se vor abate nenorociri asupra orașului.

„Pleacă repede de aici” au spus ei. „Dumnezeu va distruge acest oraș. Nu a găsit aici nici măcar zece oameni buni.”

Așa că Lot, soția și ficele sale au plecat.

„Nu vă uitați înapoi” i-au avertizat îngerii. „Fugiți în munți și ascundeți-vă.”

Soția lui Lot s-a întors pentru a arunca o ultimă privire asupra casei sale din Sodoma.

Într-o clipă, ea s-a transformat într-un stâlp de sare.

Dar Lot și ficele sale
s-au grăbit mai
departe.

Focul nimicitor

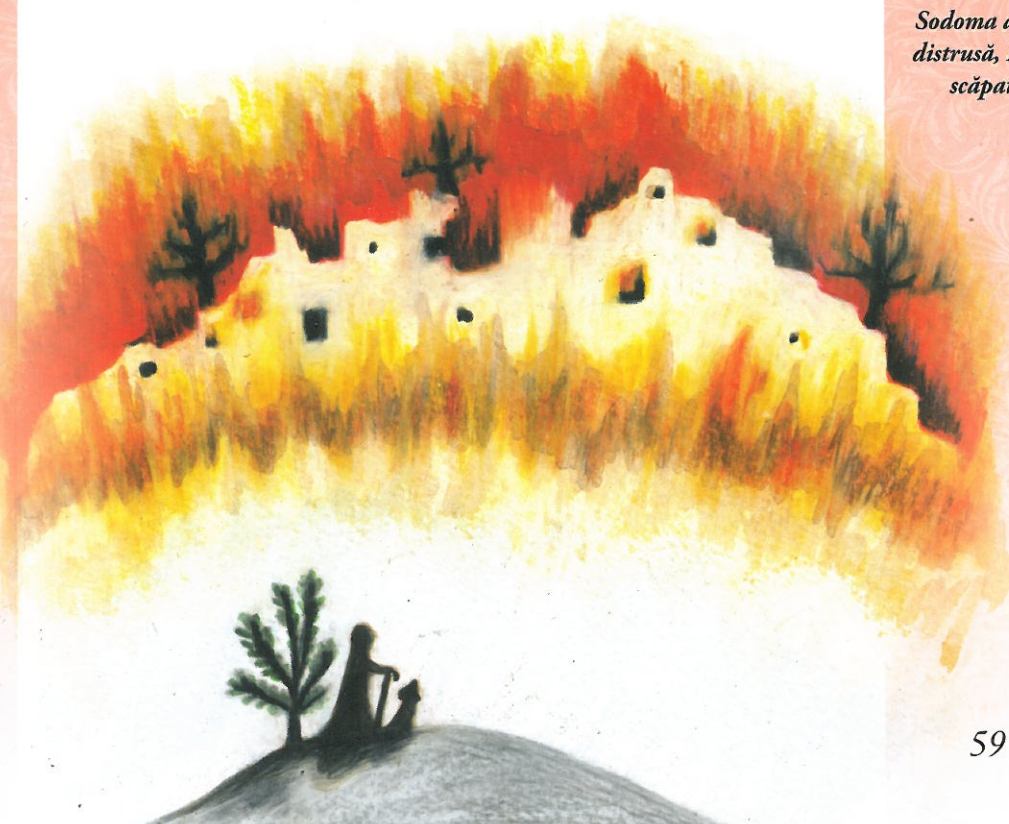
Lot și ficele sale au scăpat.

Dar asupra Sodomei a plouat cu foc.

Totul a ars – clădiri, animale și plante.

De departe, Avraam a văzut fumul ridicându-se.

A înțeles că Domnul nu găsisese nici măcar zece oameni buni în Sodoma.

Dumnezeu și-a
adus aminte
de Avraam și a
scăpat pe Lot
din mijlocul
prăpădului.

Geneza 19:29

Chiar dacă
Sodoma a fost
distrușă, Lot a
scăpat?

Domnul a
împlinit față
de Sara ce
făgăduise.

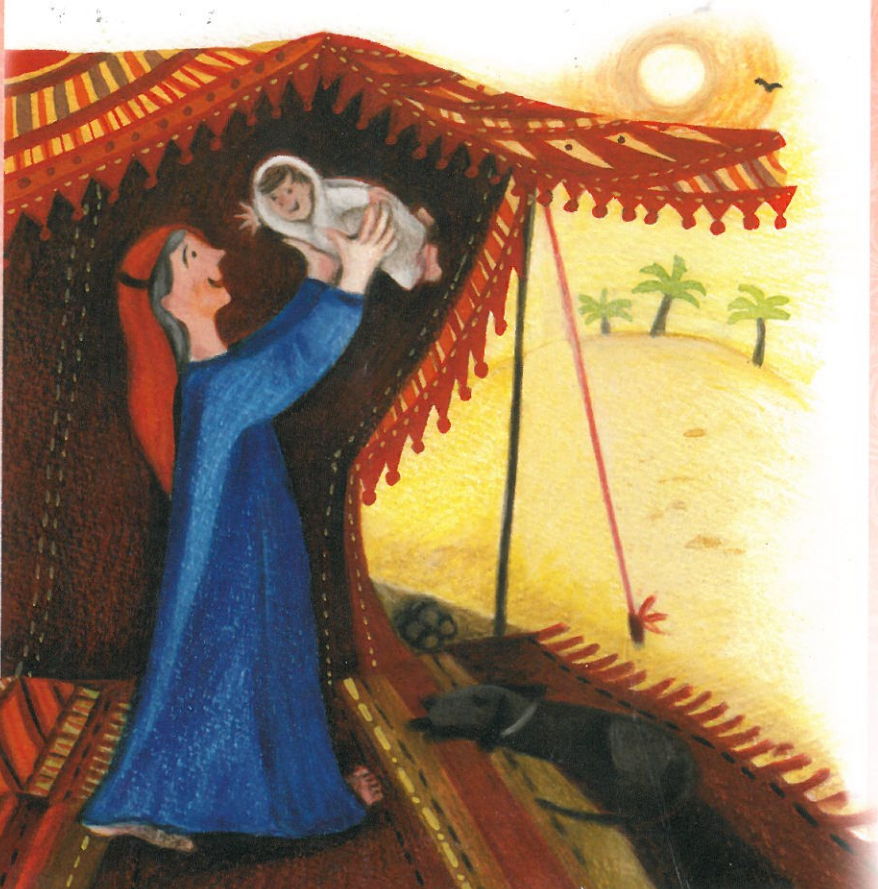
Geneza 21:1

Și-a împlinit
Dumnezeu
promisiunea
făcută lui
Avraam și
Sarei?

Mai multă veselie

La aproape un an după ce cei trei bărbați l-au vizitat pe Avraam, Sara a născut un băiețel – așa cum promise-se Dumnezeu.

„Dumnezeu m-a făcut atât de fericită” a spus Sara. I-a dat bebelușului ei numele Isaac, care înseamnă „râset”.

Ismael este alungat

Când Isaac a mai crescut, Avraam a dat o petrecere pentru el. Fiul mai mare al lui Avraam, Ismael, era și el acolo și a început să-l necăjească pe Isaac.

Sara era furioasă.

„Alungă-i pe Ismael și pe mama sa, Agar!” a strigat ea la Avraam.

„Lasă-i să plece” i-a spus Dumnezeu lui Avraam.

„Voi avea grijă de ei.”

Așa că Avraam le-a dat lui Agar și lui Ismael mâncare și apă și apoi i-a trimis în deșert.

„Dar și pe fiul
roabei tale îl
voi face un
neam, căci este
sămânța ta.”

Geneza 21:13

Cum au
supraviețuit
Agar și Ismael
în deșert?

Dumnezeu a
fost cu copilul,
care a crescut, a
locuit în pustie.

Geneza 21: 20

A auzit
Dumnezeu
strigătul de
ajutor al lui
Agar?

Apă în deșert

Mergând Agar și Ismael prin deșertul fierbinte, în scurt timp au rămas fără apă. Lui Agar i-a fost teamă că fiul său ar putea muri de sete.

Ismael s-a întins la umbra unei tufe.

Agar ședea singură și plângea.

„Dumnezeu a auzit glasul copilului” i-a spus un înger lui Agar. „Du-te și ai grijă de copilul tău.”

Pe când se întorcea la Ismael, Agar a observat un izvor de apă. Și-a umplut burduful cu apă și i-a dat lui Ismael să bea.

Curând, băiatul s-a simțit în putere să-și continue călătoria prin deșert.

Isaac își caută o soție

Isaac a ajuns un tânăr minunat. El îl ajuta pe bătrânul său tată, Avraam, să aibă grijă de turmele sale de oi și de cirezile de vite.

Curând a venit timpul ca Isaac să se însoare.

Avraam l-a chemat pe robul său, Eliezer. „Întoarce-te

în țara de unde am venit” i-a spus Avraam.

„Acolo trebuie să găsești o soție bună pentru fiul meu, Isaac.”

Așadar, Eliezer a încărcat cămilele cu daruri și a pornit într-o călătorie lungă să-i găsească o soție lui Isaac.

Avraam era
bătrân, înaintat
în vârstă,
și Domnul
binecuvântase
pe Avraam în
orice lucru.

Geneza 24:1

Cum avea să
știe Eliezer
pe cine a ales
Dumnezeu
să-i fie soție lui
Isaac?

„Binecuvântat
să fie Domnul,
Dumnezeul
stăpânului
meu Avraam,
care n-a părăsit
îndurarea și
credințioșia
Lui față de
stăpânul meu!”

Geneza 24:27

Credea Eliezer
că această
tânără avea o
inimă bună?

Cămilele însetate

În cele din urmă, Eliezer a ajuns în țara din care, cu ani în urmă, plecase Avraam. Abia atunci s-a întrebat: „Cum voi găsi o soție pentru Isaac?”

„Femeia care va da de băut cămilelor tale, va fi soția lui Isaac” i-a spus Dumnezeu.

Chiar atunci o tânără a venit la fântână să-și umple găleata cu apă.

„Pot să beau puțină apă?” a întrebat Eliezer.

„Bea, domnule!” i-a răspuns tânăra. „Cu dragă inimă am să scot apă și pentru cămilele tale.”

Tânăra a scos apă pentru cămile, până când acestea și-au potolit setea.

Eliezer a înțeles că ea trebuie să fie femeia pe care Dumnezeu o dorea ca soție pentru Isaac.

O soție pentru Isaac

„Cum te cheamă?” a întrebat-o robul lui Avraam pe tânără.

„Rebeca” i-a răspuns fata.

„Vino cu mine acasă, să-mi cunoști familia.”

Când au ajuns acasă la Rebeca, Eliezer a luat darurile pe care le adusese și le-a dat familiei ei.

„Eu sunt robul lui Avraam din Canaan”, le-a explicat Eliezer. „M-am rugat ca Dumnezeu

să-mi arate o soție pentru Isaac. Cred că Dumnezeu a ales-o pe Rebeca.”

„Vedem că Dumnezeu te-a adus aici” a zis tatăl Rebecăi. „Și eu aș fi foarte bucuros ca fiica mea să se mărite cu Isaac.”

„De la Domnul
vine lucrul
acesta.”

Geneza 24:50

Crezi că este
ciudat că Isaac
nu a întâlnit-o
încă pe Rebeca?

„Isaac a luat pe Rebeca, ea a fost nevasta lui, și el a iubit-o.”

Geneza 24:67

Isaac și Rebeca nu s-au întâlnit niciodată, cum au ajuns ei să se cunoască?

Mireasa sosește

Dimineața următoare, Rebeca și-a făcut bagajele și, împreună cu Eliezer, a plecat la drum spre Țara Promisă, ca să-l cunoască pe Isaac.

Ei au călătorit multe zile.

Într-o seară, înainte de asfințit, cămilele au făcut popas. Un tânăr mergea pe câmp. Când a ridicat privirea, a văzut cămilele.

Era Isaac. Curând, el a văzut o tânără frumoasă pe una din cămile.

Venise mireasa lui!

Rebeca se roagă

Isaac s-a rugat Domnului pentru nevastă-sa, căci era stearpă, și Domnul l-a ascultat.

Geneza 25:21

A ascultat Dumnezeu rugăciunea Rebecăi?

După puțin timp, Isaac și Rebeca erau căsătoriți.

Știau că, acum mulți ani, Dumnezeu îi promisese lui

Avraam: „Într-o zi, vei avea atât de mulți copii, nepoți și strănepoți, câte stele sunt pe cer.”

La început, Rebeca nu a avut copii.

Isaac și Rebeca s-au rugat arzător lui Dumnezeu.

Apoi, nu după mult timp, Rebeca a rămas însărcinată cu gemeni.

Primul din cei doi gemeni era acoperit cu păr roșatic – chiar și ca bebeluș. I-au dat numele Esau.

Iacov, cel de-al doilea geamăn, era diferit. El avea o piele moale și fină.

Isaac iubea pe Esau...; Rebeca însă iubea mai mult pe Iacov.

Geneza 25:28

Cunoști cumva niște gemeni? Cât de asemănători sunt?

Gemeni diferiți

Pe măsură ce creșteau, cei doi frați gemeni deveneau din ce în ce mai diferiți unul de altul.

Arătau diferit, făceau lucruri diferite și nici nu se înțelegeau unul cu altul.

Esau a devenit un vânător curajos, vânând căprioare sălbatice pentru hrană.

Iacov era mai liniștit și-i plăcea să stea acasă. Era fiul favorit al Rebecăi. Iacov era mereu pus pe șotii.

Iacov îl înșală pe Esau

Într-o zi, Esau s-a întors de la vânătoare obosit și flămând. L-a văzut pe Iacov care gătea ciorbă de linte. „Dă-mi și mie puțin!” a spus Esau. „Sunt lihnit!” Iacov a găsit momentul potrivit să-l înșele.

„Dă-mi mie drepturile care îți revin ca fiu mai mare al lui Isaac” a zis Iacov, gândindu-se rapid. „Apoi poți să mănânci ciorbă cât vrei.”

„De acord” s-a pripit Esau. „Ce afacere! Aș da orice pentru ceva de mâncare.”

Așa că Iacov i-a dat lui Esau un bol cu ciorbă de linte. Esau nu și-a dat seama că fratele său l-a înșelat.

El a mâncat și a băut; apoi s-a sculat și a plecat. Astfel și-a nesocotit Esau dreptul de întâi născut.

Geneza 25:34

A luat Esau o decizie bună?

„Cine ești tu, fiule?” Iacov a răspuns tatălui său: „Eu sunt Esau, fiul tău cel mai mare.”

Geneza 27:18-19

De ce crezi că a legat Rebeca pielea de animal pe brațele lui Iacov?

O altă înșelăciune

În vremea aceea, Isaac era foarte bătrân și își pierduse vederea.

A vrut să-l binecuvânteze pe Esau, pentru că era fiul cel mare. Însă Rebeca a vrut ca Iacov să primească aceste binecuvântări.

În timp ce Esau era la vânatoare, Rebeca a legat bucăți de piele de animal pe brațele lui Iacov. Apoi, Iacov s-a dus să-și vadă tatăl.

„Tată, binecuvântează-mă” a spus Iacov, încercând să imite vocea gravă a lui Esau.”

Brațe păroase

Isaac nu era sigur că acela era Esau.

„Întinde-ți mâinile” a spus el. „Dă-mi voie să-ți simt pielea. Dacă este păroasă, voi ști că ești într-adevăr Esau, fiul meu mai mare.”

Iacov a întins brațele învelite în piele de animal. Isaac a atins pielea. Era păroasă, așa că Isaac s-a gândit că trebuie să fie Esau.

Apoi, Isaac i-a dat lui Iacov binecuvântările sale speciale.

Isaac a zis: „Glasul este glasul lui Iacov, dar mâinile sunt mâinile lui Esau.”

Geneza 27:22

A făcut bine Iacov că l-a înșelat pe Isaac?

„Dumnezeul
cel Atotpu-
ternic să te
binecuvânteze,
să te facă să
crești și să te
înmulțești, ca să
ajungi o ceată
de noroadе!”

Geneza 28:3

Înșelăciunea
lui Iacov a avut
consecințe bune
pentru el?

Fuga lui Iacov

Curând după aceea, Esau s-a întors de la vânătoare. Când a descoperit ce a făcut Iacov, s-a înfuriat. „Iacov mi-a furat binecuvântările” a strigat el. „Pentru asta, îl voi ucide!” „Plecă la fratele meu, Laban, până când Esau se liniștește” i-a spus Rebeca lui Iacov. „Îți voi da de știre când te vei putea întoarce acasă în siguranță.” Așa că Iacov a fugit la unchiul său, Laban.

Un vis minunat

Într-o noapte, pe când fugea de Esau, Iacov s-a culcat singur, în deșert. Ca pernă a folosit o piatră mare. Iacov a avut un vis minunat. A văzut o scară care ducea în cer, iar îngerii urcau și coborau pe ea. „Sunt Dumnezeuul lui Avraam și al lui Isaac” a spus o voce. „Vei avea mulți copii, iar acest pământ va fi al tău pentru totdeauna.”

„Iată, Eu
sunt cu tine;
te voi păzi
pretutindeni
pe unde vei
merge.”

Geneza 28:15

Dumnezeu a
mai promis
aceste lucruri și
altcuiva. Cui?

Iacov s-a trezit
din somn și
a zis: „Cu
adevărat,
Domnul este în
locul acesta, și
eu n-am știut.”

Geneza 28:16

De ce a dat
Iacov acelu
loc numele de
Betel?

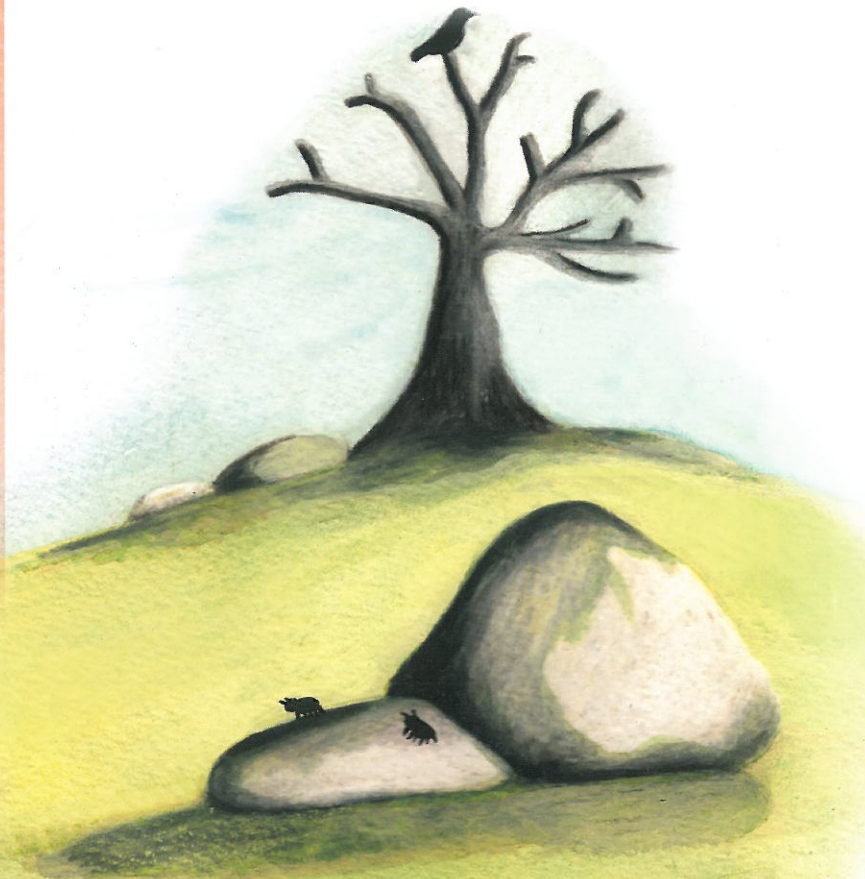
Casa lui Dumnezeu

Iacov s-a trezit încântat dar și înfricoșat pentru că îi
vorbiise în vis Dumnezeu.

El a dat acelu loc numele de Betel, care înseamnă
„casa lui Dumnezeu”.

Apoi a plecat mai departe în călătoria sa.

După multe săptămâni, Iacov a ajuns la locuința un-
chiului său, Laban. Deocamdată era în siguranță,
departe de fratele său cel mânios, Esau.

Iacov se îndrăgostește

Laban avea două fiice, Lea și
Rahela.

După puțin timp, Iacov s-a
îndrăgostit de Rahela,
fica mai mică a lui
Laban. Și și-a dorit să
se însoare cu ea.

Unchiul Laban i-a spus
lui Iacov: „Dacă
muncești pentru
mine șapte ani, vei
avea permisie-
nea să te însori
cu fica mea.”

Așa că Iacov a
așteptat șapte
ani lungi. A
muncit din
greu ca să se
poată însura cu
Rahela, femeia
pe care o iubea.

Astfel, Iacov a
slujit șapte ani
pentru Rahela;
și anii aceștia
i s-au părut ca
vreo câteva zile,
pentru că o
iubea.

Geneza 29:20

Există ceva
pentru care ai
aștepta șapte
ani?

Atunci, Iacov a
zis lui Laban:
„Pentru ce m-ai
înșelat?”

Geneza 29:25

Cum crezi că
s-a simțit Iacov
când și-a dat
seama că a fost
înșelat?

Iacov primește o lovitură

În sfârșit a sosit momentul nunții lui Iacov.
Mireasa lui purta un văl care îi acoperea chipul.
Apoi Iacov a primit o lovitură teribilă!
Când mireasa lui și-a dat jos vălul, Iacov a descoperit
că se însurase cu Lea.

Laban l-a înșelat pe Iacov.

I-a dat lui Iacov pe fiica
sa cea mare, Lea, și
nu pe Rahela.

Bucuria lui Iacov

Iacov era într-adevăr foarte supărat.
„Ce mi-ai făcut?” a strigat el.
„Mai lucrează încă șapte ani pentru mine – apoi ți-o
voi da pe Rahela de soție” a spus Laban.
Iacov o iubea pe Rahela atât de mult, încât a mai mun-
cit șapte ani pentru Laban.
Apoi, într-un final, Iacov s-a căsătorit cu mult iubita
sa, Rahela.

Iacov a intrat
și la Rahela,
pe care o iubea
mai mult decât
pe Lea.

Geneza 29:30

Cum crezi că
se simțea acum
Iacov?

Căci am trecut
Iordanul acesta
numai cu
toiagul meu, și
iată că acum fac
două tabere.

Geneza 32:10

Ce crezi că s-a
întâmplat când
cei doi frați
s-au reîntâlnit?

Iacov se întoarce acasă

După mulți ani în care a locuit cu familia lui Laban, Iacov s-a hotărât că venise momentul să se întoarcă acasă. Și-a luat turmele și a plecat în timp ce Laban era departe, la tunsul oilor.

Când Iacov a ajuns aproape de casă, un servitor l-a înștiințat: „Fratele tău, Esau, vine în întâmpinarea ta.”

Iacov s-a speriat.

Poate că Esau era încă furios pe el.

„Doamne, apără-mă de fratele meu!” s-a rugat el.

În sfârșit prieteni!

În dimineața următoare Esau a sosit în tabăra lui Iacov. Iacov a îngenunchiat înfricoșat în fața lui.

Dar Esau a fugit către Iacov și l-a îmbrățișat. Era bucuros să-și revadă fratele după atât de mulți ani.

„Iacov, spune-mi” a întrebat Esau, „cine sunt toți acești oameni care călătoresc cu tine?”

„Soțiile mele, Lea și Rahela” a răspuns Iacov, „copiii mei, servitorii și turmele mele. Dumnezeu mi-a dat atât de multe lucruri bune.”

După asta, cei doi frați au trăit în pace, ca doi prieteni.

„Dumnezeu
m-a umplut de
bunătați și am
de toate.”

Geneza 33:11

Cât de trist era
faptul că Isaac
nu mai trăia,
ca să-și vadă
băieții fiind
prieteni!

*Israel iubea
pe Iosif mai
mult decât pe
toți ceilalți fii
ai săi, pentru
că îl născuse la
bătrânețe, și i-a
făcut o haină
pestriță.*

Geneza 37:3

*Tă simți uneori
invidios pe
fratele sau pe
sora ta?*

Haina lui Iosif

În momentul în care a plecat din casa unchiului său
Laban, Iacov avea o familie mare.
Avea doisprezece fii - și îi iubea mult pe fiecare în
parte.

Dar Iacov îl iubea pe mezin, pe
Iosif, mai mult decât pe toți
ceilalți.

Într-o zi Iacov i-a dat lui
Iosif o haină deosebită.

Cât de bine arăta el
îmbrăcat cu aceasă
haină! Frații lui însă
erau invidioși.

De ce trebuia Iosif
să primească cele
mai bune da-
ruri?

Și l-au urât
și mai mult
din pricina
viselor lui și
din pricina
cuvintelor lui.

Geneza 37:8

La ce crezi că
s-au gândit
frații când
au auzit visul
despre snopi?

Visele lui Iosif

Uneori Iosif avea vise ciudate.

„Am avut un vis neobișnuit” le-a spus el într-o dimineață fraților săi. „Eram pe câmp, la vremea secerișului. Toți aveam snopi de grâne. Dar apoi snopii voștri s-au plecat în fața snopului meu.”

Frații lui Iosif erau furioși.

„Deci crezi că ar trebui să ne plecăm în fața ta?” a întrebat unul din ei.

„Nu ești împăratul nostru!” a spus altul.

Un alt vis

Mai târziu Iosif a mai avut un vis neobișnuit.

„Am visat că soarele, luna și șapte stele se închinau în fața mea” a povestit el familiei sale.

De data aceasta Iacov s-a mâniat pe el.

„Chiar crezi că eu, mama ta și frații tăi ar trebui să ne închinăm ție – ca soarele, luna și stelele din visul tău?” a întrebat el furios.

Deja frații lui Iosif ajunseseră să-l urască.

Tatăl său a ținut
minte visul
acesta.

Geneza 37:11

Ce au făcut
apoi frații lui
Iosif?

Ei au zis unul
cătreltut:
„Iată că vine
făuritorul de
vise!”

Geneza 37:19

De ce îl urau
atât de mult
frații pe Iosif?

Iosif și frații săi

„Frații tăi au luat oile la pășunat cale de o zi” i-a spus într-o zi Iacov lui Iosif. „Mergi și du-le ceva de mâncare.”

Așa încât Iosif a plecat cu mâncare pentru frații săi. Pe când era încă departe, frații săi l-au văzut venind. „Haideți să scăpăm de el!” a spus un frate. „Da, asta este ocazia potrivită!” a aprobat altul.

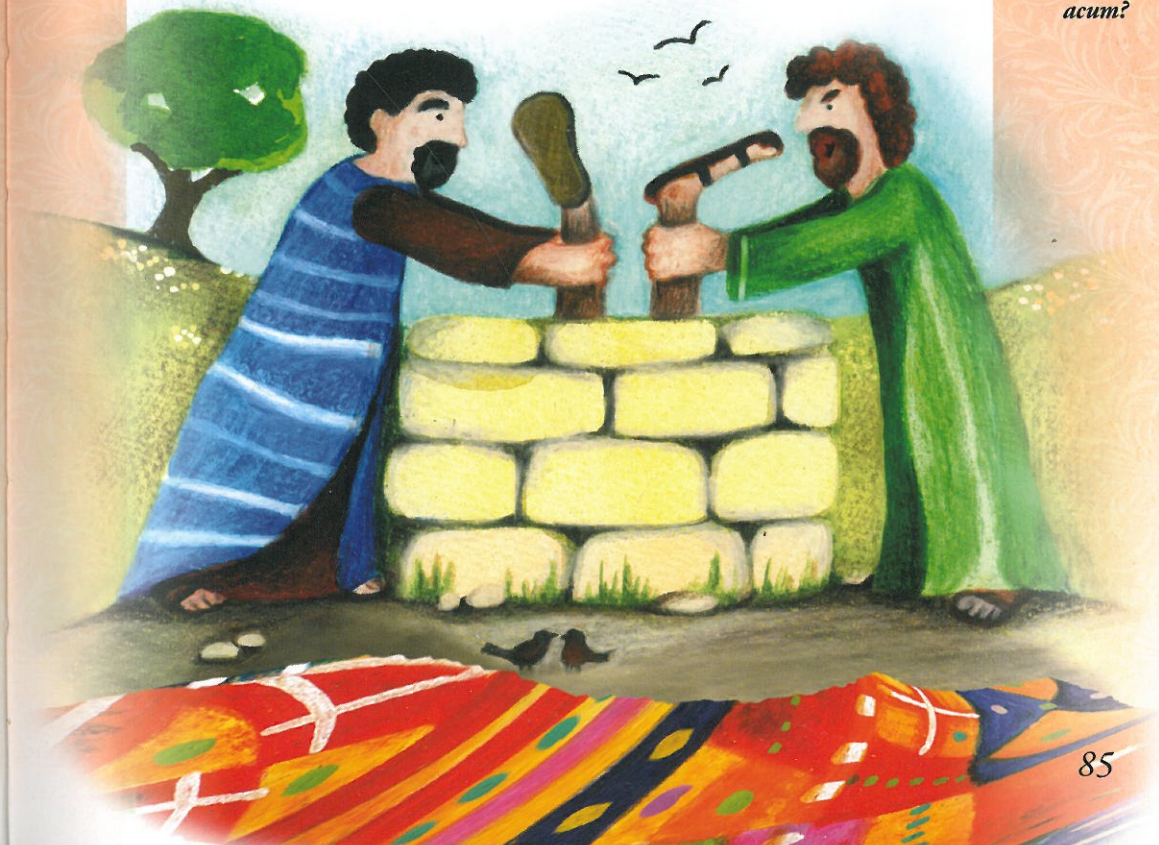

Planul lui Ruben

Ruben, fratele cel mai mare, nu a fost de acord cu ideea uciderii fratelui lor.

„Haideți să-l aruncăm în această fântână secată” a spus el. „Va muri oricum acolo.”

Ceilalți au fost de acord cu planul acesta. Însă Ruben se gândea de fapt să-l salveze pe Iosif mai târziu. Așa că atunci când Iosif a sosit, frații l-au apucat, i-au smuls haina pestriță și l-au aruncat în fântână.

Ruben... a zis:
„Să nu-i luăm
viața!”

Geneza 37:21

Sărmanul
Iosif! Ce se va
întâmpla cu el
acum?

L-au vândut
cu douăzeci de
sicli de argint.

Geneza 37:28

Cât de
îngrozitor să-ți
vinzi fratele!

Iosif vândut ca sclav

Pe când Ruben era plecat, ceilalți frați au văzut niște negustori care treceau pe acolo, pe cămile.

„Am o idee grozavă” a spus unul din ei. „Haideți să-l vindem pe Iosif acelor negustori.”

„Te-ai gândit foarte bine!” a spus altul.

Așa că frații l-au tras pe Iosif afară din fântână și l-au vândut negustorilor.

Aceștia au plecat mai departe către Egipt, luându-l cu ei pe sărmanul Iosif.

Iacov plânge după Iosif

Când Ruben s-a întors la frații săi,

Iosif nu mai era.

„Ce îi vom spune tatălui nostru?” a întrebat el.

Au hotărât să spună că

Iosif a fost mâncat de un animal sălbatic.

Au ucis un țap și

au stropit haina lui Iosif cu sângele lui.

Apoi s-au întors acasă.

„Am găsit asta lângă drum” i-au spus ei lui Iacov, dându-i haina ruptă.

„O fi fost atacat de un animal sălbatic.”

Nimeni nu-l putea liniști pe Iacov. Credea că Iosif, fiul său mult iubit, murise.

„Plângând
mă voi coborî
la fiul meu,
în Locuința
morților.”

Geneza 37:35

Îl va mai vedea
oare vreodată
Iacov pe Iosif?

Domnul a fost
cu Iosif, așa că
toate îi mergeau
bine.

Geneza 39:2

Avea grijă
Dumnezeu în
continuare de
Iosif?

Iosif în Egipt

În tot acest timp negustorii au ajuns cu Iosif în Egipt.

L-au dus să-l vândă.

Un egiptean bogat, numit Potifar, l-a cumpărat pe Iosif
ca să muncească în casa lui.

Iosif se gândea că nu o să-și mai vadă casa vreodată.

Dar a muncit din greu pentru Potifar și a făcut tot ce
i se cerea.

Curând Potifar l-a pus pe Iosif să-i administreze casa.

Minciuni

O vreme Iosif a fost destul de mulțumit.

Dar, în scurt timp, alte nenorociri s-au abătut asupra
lui.

Soția lui Potifar s-a supărat pe Iosif pe nedrept, așa că
l-a mințit pe soțul său.

„Iosif m-a atacat” i-a spus ea.

Potifar s-a înfuriat atât de tare încât l-a aruncat pe Iosif
în temniță.

În temniță
Domnul a
fost cu Iosif
și Și-a întins
bunătața
peste el.

Geneza 39:20-21

Potifar l-a
tratat nedrept
pe Iosif. Însă
Dumnezeu
avea un plan
cu Iosif.

Visele din temniță

Chiar și în temniță, oamenii au ajuns să aibă încredere în Iosif.

După puțin timp, mai-marele temniței l-a pus pe Iosif să se ocupe de lucrurile de acolo.

Paharnicul și brutarul regelui erau în aceeași temniță cu Iosif. Într-o noapte, ei au avut câte un vis neobișnuit. I-au povestit visele lui Iosif, iar Dumnezeu l-a ajutat pe Iosif să le explice înțelesul lor.

„Înțelesul visului tău este acesta” i-a spus Iosif paharnicului: „Peste trei zile, Faraon, regele Egiptului, va trimite după tine. Vei sta din nou lângă el, să-l servești cu vin.”

Iosif le-a zis:

„Tălmăcirile

sunt ale lui

Dumnezeu.

Istorișiți-mi dar
visul vostru.”

Geneza 40:8

Dumnezeu l-a
ajutat pe Iosif
să tălmăcească
visele
oamenilor.

Iosif tălmăcește un alt vis

Apoi Iosif s-a adresat brutarului.

„Îmi pare foarte rău” a zis el: „Visul tău

înseamnă că peste trei zile

Faraon te va osândi la moarte.

Toate s-au întâmplat exact așa
cum spusese Iosif.

„Amintește-ți de mine, când

îți vei lua locul lângă

Faraon!” i-a spus Iosif

paharnicului, când

acesta a fost eliberat

din temniță. „Nu

vreau să-mi petrec

viața aici.”

Dar paharnicul a uitat
curând de Iosif.

Total s-a

întâmplat după

tălmăcirea pe

care le-o dăduse

Iosif.

Geneza 40:22

Și-a petrecut
Iosif viața în
temniță?

Dimineața,
Faraon s-a
tulburat și
a trimis să
cheme pe toți
magii și pe
toți înțelepții
Egiptului.
Le-a istorisit
visele lui.

Geneza 41:8

Ai uneori vise
înfricoșătoare?

Visele lui Faraon

Într-o noapte, Faraon, regele Egiptului, a avut niște vise ciudate.

El a povestit visele înțelepților săi.

„În primul meu vis” a spus Faraon, „stăteam lângă râu, când șapte vaci grase au ieșit din apă. Apoi au venit șapte vaci slabe care le-au înghițit pe cele șapte vaci grase.”

Mai puțin înțelepți

„Spune-ne acum cel de-al doile vis al tău” au spus înțelepții Faraonului.

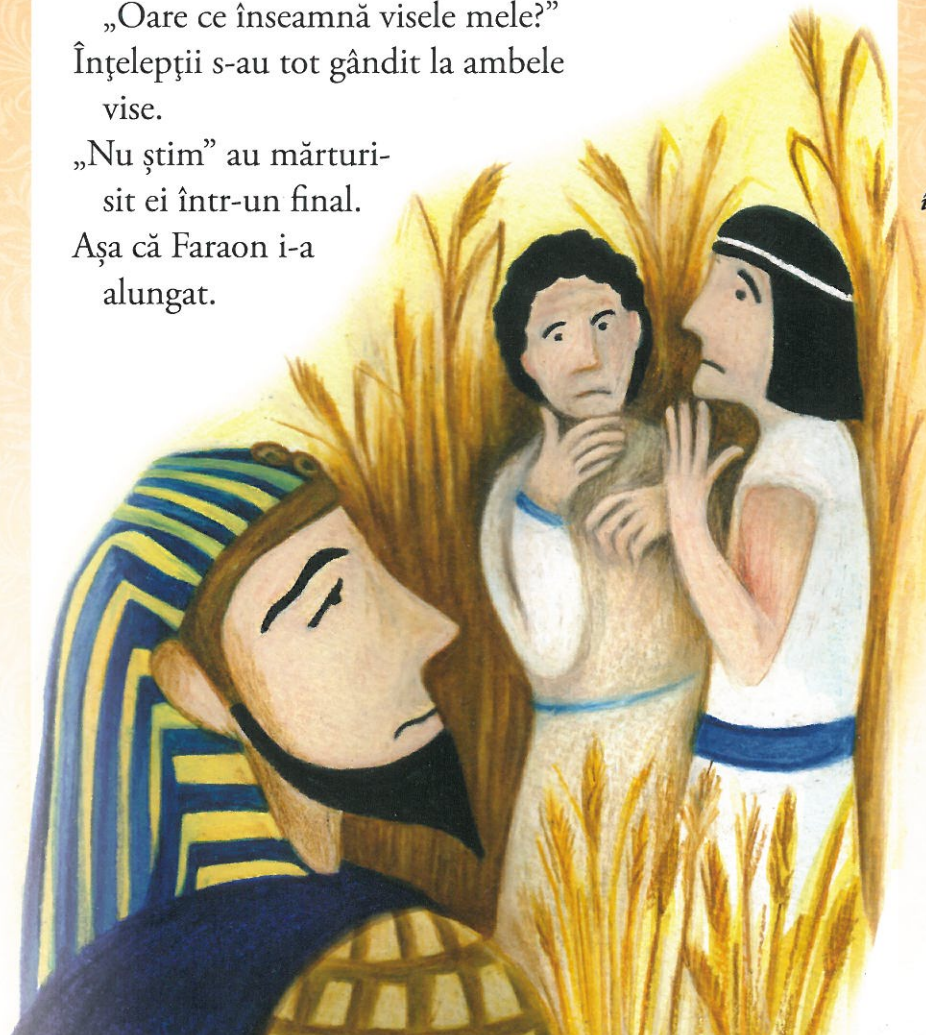
Faraonul a continuat: „În celălalt vis, am văzut crescând șapte spice de grâu frumoase. Apoi șapte spice de grâu urâte au înghițit pe cele bune”.

„Oare ce înseamnă visele mele?”

Înțelepții s-au tot gândit la ambele vise.

„Nu știm” au mărturisit ei într-un final.

Așa că Faraon i-a alungat.

Dar nimeni
n-a putut să le
tălmăcească
visele lui
Faraon.

Geneza 41:8

Tu ce crezi că
însemnau visele
lui Faraon?

„Era acolo cu noi un tânăr evreu, rob al căpeteniei străjerilor. I-am istorisit visele noastre, și el ni le-a tălmăcit și ne-a spus întocmai ce înseamnă visul fiecăruia. Lucrurile s-au întâmplat întocmai după tălmăcirea pe care ne-o dăduse el.”

Geneza 41:12-13

Dumnezeu ducea la bun sfârșit planul său pentru Iosif.

Chemați-l pe Iosif!

Chiar în clipa aceea, paharnicul Faraonului, și-a adus aminte de prietenul său, Iosif. „În temniță” a spus paharnicul lui Faraon, „este un tânăr care tălmăcește visele. Odată a tălmăcit un vis extraordinar de-al meu.”

„Chemați-l imediat!” a ordonat Faraon. Și, imediat, Iosif a venit în fața Faraonului.

Dumnezeu spune înțeleșul viselor

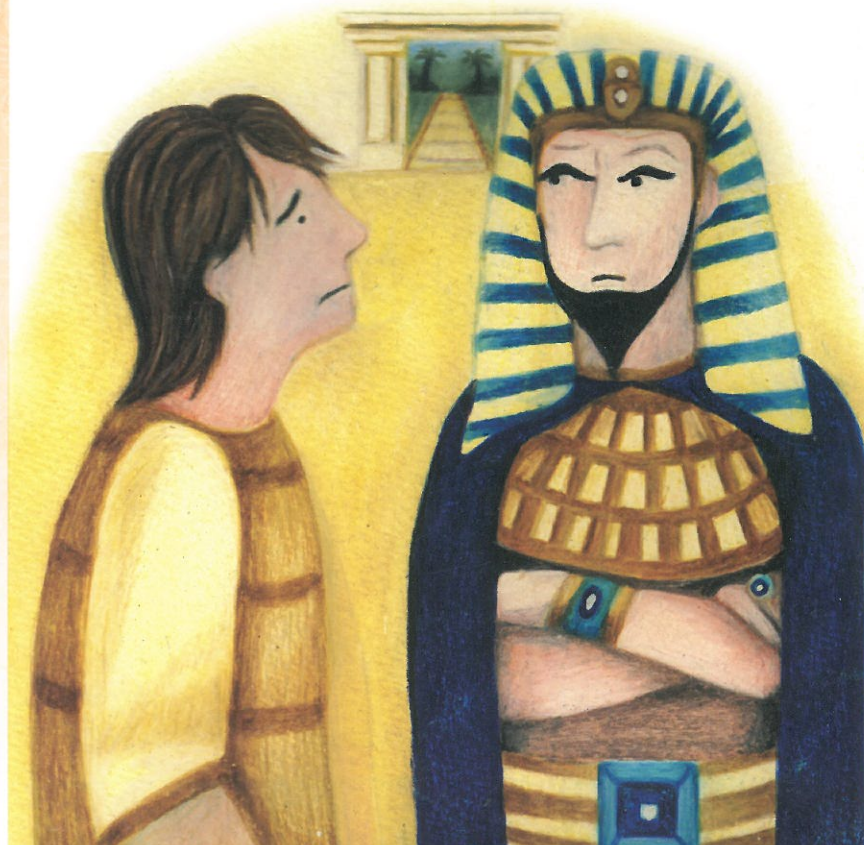
„Pentru început, am să-ți istorisesc visele mele” i-a spus Faraon lui Iosif.

„Apoi tu trebuie să-mi spui ce înseamnă ele.”

„Eu nu pot să fac asta!” a spus Iosif.

Faraon s-a încruntat la el.

„Vedeți, Dumnezeu este acela care îmi spune înțeleșul viselor” a explicat Iosif.

Iosif a răspuns lui Faraon: „Nu eu! Dumnezeu este Acela care va da un răspuns prielnic lui Faraon!”

Geneza 41:16

Îți aduci aminte de cineva care a avut un vis deosebit?

Dumnezeu
a arătat lui
Faraon ce are să
facă.

Geneza 41:28

Cine l-a ajutat
pe Iosif să
tălmăcească
visele lui
Faraon?

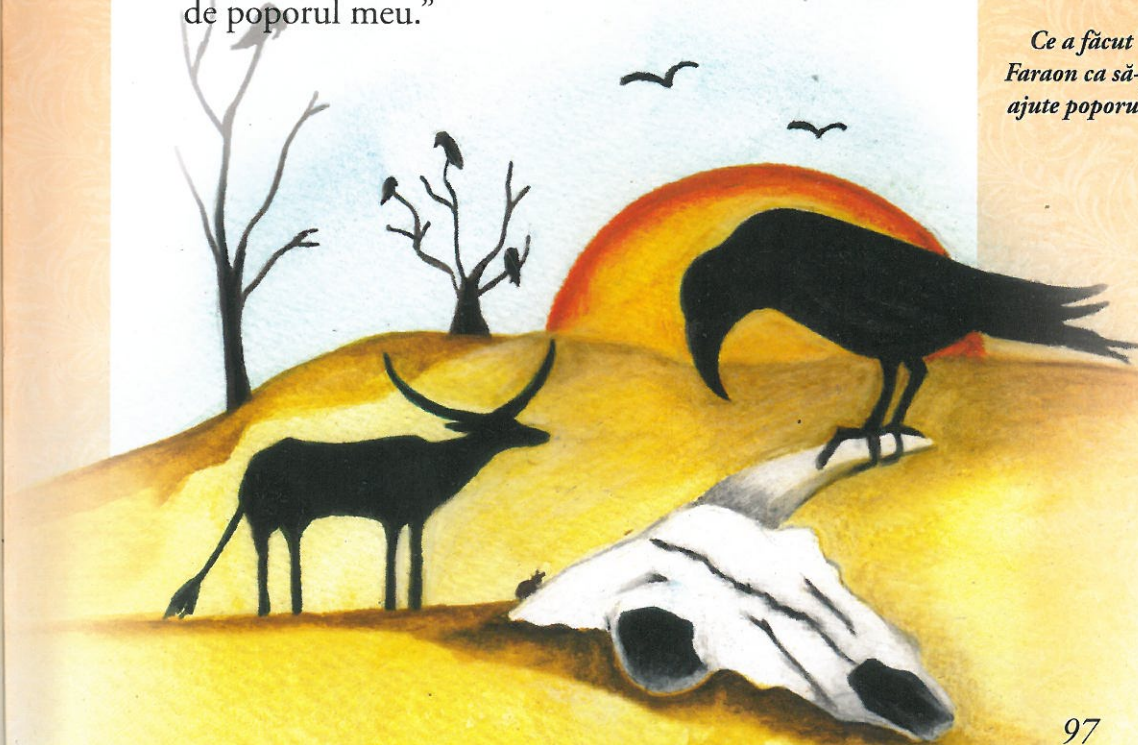
Iosif tălmăcește visele Faraonului

Faraon a repovestit visele sale și Iosif l-a ascultat cu atenție. După ce Faraon a terminat, Iosif s-a rugat lui Dumnezeu. Apoi a vorbit.
„O, Faraon! Cele două vise ale tale înseamnă același lucru” a explicat el. „Cele șapte vaci frumoase sunt șapte ani cu recolte bogate. Cele șapte vaci slabe sunt șapte ani de foamete. Cele șapte spice frumoase sunt și ele șapte ani de belșug” a continuat el. „Cele șapte spice goale sunt șapte ani de foamete.”

Avertisment pentru Faraon

„Dumnezeu a trimis aceste vise ca să te avertizeze” a explicat Iosif lui Faraon. „că timp de șapte ani toată lumea va avea de mâncare din belșug. Dar, în următorii șapte ani, nu va fi nicio recoltă și nu va fi nimic de mâncare.”
Faraon a devenit foarte îngrijorat.
„Cum aș putea să-mi scap poporul de la înfometare în acei șapte ani răi?” a întrebat el. „Trebuie să am grijă de poporul meu.”

Lucrul este
hotărât din
partea lui
Dumnezeu și
că Dumnezeu
Se va grăbi
să-l aducă la
îndeplinire.

Geneza 41:32

Ce a făcut
Faraon ca să-și
ajute poporul?

Acum, Faraon
să aleagă un
om priceput și
înțelept și să-l
pună în fruntea
țării Egiptului.

Geneza 41:33

Pe cine a ales
Faraon ca să-l
ajute?

Depozite de hrană

„O, mărite Faraon, trebuie să găsești un om foarte înțelept” a zis Iosif. „Acest om trebuie să pună deo- parte grâne în timpul celor șapte ani de belșug.”

Iosif s-a gândit profund, apoi a continuat:

„Trebuie să construiești depozite. Păstrează grânele în aceste depozite până la venirea celor șapte ani sece- toși – apoi deschide depozitele și vinde grânele. În acest fel, oamenii vor avea grâne să facă pâine și să mănânce.”

Iosif cel înțelept

„Iosif, tu ai rezolvat toate problemele mele” a spus Faraon. „Tu ai înțeles visele mele și apoi mi-ai arătat cum să-mi ajut poporul. Tu o să fii mai-mare peste țara mea!”

Timp de șapte ani, Iosif a lucrat din greu pentru Faraon. În fiecare an, el a păstrat o parte din grâne, pe care a pus-o în depozite. Când au venit cei șapte ani de foamete, el a deschis depozitele și a vândut grânele.

Așa că oamenii din Egipt au avut destulă mâncare, chiar și în anii cei mai grei de foamete.

Și Faraon a
zis slujitorilor
săi: „Am
putea noi oare
să găsim un
om ca acesta,
care să aibă în
el Duhul lui
Dumnezeu?”

Geneza 41:38

Dumnezeu l-a
folosit pe Iosif
ca să ajute
oamenii din
Egipt.

Și Faraon a zis lui Iosif:
„Fiindcă Dumnezeu ți-a făcut cunoscut toate aceste lucruri, nu este nimeni care să fie atât de priceput și atât de înțelept ca tine.”

Geneza 41:39

Ce crezi că a simțit Iosif când și-a revăzut frații?

Vizita fraților lui Iosif

Iacov și familia sa locuiau încă în Canaan. Când au venit cei șapte ani secetoși, ei nu aveau pâine suficientă.

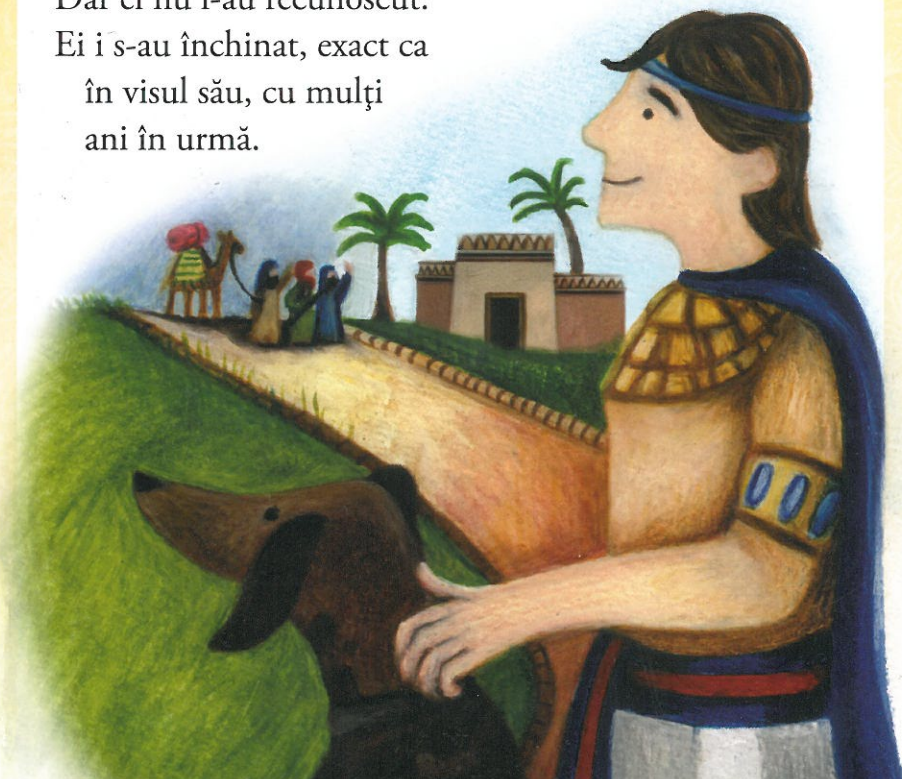
Iacov le-a zis fiilor săi: „Duceți-vă în Egipt și cumpărați grâne!”

Așa că, cei zece frați au pornit spre Egipt să găsească mâncare. Mezinul, Beniamin, a rămas acasă cu bătrânul său tată.

Când Iosif i-a văzut pe frații săi venind după grâne, i-a recunoscut imediat.

Dar ei nu l-au recunoscut.

Ei i s-au închinat, exact ca în visul său, cu mulți ani în urmă.

Grâne în Egipt

„Voi ați venit să spionați Egiptul” le-a spus Iosif cu asprime fraților săi, pentru a-i pune la încercare.

„Nu!” au spus ei. „Am venit doar să cumpărăm hrană.

Familia noastră din Canaan este foarte înfometată.” Iosif le-a dat grâne.

„Dacă mai veniți în Egipt să cumpărați grâne” le-a zis el, „trebuie să îl aduceți și pe fratele vostru cel mai mic.”

Iacov le-a zis fiilor săi: „Iată, aud că este grâu în Egipt; coborâți-vă și cumpărați-ne grâu de acolo, ca să trăim și să nu murim.”

Geneza 42:2

Crezi că Iacov a fost bucuros să-l lase pe Beniamin să plece în Egipt?

Iosif a cunoscut
pe frații săi,
dar ei nu l-au
cunoscut.

Geneza 42:8

De ce era Iosif
fericit să-l vadă
îndeosebi pe
Beniamin?

Din nou împreună

Frații și-au luat sacii cu grâne și au plecat înapoi în Canaan.

Nu după mult timp, ei au avut din nou nevoie de grâne. Așadar frații s-au întors în Egipt luându-l de data asta și pe tânărul Beniamin cu ei.

„Pregătește un ospăț pentru acești frați” a poruncit Iosif.

Iosif a venit la ospăț. Era foarte fericit să-l vadă din nou pe fratele său, Beniamin.

Iosif le-a dat fraților săi toate grânele pe care le-au cerut.

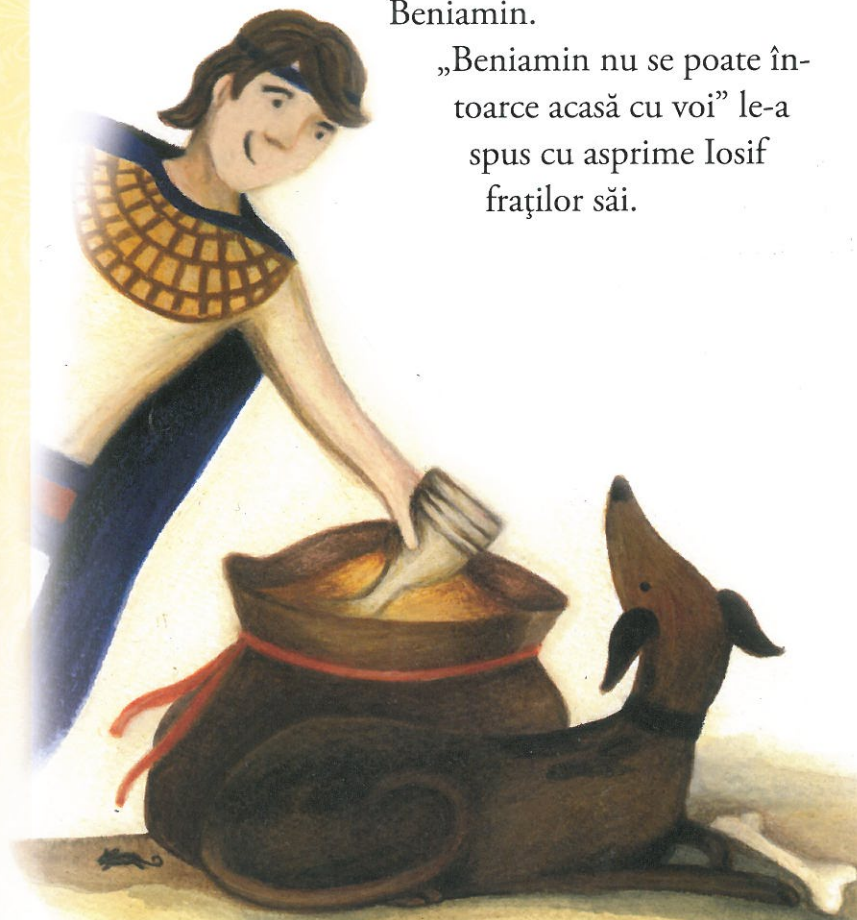

Farsa lui Iosif

Iosif le-a făcut o farsă fraților săi. El a ascuns un pahar de argint în sacul cu grâne al lui Beniamin. Apoi Iosif a strigat: „Paharul meu prețios de argint a dispărut! Cineva l-a furat.”

„Caută în toți sacii” a poruncit Iosif. Îndată gărzile sale au găsit paharul ascuns în sacul lui Beniamin.

„Beniamin nu se poate întoarce acasă cu voi” le-a spus cu asprime Iosif fraților săi.

Iuda, fratele
lui Iosif, a
răspuns: „Ce
să mai spunem
domnului
nostru? Cum
să mai vorbim?
Cum să ne mai
îndreptăm?
Dumnezeu
a dat pe față
nelegiuirea
robilor tăi.”

Geneza 44:16

De ce le era
frică fraților
lui Iosif?

„Eu sunt fratele
vostru Iosif,
pe care l-ați
vândut ca să fie
dus în Egipt. „

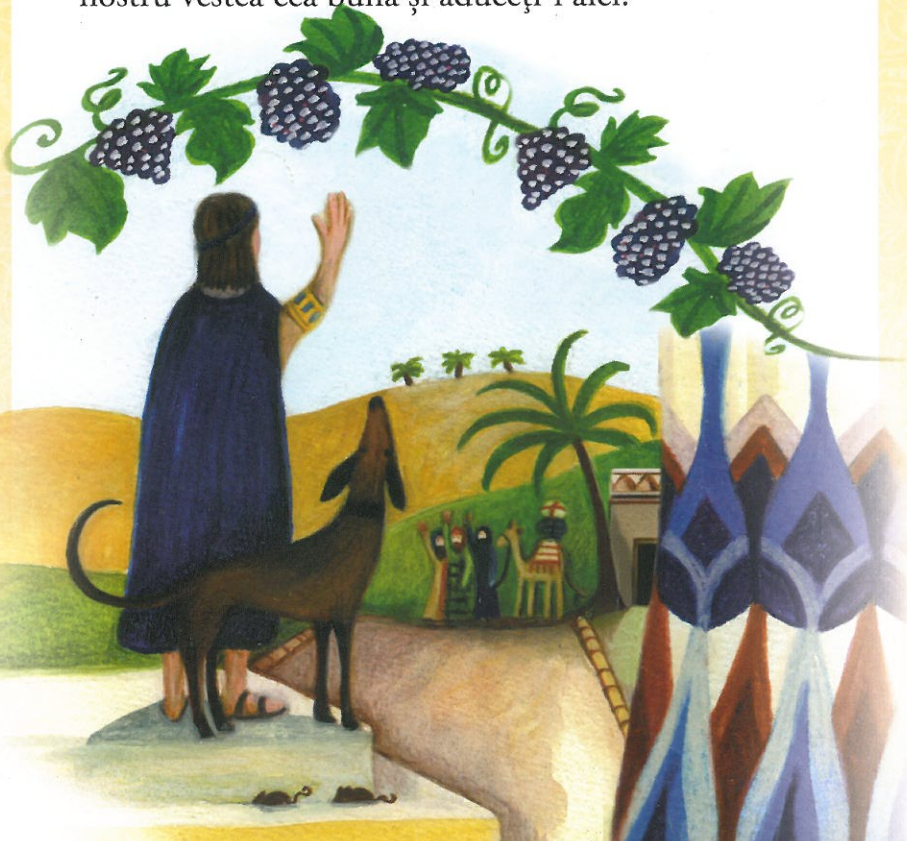
Geneza 45:4

*Iosif i-a testat
pe frații săi.
Erau ei mai
buni decât
înainte?*

Frații lui Iosif schimbați în bine

„Te rugăm, nu-l reține pe Benjamin în Egipt!” au implorat frații lui Iosif, plângând. „Vestea îl va uide pe bătrânul nostru tată, Iacov.”

Iosif a văzut că frații lui au devenit mai buni și că își iubeau tatăl foarte mult. A început și el să plângă. „Eu sunt fratele vostru Iosif!” le-a spus el într-un final. „Acum duceți-vă în grabă acasă, spuneți-i tatălui nostru vestea cea bună și aduceți-l aici.”

Israeliții, urmașii lui Iacov

Bătrânul Iacov a fost uimit când a auzit povestea de la fii săi.

Iacov, fiii lui și familiile lor au călătorit în Egipt. Cât de bucuros a fost Iacov să-l revadă pe preaiubitul său fiu, Iosif!

Iosif l-a prezentat pe tatăl său lui Faraon, iar acesta l-a primit cu bunăvoință. Familia lui Iacov s-a mutat în Egipt.

Lui Iacov i s-a dat un nume nou: „Israel”. Biblia îi numește familia și pe urmașii săi „israeliți”. Mai târziu numele lor va fi „evrei”.

Dumnezeu a
zis: „Eu Însumi
Mă voi coborî
cu tine în Egipt
și Eu Însumi
te voi scoate
iarăși de acolo,
iar Iosif îți va
închide ochii.”

Geneza 46:3-4

*Uneori
israeliților li se
spune „copiii
lui Israel”.*

Peste Egipt s-a ridicat un nou împărat, care nu cunoscuse pe Iosif.

Exodul 1:8

De ce acest faraon era atât de îngrijorat din cauza israeliților?

Egiptenii nemiloși

După moartea lui Iacov, numărul israeliților a continuat să crească. Cu trecerea timpului, copiii, nepoții, strănepoții și stră-strănepoții lui s-au înmulțit așa de mult încât nimeni nu putea să-i numere. Cu mulți ani în urmă, Dumnezeu îi promisese lui Avraam că asta avea să se întâmple, iar acum se și întâmpla! Faraonul care domnea acum în Egipt nu știa nimic despre Iosif. Însă era îngrijorat de mulțimea israeliților care locuiau în țara sa. Se gândea că ei ar putea deveni atât de puternici încât să se întoarcă împotriva sa.

De aceea, el a spus poporului său, egiptenilor, să-i pună pe israeliți să muncească din greu pentru ei, ca sclavi.

Bebelușul din coș

Cu toate acestea familiile israeliților creșteau.

Faraon a dat o poruncă înfiorătoare. „Aruncați în râul Nil pe orice băiat nou-născut!” a spus el. „Nu va mai crește nici un alt bărbat israelit pe pământul meu.”

O mamă israelită, pe nume Iochebed, a născut un băiețel. De teamă că soldații îi vor lua bebelușul, ea a pus la cale un plan.

Împreună cu fiica sa, Maria, ea s-a apucat să facă un coș din trestie.

După ce coșul a fost gata, Iochebed a spus Mariei: „Acum, pune bebelușul în el.”

Apoi ele s-au dus în grabă la râu și au lăsat coșul să plutească pe apă.

Maria s-a ascuns în stufăriș ca să nu piardă coșul din ochi.

Faraon a dat următoarea poruncă la tot poporul său: „Să aruncați în râu pe orice băiat care se va naște”

Exodul 1:22

A avut oare Iochebed un plan bun pentru bebelușul său?

*Era un băiețuș
care plângea.
I-a fost milă
de el.*

Exodul 2:6

*Maria a avut
o idee foarte
bună să-i ceară
mamei sale să
aibă grijă de
bebeluș.*

Prințesa se scaldă

Nu după mult timp prințesa Egiptului a venit să se scalde în râu. Ea a văzut coșul și a spus slujitoarei să i-l aducă. Când s-a uitat înăuntru, a fost uimită să vadă un copilăș atât de frumos!

„Am să-l cresc ca pe copilul meu” a zis ea.

În clipa aceea, Maria a ieșit din ascunzătoare.

„Ai vrea să găsec o doică pentru el?” a întrebat ea.

„Da, te rog!” a spus prințesa. Maria a alergat acasă și a adus-o pe mama sa.

Așadar, Iochebed a avut grijă de băiețelul său până ce acesta a crescut destul de mare ca prințesa să poată avea grijă de el.

Copilul a crescut și ea l-a adus fetei lui Faraon, și el i-a fost fiu. I-a pus numele Moise (Scos), „căci”, a zis ea, „l-am scos din ape”.

Exodul 2:10

Dumnezeu l-a făcut pe Moise un prinț al Egiptului. În viitor urmau să se întâmple surprize și mai mari!

Prințul Egiptului

A venit ziua când Iochebed și-a dus băiețelul să locuiască la palat.

Prințesa i-a dat numele „Moise”.

După aceasta, Moise a fost crescut ca un prinț al Egiptului.

Dar Moise nu a uitat niciodată că era fiul unei slave israelite. Lui îi părea tare rău pentru poporul său, care muncea din greu să facă cărămizi sub soarele arzător.

„Într-o zi,” se gândea Moise, „trebuie să-mi salvez poporul.”

Fuga lui Moise

Pe când era puțin mai mare, Moise se plimba într-o zi pe lângă gropile cu noroi, unde israeliții făceau cărămizi pentru Faraon. El a văzut cum un egiptean îl bătea cu cruzime pe un muncitor israelit. Moise s-a mâniat atât de tare încât l-a omorât pe egiptean. Imediat după aceea, Moise s-a speriat. Trebuia să scape înainte ca soldații egipteni să-l prindă!

Moise a fugit dinaintea lui Faraon și a locuit în țara Madian.

Exodul 2:15

Ce se va întâmpla cu Moise?

Copiii lui Israel
gemeau încă
din pricina
robiei și
scoteau strigăte
deznădăjduite.
Dumnezeu a
auzit gemetele
lor.

Exodul 2:23-24

Oare Moise se
va mai întoarce
vreodată în
Egipt?

Păstorul Moise

Moise a fugit din Egipt în țara Madian.

Odată a ajutat câteva femei madianite să scoată apă dintr-o fântână, pentru oile tatălui lor. Tatăl acestora a fost recunoscător lui Moise și l-a lăsat să lucreze pentru el ca păstor.

Moise obișnuia să ducă oile în deșertul pustiu. El conducea oile la apă, alunga animalele sălbatice și păzea turma în timpul nopții.

Viața lui era atât de diferită față de când fusese prinț al Egiptului.

Rugul care ardea

Într-o zi pe când Moise își conducea oile prin deșertul fierbinte, s-a apropiat de un munte, numit Sinai. În apropiere el a văzut un rug arzând. Dar era ceva ciudat! Rugul ardea și ardea și totuși nu se mistuia deloc.

„Nemaipomenit!” se gândea Moise.

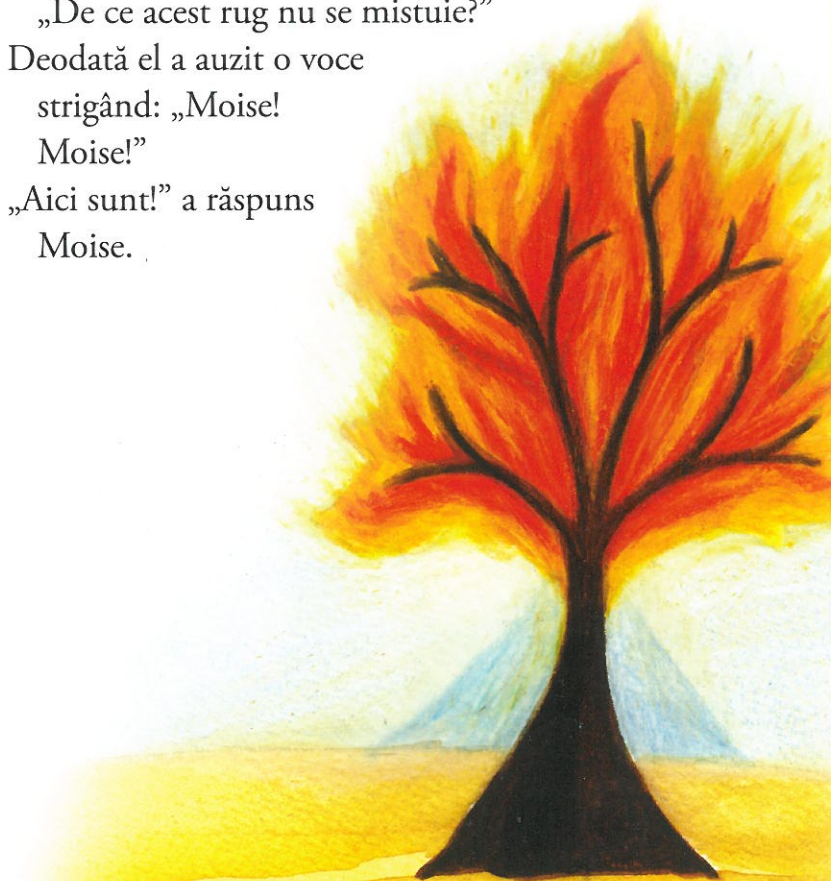
„De ce acest rug nu se mistuie?”

Deodată el a auzit o voce

strigând: „Moise!

Moise!”

„Aici sunt!” a răspuns Moise.

Moise a zis:
„Am să mă
întorc să văd
ce este această
vedenie
minunată și
pentru ce nu se
mistuie rugul.

Exodul 3:3

Îți poți
imagina de ce
acest rug ardea
în felul acesta
și focul nu se
stingea?

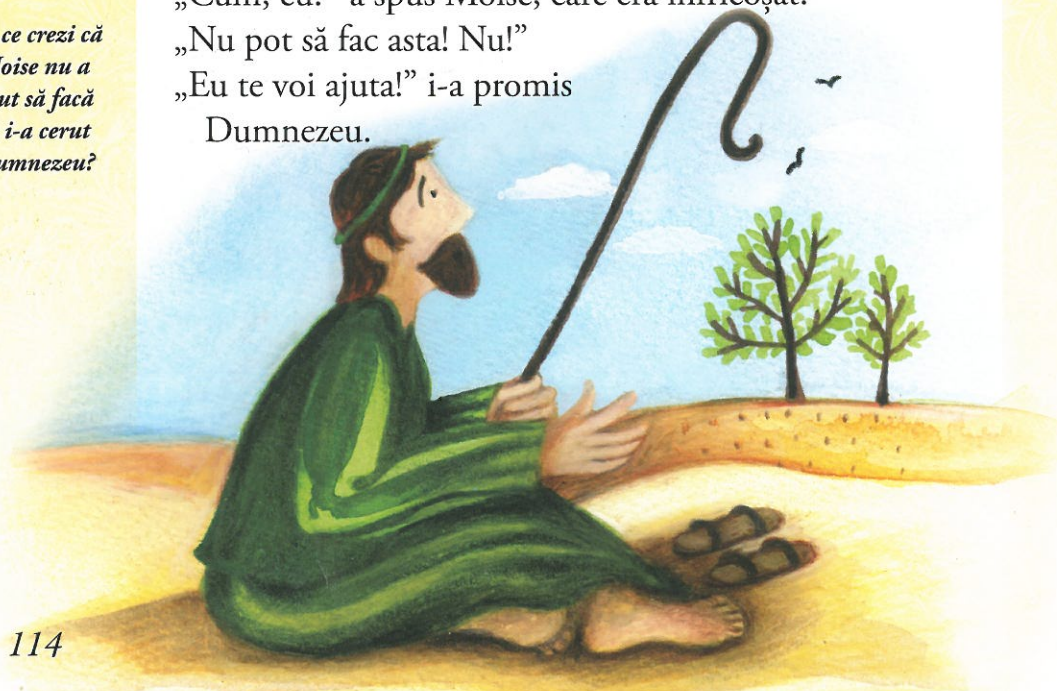
Eu sunt
Dumnezeul
tatălui tău,
Dumnezeul
lui Avraam,
Dumnezeul
lui Isaac și
Dumnezeul lui
Iacov.

Exodul 3:6

De ce crezi că
Moise nu a
vrut să facă
ce i-a cerut
Dumnezeu?

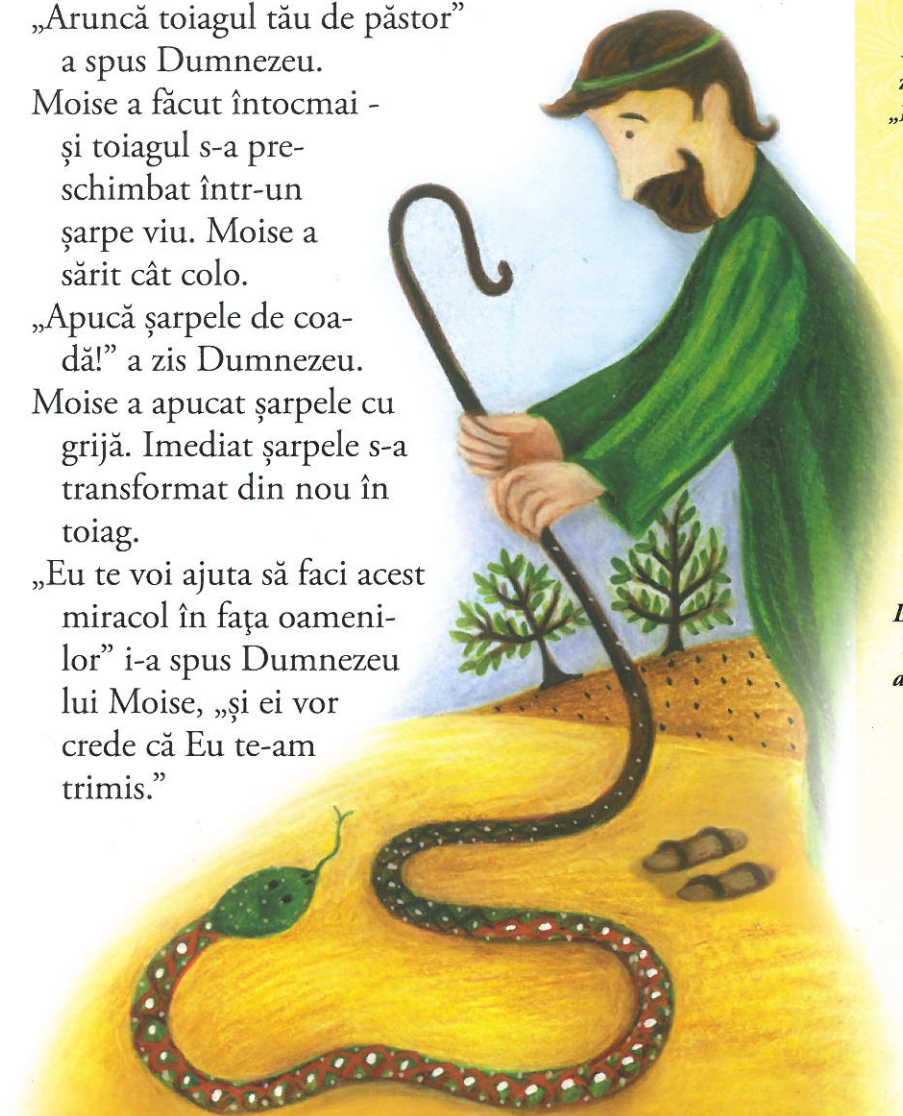
Dumnezeu vorbește cu Moise

„Nu te apropia!” a poruncit vocea solemnă.
„Scoate-ți sandalele. Locul pe care stai este sfânt...”
Eu, Dumnezeu, vorbesc!”
De îndată, Moise a început să tremure. El a ascultat cu
multă atenție.
„Am văzut cu câtă cruzime îi tratează egiptenii pe isra-
eliți, poporul Meu” i-a spus Dumnezeu lui Moise.
„Îi voi ajuta. Tu trebuie să te duci la Faraon și să-i
spui să elibereze poporul meu. Apoi vei conduce
poporul meu afară din Egipt.”
„Cum, eu?” a spus Moise, care era înfricoșat.
„Nu pot să fac asta! Nu!”
„Eu te voi ajuta!” i-a promis
Dumnezeu.

Toiagul lui Moise

Moise era încă speriat. Așa că Dumnezeu i-a arătat lui
Moise cât este El de puternic.
„Aruncă toiagul tău de păstor”
a spus Dumnezeu.
Moise a făcut întocmai -
și toiagul s-a pre-
schimbat într-un
șarpe viu. Moise a
sărit cât colo.
„Apucă șarpele de coa-
dă!” a zis Dumnezeu.
Moise a apucat șarpele cu
grijă. Imediat șarpele s-a
transformat din nou în
toiag.
„Eu te voi ajuta să faci acest
miracol în fața oameni-
lor” i-a spus Dumnezeu
lui Moise, „și ei vor
crede că Eu te-am
trimis.”

Dumnezeu a
zis lui Moise:
„Eu sunt Cel ce
sunt.”

Exodul 3:14

De ce a făcut
Dumnezeu
acest miracol
în fața lui
Moise?

Domnul i-a zis:
„Cine a făcut
gura omului?”

Exodul 4:11

Dumnezeu i-a
dat un ajutor
lui Moise – pe
fratele lui.

Ajutor pentru Moise

Moise era în continuare speriat.

„Nu mă pricep să vorbesc în fața oamenilor” a zis el.

„Niciodată nu știu ce să spun... Mă bâlbâi și bâigui.”

„Când vei vorbi, Moise, Eu îți voi da cuvintele pe care să le spui” i-a promis Dumnezeu.

„Doamne, Te rog să trimiți pe altcineva, nu pe mine!” a insistat Moise.

Din acel moment Dumnezeu s-a supărat!

„Fratele tău, Aaron, este un vorbitor bun” a zis Dumnezeu.

„Zi-i lui Aaron ce să spună – iar el va vorbi pentru tine.”

În cele din urmă, Moise a fost de acord să facă ceea ce Dumnezeu voia de la el.

La palatul lui Faraon

Moise și-a lăsat oile și s-a întors în Egipt.

El a mers plin de îndrăzneală până la palatul Faraonului, alături de fratele său Aaron.

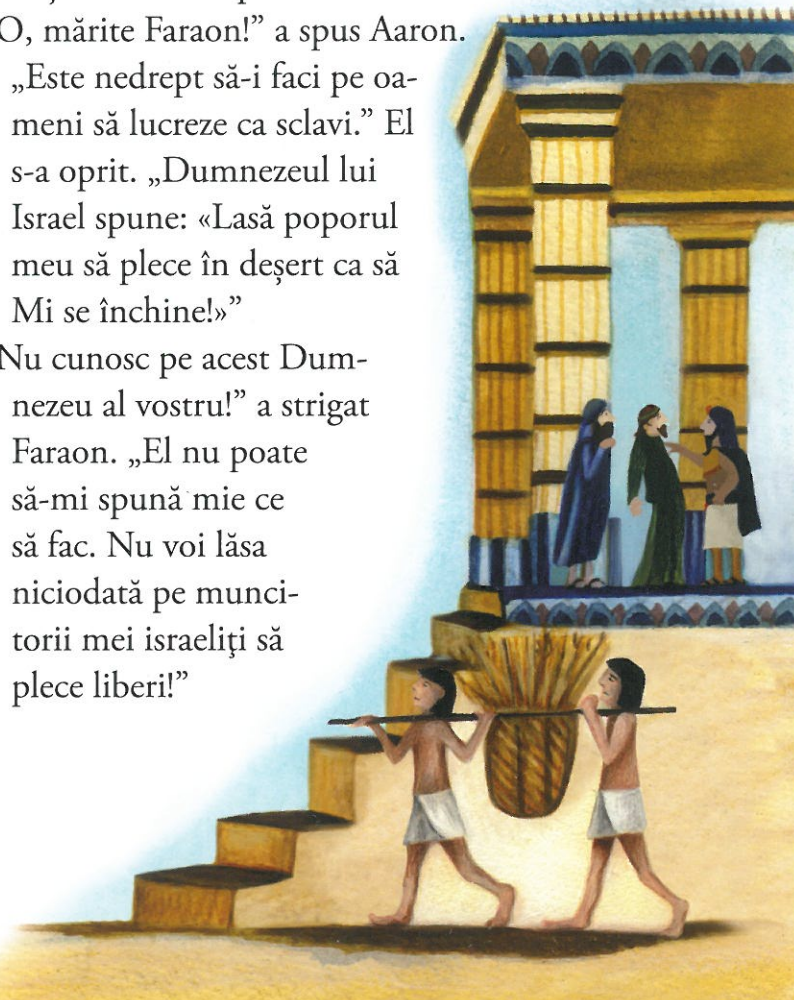
Ei împreună au stat în fața împăratului Egiptului.

Dumnezeu i-a dat lui Moise cuvintele ce trebuiau spusese și Moise i le spunea lui Aaron.

„O, mărite Faraon!” a spus Aaron.

„Este nedrept să-i faci pe oameni să lucreze ca sclavi.” El s-a oprit. „Dumnezeul lui Israel spune: «Lasă poporul meu să plece în deșert ca să Mi se închine!»”

„Nu cunosc pe acest Dumnezeu al vostru!” a strigat Faraon. „El nu poate să-mi spună mie ce să fac. Nu voi lăsa niciodată pe muncitorii mei israeliți să plece liberi!”

Așa vorbește
Domnul,
Dumnezeul lui
Israel: „Lasă pe
poporul Meu să
plece.”

Exodul 5:1

Oare va
renunța Moise
la dorința de
a-și elibera
poporul?

*Eu sunt
Domnul. Eu
vă voi izbăvi
din muncile cu
care vă apasă
egiptenii,
vă voi izbăvi
din robia lor.*

Exodul 6:6

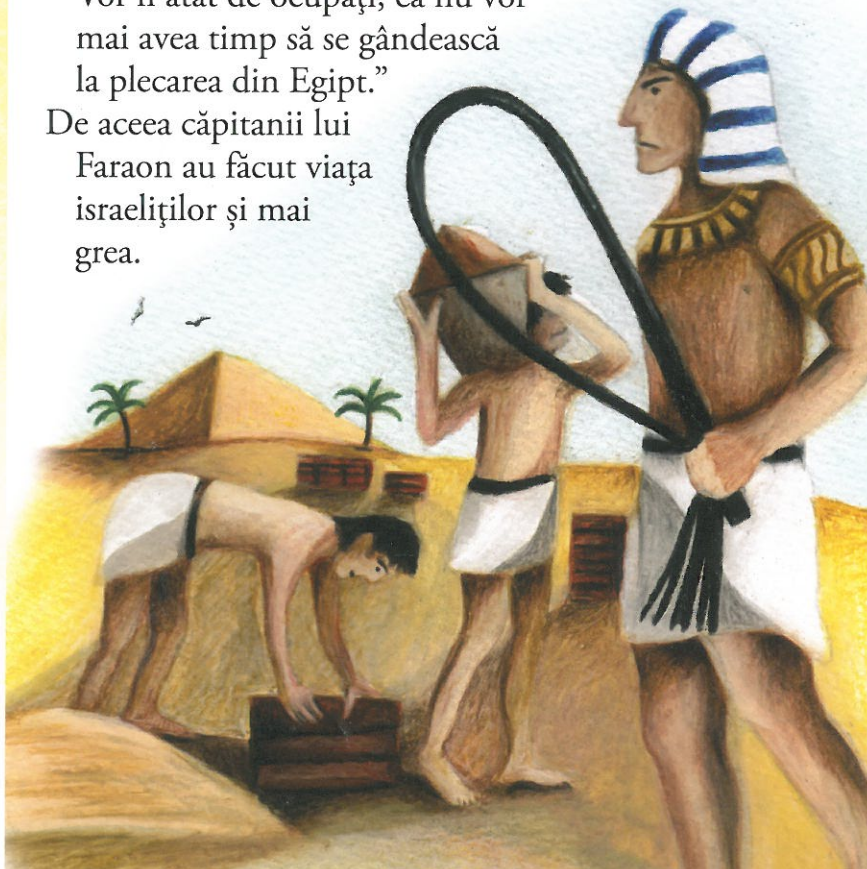
*Crezi că Moise
a greșit venind
la Faraon?*

Mai multă muncă pentru israeliți

Faraon era furios pentru că Moise și Aaron au îndrăznit să vină la palatul său, să-i spună lui ce să facă. I-a chemat pe căpitani săi.

„Forțați-i pe sclavii mei israeliți să muncească mai mult” a poruncit Faraon. „Să nu le mai dați paie pentru cărămizi. Ei trebuie să facă la fel de multe cărămizi ca înainte și să-și adune totodată și paie. Vor fi atât de ocupați, că nu vor mai avea timp să se gândească la plecarea din Egipt.”

De aceea căpitani lui Faraon au făcut viața israeliților și mai grea.

Moise se plânge lui Dumnezeu

Sclavii israeliți munceau din greu sub soarele arzător.

Dacă încetineau, cruzii egipteni îi băteau.

Israelii îl acuzau pe Moise pentru problemele lor.

„Toate s-au înrăutățit de când i-ai cerut lui Faraon să ne lase să plecăm” au suspinat ei.

„Am crezut că îmi vei salva oamenii” s-a plâns Moise lui Dumnezeu. „Dar ei suferă mai mult decât înainte ca eu să merg la Faraon.”

„Întoarce-te la Faraon!” i-a spus Dumnezeu lui Moise. „Dacă nu lasă poporul Meu să plece, Egiptul va suferi îngrozitor.”

*„Eu vă voi
duce în țara pe
care am jurat
că o voi da lui
Avraam.”*

Exodul 6:8

*Ce fel de viață
aveau israeliții,
fiind sclavi la
Faraon?*

Moise și Aaron
au făcut ce
le poruncise
Domnul.

Exodul 7:6

Ce încerca
Dumnezeu
să-i arate
lui Faraon,
când șarpele
lui Aaron a
înghițit ceilalți
șerpi?

Toiagul transformat în șarpe

Moise și Aaron s-au întors la palatul lui Faraon.
„Aruncă jos toiagul tău” i-a spus Dumnezeu lui Aaron.
Aaron a făcut asta și, dintr-o dată, toiagul său s-a transformat într-un șarpe.

Vrăjitorii lui Faraon l-au imitat și și-au aruncat toiagele pe pământ. Și acestea s-au transformat în șerpi.

Însă șarpele lui Aaron a înghițit pe toți ceilalți șerpi.

Cu toate acestea, Faraon nu
i-a lăsat să plece pe
sclavii israeliți.

Încăpățânarea lui Faraon

Dumnezeu a trimis niște vremuri foarte grele peste Egipt.

Moise și Aaron au intrat din nou în palatul Faraonului.
„Dumnezeul lui Israel spune: Lasă poporul meu să plece!” a zis Aaron.

„Crezi că am de gând să fac ce spune Dumnezeuul tău?” a răspuns Faraon. „Încetează cu asta! Am nevoie de israeliți să facă pentru mine cărămizi și să-mi construiască palate. Acum plecați și nu mă mai deranjați!”

„Dacă nu ascuți de Dumnezeu” a avertizat Moise, „El va preface apa râului Nil în sânge.”

„Nu voi lăsa poporul tău să plece!” a repetat Faraon.

Inima lui
Faraon s-a
împietrit și
n-a ascultat
de Moise și de
Aaron.

Exodul 7:13

Crezi că
Faraon s-a
răzgândit după
asta?

Așa vorbește
Domnul:
„Iată cum vei
cunoaște că Eu
sunt Domnul.”

Exodul 7:17

Uneori,
oamenii pur și
simplu nu vor
să asculte de
Dumnezeu –
ca Faraon.

Vremuri grele pentru Egipt

Dumnezeu a preschimbato apa Nilului în sânge.
Nimeni nu putea să bea din ea. Toți peștii au murit.
Moise și Aaron s-au dus la palat încă odată.
„Cere-i Dumnezeului tău să transforme la loc sângele
în apă” s-a rugat Faraon. „Când va face asta, voi lăsa
poporul tău să plece.”

Așa că Moise s-a rugat: „Doamne, Te rog să transformi
sângele din nou în apă.”

Și Dumnezeu a făcut cum L-a rugat Moise.
Cu toate acestea Faraon nu i-a lăsat pe israeliți să plece.

Broaște, broaște, broaște

Moise și Aaron au revenit la palatul lui Faraon.

„Lasă poporul meu să plece!” a spus

Aaron. „Dacă nu, Dumnezeu va trimite
broaște în toată țara voastră.”

„Nu voi lăsa poporul tău să plece”
a spus Faraon.

Așa că Dumnezeu a trimis broaște
te în palatul Faraonului și în
toată țara.

Faraon a cerut să vină Moise.

„Roagă-l pe Dumnezeu să
alunge broaștele” a spus Faraon. „Apoi voi
lăsa poporul tău să plece.”

Moise s-a rugat: „Doamne Dumnezeule, Te rog
îndepărtează aceste broaște.”

Broaștele au murit.

Dar Faraon nu i-a lăsat nici
de această dată pe israeliți
să plece.

„Ca să știi că
nimeni nu este
ca Domnul,
Dumnezeul
nostru.”

Exodul 8:10

Cât de mult
trebuiau să se
înărățească
lucrurile, ca
Faraon să se
răzgândească?

„Aici este
degetul lui
Dumnezeu.”

Exodul 8:19

Care din aceste
„urgi” crezi că
a fost cea mai
neplăcută?

Păduchii

Moise și Aaron au revenit la palat.

„Lasă poporul meu să plece” a zis Moise. „Dacă nu îl vei lăsa, Dumnezeu va trimite o mulțime de păduchi în tot Egiptul.”

„Nu voi lăsa poporul tău să plece!” a spus Faraon.

De aceea Dumnezeu a trimis o mulțime de păduchi peste tot Egiptul.

Faraon s-a grăbit să ceară să vină Moise.

„Cere-i Dumnezeului tău să îndepărteze păduchii” a cerut el. „Atunci voi lăsa poporul tău să plece.”

Moise s-a rugat: „Doamne, îndepărtează toată mulțimea asta de păduchi!”

Și păduchii au dispărut.

Nici de această dată Faraon nu i-a lăsat pe israeliți să plece.

Muște câinești

Moise și Aaron s-au dus încă o dată la palat.

„Lasă poporul meu să plece” a zis Moise. „Dacă vei refuza, Dumnezeu va trimite o mulțime de muște câinești pe toată întinderea țării tale.”

„Nu voi lăsa poporul tău să plece!” a spus Faraon.

De aceea Dumnezeu a trimis o mulțime de muște câinești peste tot Egiptul.

Faraon a cerut să vină imediat Moise.

„Cere-i Dumnezeului tău să îndepărteze toate muștele” a cerut el. „Atunci voi lăsa poporul tău să plece – dar să nu se îndepărteze prea mult.”

Moise s-a rugat, „Doamne, îndepărtează muștele acestea!”

Și toate muștele au dispărut.

Dar chiar și așa Faraon nu i-a lăsat încă pe israeliți să plece.

Moise a ieșit
de la Faraon
și s-a rugat
Domnului.
Domnul a
făcut cum cerea
Moise.

Exodul 8:30-31

Ce l-ar
putea face pe
Faraon să se
răzgândească?

*Dar inima lui
Faraon s-a
împietrit și n-a
lăsat pe popor
să plece.*

Exodul 9:7

*De ce crezi că
Faraon se tot
răzgânde?*

Animalele bolnave

Moise și Aaron au revenit la palat.

„Lasă poporul meu să plece!” a spus Moise. „Altfel

Dumnezeu va face să se îmbolnăvească orice vietate
din țara ta.”

„Nu voi lăsa poporul tău să plece” a zis Faraon.

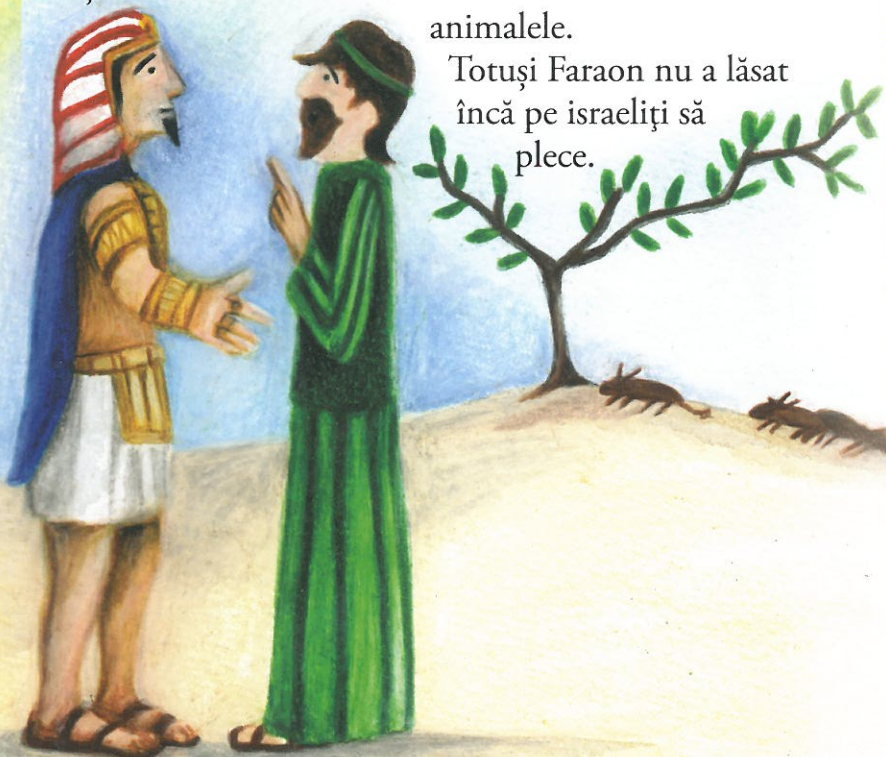
Atunci Dumnezeu a făcut ca toate animalele să se îmbolnăvească.

Disperat Faraon a cerut să vină Moise.

„Cere-i Dumnezeului tău să vindece animalele” a spus el. „Atunci chiar am să las poporul tău să plece.”

Așadar Moise i-a cerut lui Dumnezeu să vindece animalele.

Totuși Faraon nu a lăsat
încă pe israeliți să
plece.

Bube și răni

După aceea bube și răni dureroase au apărut pe pielea egiptenilor.

Apoi pietre uriașe au căzut pe câmpuri.

Au apărut roiuri de lăcuste. Ele au mâncat fiecare frunză din fiecare copac și fiecare spic din fiecare snop de grâu.

Apoi a fost întuneric beznă peste toată țara Egiptului.

Nu se mai putea vedea nimic!

Cu toate acestea, nici acum Faraon nu a lăsat încă pe israeliți să plece.

*Ce l-ar face
pe Faraon să-i
lase pe israeliți
să plece?*

*Domnul a
împietrit inima
lui Faraon.*

Exodul 9:12

În toată țara
Egiptului vor fi
țipete mari.

Exodul 11:6

Acum Moise
trebuia să-și
pregătească
poporul să
plece repede
din Egipt.

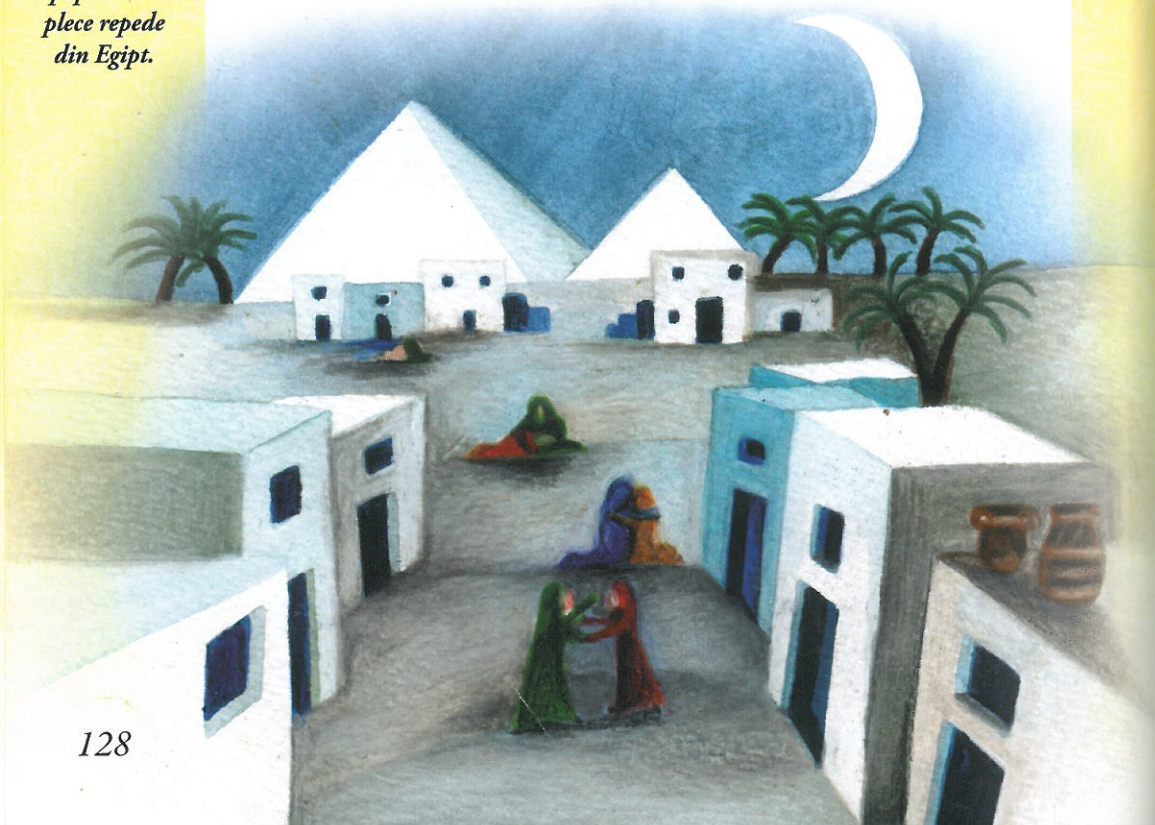
Cea mai grea pedeapsă

Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Trimit o ultimă pedeapsă cumplită. După asta, Faraon vă va implora să plecați.”

Deci Moise s-a dus la Faraon pentru ultima dată.

„În timpul nopții, fiul cel mai mare din fiecare familie egipteană va muri” i-a spus Moise lui Faraon. „După asta, vei implora israeliții să plece din țara ta. Atunci îmi voi lua poporul și voi pleca.”

Moise s-a întors și s-a grăbit să iasă din palat.

Sângele mielului

Dumnezeu i-a dat lui Moise instrucțiuni anume pentru acea noapte.

„Spune israeliților să sacrifice un miel și să însemneze ușorii ușilor cu sângele aceluia miel” a spus el. „Eu voi merge prin țară să iau viața fiilor egiptenilor. Unde voi vedea sânge deasupra ușii, voi trece mai departe și nu voi omorî pe fiii voștri.”

În noaptea aceea, israeliții au însemnat ușorii ușilor cu sânge de miel și au mâncat o mâncare specială din miel, așa cum i-a spus Dumnezeu lui Moise. Ei au mâncat îmbrăcați în haine de drum și ținând în mână un toiag.

De atunci, în fiecare an, israeliții își amintesc de această noapte, la o sărbătoare pe care au numit-o „Paște”. Sărbătoarea le reamintește că Dumnezeu i-a salvat din robia Egiptului.

Și pomenirea
acestei zile s-o
păstrați și s-o
prăznuiți.

Exodul 12:14

Cunoști vreo
familie de evrei
care sărbătorește
Paștele?

În aceeași
noapte Faraon
a chemat pe
Moise și pe
Aaron și le-a
zis: „Sculăți-
vă, ieșiți din
mijlocul
poporului meu,
voi și copiii lui
Israel.”

Exodul 12:31

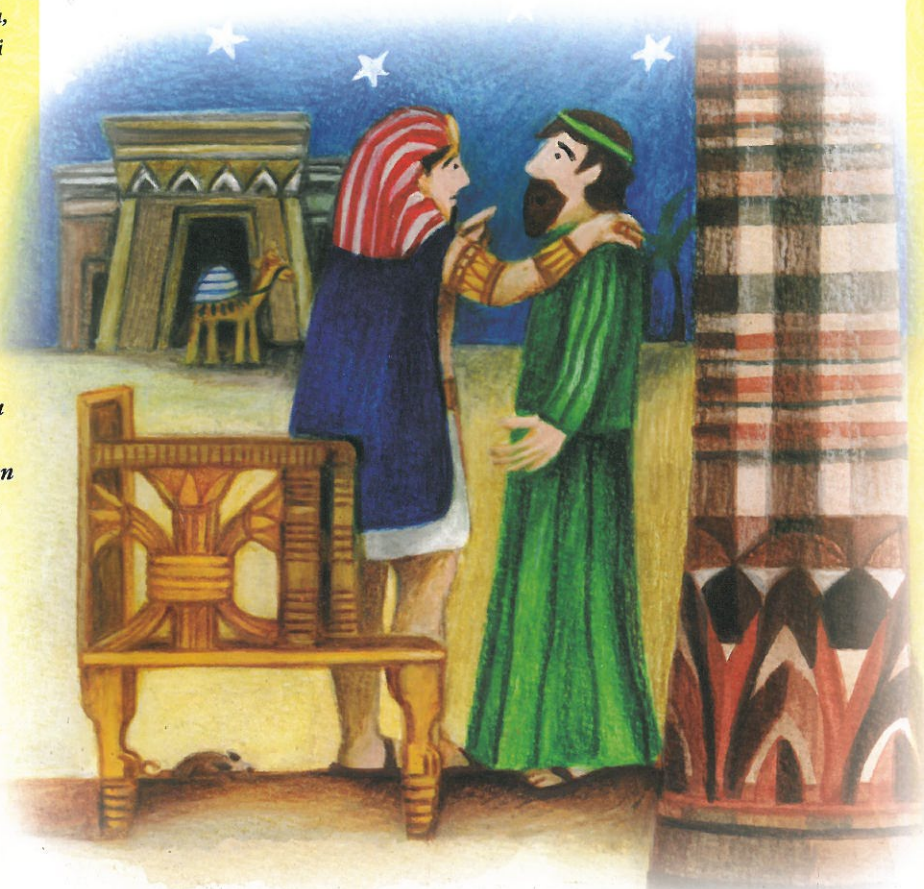
Ordinul lui Faraon

În acea noapte cumplită, fiul cel mai mare din fiecare familie egipteană a murit. Chiar și fiul lui Faraon a murit.

Înainte de a se lumina, Faraon a chemat pe Moise la palatul său.

„Ia-ți poporul și pleacă din Egipt!” i-a spus lui Moise.
„Grăbește-te, altfel ne vom îmbolnăvi cu toții și vom muri.”

A fost ultima
oară când
Moise și Aaron
au auzit de
Faraon?

Fuga din timpul nopții

Era încă mijlocul nopții.

Fiecare familie israelită și-a împachetat repede toate bunurile.

Apoi israeliții au plecat în liniște, luând cu ei turmele și cirezile lor. Ei nu voiau ca egiptenii să-i audă plecând.

Poporul lui Israel și-a început lunga călătoria spre Canaan, Țara Promisă lor de către Dumnezeu.

Dumnezeu
își iubea
poporul și
a avut grijă
de el în timpul
călătoriei sale.

Și chiar în ziua
aceea, Domnul
a scos din țara
Egiptului pe
copiii lui Israel.

Exodul 12:51

Faraon și
slujitorii lui
au zis: „Ce am
făcut de am
lăsat pe Israel să
plece și să nu ne
mai slujească?”

Exodul 14:5

Îi aștepta pe
israeliți un
mare pericol
din partea lui
Faraon și a
armatei sale?

Marșul

Israeliții mergeau zi și noapte ca să scape de Faraon. Dar când egiptenii s-au trezit și au văzut că israeliții au plecat, s-au înfuriat foarte tare.

„Cine va munci acum pentru noi?” au întrebat ei.

„Cine ne va face cărămizile și ne va construi palatele?”

Și astfel Faraon s-a răzgândit încă odată. „Înhămați caii la carele voastre! Urmăriți-i pe israeliții aceia și târâți-i înapoi în Egipt” le-a poruncit Faraonul soldaților săi.

Israeliții la Marea Roșie

Curând israeliții au ajuns la țărmul Mării Roșii. Acolo s-au oprit. Cum aveau să treacă prin apele adânci ale Mării Roșii?

Dintr-o dată israeliții au zărit nori de praf și au auzit tropăit de copite. Era Faraon cu armata sa! Egiptenii veneau grăbiți în carele lor, ca să-i ia pe israeliți înapoi în Egipt.

„Ce ne facem acum?” s-au întrebat israeliții. „Marea Roșie este în fața noastră și Faraon cu armata sa este în spatele nostru. Cu siguranță vom muri cu toții aici!”

Cum crezi că
se simțeau
israeliții acum?

„Nu vă temeți
de nimic, stați
pe loc și veți
vedea izbăvirea
pe care v-o va
da Domnul în
ziua aceasta.”

Exodul 14:13

Faraon și
slujitorii lui
au zis: „Ce am
făcut de am
lăsat pe Israel să
plece și să nu ne
mai slujească?”

Exodul 14:5

Îi aștepta pe
israeliți un
mare pericol
din partea lui
Faraon și a
armatei sale?

Marșul

Israeliții mergeau zi și noapte ca să scape de Faraon. Dar când egiptenii s-au trezit și au văzut că israeliții au plecat, s-au înfuriat foarte tare.

„Cine va munci acum pentru noi?” au întrebat ei.

„Cine ne va face cărămizile și ne va construi palatele?”

Și astfel Faraon s-a răzgândit încă odată. „Înhămați caii la carele voastre! Urmăriți-i pe israeliții aceia și târați-i înapoi în Egipt” le-a poruncit Faraonul soldaților săi.

Israeliții la Marea Roșie

Curând israeliții au ajuns la țărmul Mării Roșii. Acolo s-au oprit. Cum aveau să treacă prin apele adânci ale Mării Roșii?

Dintr-o dată israeliții au zărit nori de praf și au auzit tropăit de copite. Era Faraon cu armata sa! Egiptenii veneau grăbiți în carele lor, ca să-i ia pe israeliți înapoi în Egipt.

„Ce ne facem acum?” s-au întrebat israeliții. „Marea Roșie este în fața noastră și Faraon cu armata sa este în spatele nostru. Cu siguranță vom muri cu toții aici!”

Cum crezi că
se simțeau
israeliții acum?

„Nu vă temeți
de nimic, stați
pe loc și veți
vedea izbăvirea
pe care v-o va
da Domnul în
ziua aceasta.”

Exodul 14:13

Domnul ... a
uscat marea,
și apele s-au
despărțit în
două.

Exodul 14:21

Cum crezi
că era să
traversezi
Marea Roșie
mergând prin
ea pe pământ
uscat?

Drumul prin Marea Roșie

Atunci Dumnezeu i-a spus lui Moise ce era de făcut.

„Întinde-ți mâna!” i-a zis lui Moise.

Moise și-a întins mâna.

Dintr-o dată un vânt puternic s-a pornit. El a făcut un
drum prin Marea Roșie, iar apele s-au despărțit.

Israelii au început să meargă pe pământul uscat, pe
fundul mării. Nu a durat mult până au ajuns cu toții
în siguranță pe malul opus.

„Domnul
este tăria mea
și temelul
cântărilor mele
de laudă: El
m-a scăpat.”

Exodul 15:2

Israelii i-au
mulțumit lui
Dumnezeu
pentru că
i-a scăpat de
Faraon și de
egipteni.

În sfârșit, liberi!

Soldații lui Faraon îi urmăreau încă pe israeliți și au ajuns curând pe malul Mării Roșii. Egiptenii s-au aruncat înainte printre zidurile de apă. Dar roțile lor s-au împotmolit în noroi și carele de luptă s-au răsturnat.

Imediat ce ultimul israelit a ajuns în siguranță pe malul opus, Moise și-a ridicat din nou brațul. Vântul s-a oprit, iar apele au revenit în albia lor.

Faraon, carele sale și soldații s-au înecat. În sfârșit israeliții erau liberi.

Apă de băut

Israelii mai aveau de străbătut un drum lung. Au

înaintat prin deșertul fierbinte. Tuturor li s-a făcut sete; limba le era uscată și pielea arsă.

Trei zile au căutat ei apă. În final au găsit o fântână și au scos apă. Vai! Era atât de amară, că nu o puteau bea.

„Vrei să murim de sete aici?” au întrebat ei mânioși pe Moise. „Puteam la fel de bine să rămânem în Egipt. Acolo, cel puțin, aveam apă de băut.”

Apoi, Dumnezeu i-a arătat lui Moise o bucată de lemn ce era pe pământ. Moise a aruncat-o în fântână.

Israelii au scos iar apă. Acum avea gust bun! Toți au băut cât au poftit.

„Eu sunt
Domnul, care
te vindecă.”

Exodul 15:26

Avea grijă
Dumnezeu
de israeliți în
multe feluri?

Domnul a zis
lui Moise: „Iată
că voi face să vă
plouă pâine din
ceruri.”

Exodul 16:4

Ce au văzut
israeliții când
s-au sculat
dimineața
următoare?

Mâncare din cer

Curând israeliții au rămas fără pâine. Din cauza foamei, toți se simțeau slăbiți.

„De ce ne-ai condus în acest deșert îngrozitor?” au întrebat ei furioși. „Vom muri de foame cu toții. Mai bine rămâneam în Egipt! Acolo cel puțin aveam suficientă mâncare.”

„Nu veți muri” le-a spus Moise. „Dumnezeu va avea grijă de voi. Aveți răbdare până mâine dimineață – atunci veți găsi ceva minunat.”

Pâinea zilnică

Cum era de așteptat, când s-au sculat dimineața, israeliții au descoperit că pământul era acoperit cu o pudră albă și neobișnuită. Un om a luat puțin cu degetul și a gustat-o. Era dulce și bună. Imediat toți au mâncat din această mâncare nouă.

Israeliții au numit-o „mană”. Ea a apărut în fiecare dimineață, cu excepția zilelor de Sabat, pe parcursul întregii călătorii a israeliților către Canaan.

„Veți ști că Eu
sunt Domnul,
Dumnezeul
vostru.”

Exodul 16:12

Noi ne rugăm:
„Dă-ne nouă
astăzi pâinea
noastră cea de
toate zilele...”

Moise le-a
răspuns:
„Pentru ce
ispitiți pe
Domnul?”

Exodul 17:2

Mai târziu Isus
avea să spună:
„Dar oricui va
bea din apa pe
care i-o voi da
Eu în veac nu-i
va fi sete.”

Ioan 4:14

Apa din stâncă

Curând oamenii au rămas iar fără apă.

„Este vina ta” s-au plâns ei lui Moise. „Ne-ai scos din Egipt și ne-ai adus în acest deșert uscat. Acum vom muri toți de sete.”

„Mergi la stâncă pe care ți-o voi arăta” i-a spus Dumnezeu lui Moise. „Apoi ia-ți toiagul și lovește stâncă. Apa va țâșni imediat din ea.”

Moise a făcut cum i-a spus Dumnezeu și apa a curs din stâncă.

Era din abundență pentru toți.

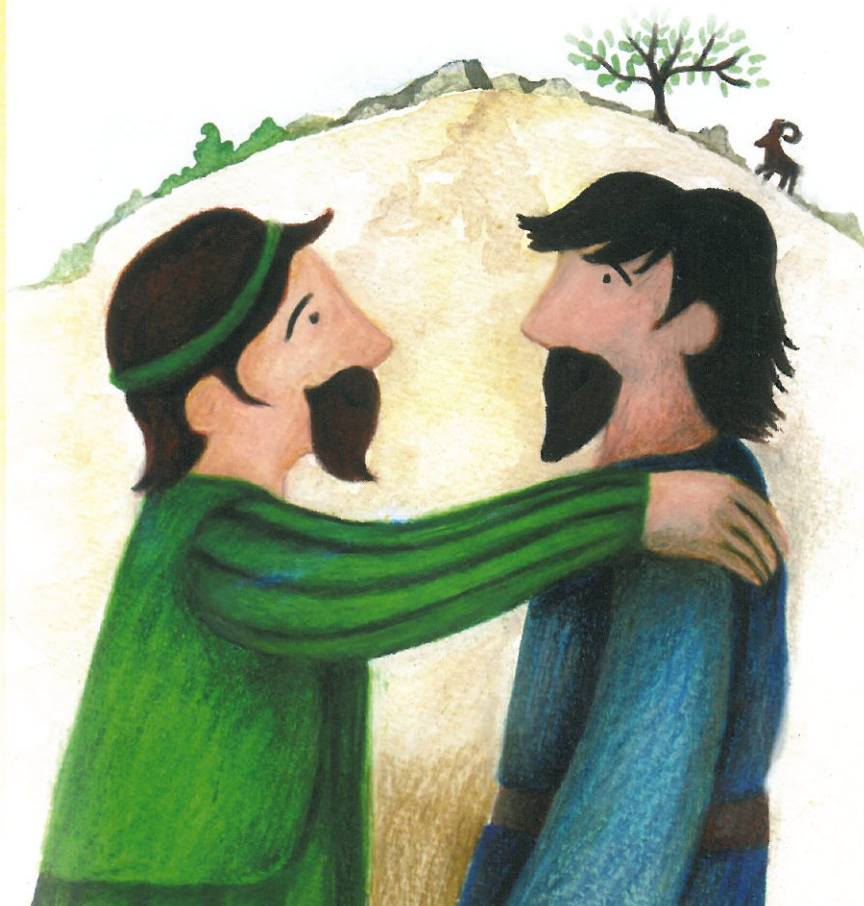

Bătălia

Curând israeliții au ajuns într-un loc numit Refidim.

Acolo au fost atacați de o armată inamică.

„Voi sta pe un deal și voi privi” a spus Moise. „Voi ține toiagul ridicat. Cât timp îl țin așa, Dumnezeu ne va ajuta să câștigăm.”

„V-am purtat
pe aripi de
vultur și v-am
adus aici la
Mine.”

Exodul 19:4

Cine va câștiga
bătălia?

„Domnul,
steagul meu”

Exodul 17:15

De ce credeți
că au câștigat
israeliții?

Victoria israeliților

Cât timp Moise a ținut toiagul ridicat, israeliții au câștigat. Dar după un timp, brațele sale au obosit și el a început să coboare toiagul. Atunci inamicii lor au început să câștige.

Doi prieteni au găsit o piatră mare pe care să se așeze bătrânul Moise. Ei au stat de o parte și de alta a lui Moise și i-au susținut brațele, în așa fel încât toiagul său să fie îndreptat către câmpul de luptă.

În cele din urmă bătălia s-a sfârșit și israeliții au câștigat.

Muntele Sinai

Israeliții se târau prin deșertul fierbinte, săptămână după săptămână.

Într-un final ei au ajuns în deșertul Sinai. Semeț, deasupra deșertului, se înălța muntele Sinai.

Muntele era atât de înalt, încât vârful său era adeseori ascuns în nori.

Acesta era locul în care, cu mulți ani în urmă, Moise văzuse rugul arzând.

Israel și-a așezat
tabăra acolo, în
fața muntelui.

Exodul 19:2

Ghicești ce a
făcut Moise
după aceea?

„Eu sunt
Domnul,
Dumnezeul
tău, care te-a
scos din țara
Egiptului, din
casa robiei.”

Exodul 20:2

De ce
Dumnezeu i-a
dat lui Moise
legi după care
oamenii să
trăiască? Există
și astăzi astfel
de legi?

Moise pe Muntele Sinai

Moise a decis să urce muntele singur, ca să se întâlnească cu Dumnezeu.

Când Moise a ajuns în vârf, Dumnezeu i-a făcut o promisiune lui și poporului lui Israel.

„Eu voi fi Dumnezeul vostru” a spus el, „și voi veți fi poporul Meu. Trebuie să trăiți într-un mod plăcut mie.”

„Eu vă voi da legi după care să trăiți” i-a spus apoi Dumnezeu lui Moise. „Trebuie să le scrii pe niște table mari, de piatră.”

Legi pentru viață

Astfel Moise a scris pe două table de piatră legile speciale ale lui Dumnezeu pentru viața oamenilor.

Noi numim aceste legi „Cele zece porunci”:

Să nu te închini la alți dumnezei în afară de Mine.

Să nu te închini la idoli.

Să nu arăți lipsă de respect față de Numele Meu.

Ai șase zile în care să muncești; a șaptea, Sabatul, este o zi de odihnă.

„Să nu ai alți
dumnezei afară
de Mine.”

Exodul 20:3

Îți aduci
aminte de
prima zi de
odihnă după
ce Dumnezeu a
creat lumea?

„Nu vă
însământați,
căci Dumnezeu
a venit tocmai
ca să vă pună
la încercare și
la încercare și
Lui înaintea
ochilor voștri,
pentru ca să nu
păcătuiți.”

Exodul 20:20

De ce crezi că
Dumnezeu a
dat toate aceste
legi?

Plăcut lui Dumnezeu

Restul poruncilor sunt despre felul în care să ne purtăm unii cu alții:

Respectă pe tatăl tău și pe mama ta.

Să nu ucizi.

Fii credincios soțului sau soției tale.

Să nu furi.

Să nu spui minciuni despre alți oameni.

Să nu râvnești nimic din ceea ce are altul.

Vițelul de aur

Moise a fost plecat atât de mult timp pe muntele Sinai, încât mulți israeliți au crezut că nu se mai întoarce.

„S-a întâmplat ceva cu Moise” i-au spus lui Aaron.

„Fă-ne un dumnezeu care să aibă grijă de noi.”

Așa că Aaron le-a spus să-i aducă inele de aur, brățări și cercei. Apoi el a le-a topit pe toate și a făcut un vițel de aur.

Aaron a așezat vițelul de aur în mijlocul taberei israeliților. Oamenii au început să i se închine și să danseze în jurul lui. Ei au uitat de Dumnezeu care i-a scos din Egipt. În schimb, au început să i se închine vițelului făcut de Aaron din cercei și brățări de aur.

Ei au zis:
„Israel, iată
dumnezeul
tău care te-a
scos din țara
Egiptului!”

Exodul 32:4

Ce crezi că va
spune Moise
despre toate
acestea?

Domnul a
zis lui Moise:
„Scoală și
coboară-te,
căci poporul
tău, pe care l-ai
scos din țara
Egiptului, s-a
stricat.”

Exodul 32:7

De ce a fost
Moise atât de
mânios?

Moise este mânios

În cele din urmă Moise a coborât de pe muntele Sinai. În timp ce cobora pe pantele abrupte, a auzit cântece și strigăte. Nu știa de ce era atâta zarvă în mijlocul poporului.

După ce a mai coborât puțin, a văzut vițelul de aur.

S-a înfuriat atât de tare încât a aruncat tablele mari de piatră pe care erau scrise legile lui Dumnezeu. Ele s-au sfărâmat în multe bucăți mici.

Apoi Moise a năvălit ca o furtună în tabăra israeliților și a sfărâmat vițelul de aur.

Fața strălucitoare a lui Moise

Israelii au înțeles cât de tare l-au mâniat pe Dumnezeu. Ei I-au spus că le pare foarte rău că au făcut vițelul de aur. Moise a trebuit să urce încă o dată pe muntele Sinai, ca să ia alte table de piatră cu legile lui Dumnezeu scrise pe ele.

De data asta, Dumnezeu i-a mai explicat lui Moise cum ar trebui să se închine israeliții și cum trebuie celebrate sărbătorile speciale.

Când Moise a coborât de pe munte, fața lui strălucea pentru că fusese cu Dumnezeu.

Domnul a
răspuns: „Voi
merge Eu
Însumi cu tine
și îți voi da
odihnă.”

Exodul 33:14

Israelii au
fost cuprinși de
spaimă când
au văzut fața
strălucitoare
a lui Moise.
De ce?

Toți cei iscușiți
dintre voi
să vină și să
facă tot ce
a poruncit
Domnul.

Exodul 35:10

De ce
Dumnezeu i-a
cerut lui Moise
să contruiască
un cort mare?

Cortul întâlnirii

Dumnezeu i-a mai spus lui Moise: „Construiește un cort foarte mare în care oamenii să se poată ruga.” În Biblie, acest cort este deseori numit „cortul întâlnirii”.

Dumnezeu i-a descris lui Moise obiectele ce trebuiau să fie în cortul întâlnirii: „Cel mai important este «chivotul legământului» - o cutie frumoasă de lemn, acoperită toată cu aur. Tot acolo va fi și un sfeșnic de aur cu șapte candelă și altarul pe care preoții vor aduce ofrandele.”

Construirea cortului lui Dumnezeu

„E timpul să construim cortul întâlnirii” a spus Moise poporului său. „Toată lumea să ajute aducând lucruri care pot fi folosite la construirea și mobilarea lui.”

Israelii i-au dat lui Moise cerceii, brățărilor și pietrele prețioase – cele mai de preț lucruri pe care le aveau. Cu toții doreau ca locul de închinare înaintea lui Dumnezeu să fie cât mai frumos.

Curând marele cort a fost terminat. Înăuntru după o perdea exista o cameră specială, numită „Locul Preasfânt”. Acolo era păstrat Chivotul Legământului. Numai Marele Preot avea voie să intre acolo, doar o dată pe an.

Înăuntru chivotului, Moise a pus tablele pe care erau scrise Cele Zece Porunci.

Când israeliții plecau în alt loc, puteau strânge cortul întâlnirii ca să îl ia cu ei.

Astfel au
fost isprăvite
toate lucrările
locașului cortului
întâlnirii.

Exodul 39:32

De ce crezi că
Moise a pus Cele
Zece Porunci
înăuntru
cortului
întâlnirii?

Au făcut apoi
și placa de aur
curat, cununa
împăratească
sfântă, și au
săpat pe ea,
cum se sapă pe
o pecete: „Sfânt
Domnului”.

Exodul 39:30

Știi că
aproape toate
triburile lui
Israel erau
numite după
fiii lui Iacov?

Aaron, Marele Preot

Pe fratele lui Moise, Aaron și pe familia lui, Dumnezeu i-a însărcinat să aibă grijă de cortul întâlnirii. Aaron era Mare Preot, iar cei patru fii ai săi îl ajutau. Slujba preotului era să sacrifice animalele aduse de israeliți, ca jertfă lui Dumnezeu.

Preoții purtau haine speciale. Aaron avea o mantie brodată, acoperită cu o tunică albastră. Pe marginea mantiei erau clopoței. Peste tunică, Aaron purta o vestă pe pieptarul căreia erau cusute douăsprezece pietre prețioase. Fiecare piatră simboliza unul din cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

Sărbătorile

Dumnezeu i-a zis lui Moise: „Israelii trebuie să țină anumite sărbători în fiecare an.” Dintre acestea, trei erau mai importante.

Paștele Domnului era sărbătoarea în care israeliții își aduceau aminte cum, în Egipt, Dumnezeu a dus la împlinire ultima urgie și i-a ajutat să fugă de Faraon. După ce strângeau recolta, israeliții îi mulțumeau lui Dumnezeu la sărbătoarea Rusaliilor.

La sărbătoarea Corturilor, israeliții rememoraу faptul că în timpul călătoriei lor spre Țara Promisă, locuiseră în corturi. Timp de o săptămână ei locuiau în colibe făcute din crengi de copaci.

La fiecare din aceste sărbători, poporul aducea daruri de fructe sau animale la cortul întâlnirii.

De asemenea, în fiecare săptămână, israeliții țineau Sabatul, o zi în care se odihneau și se rugau lui Dumnezeu. Ei își aminteau cum Dumnezeu s-a odihnit după ce a creat lumea.

„Iată
sărbătorile
Domnului,
pe care le veți
vesti ca adunări
sfinte, iată
sărbătorile
Mele.”

Leviticul 23:2

Care este ziua
de odihnă a
creștinilor?

Iar când
așezau cortul
întâlnirii,
Moise zicea:
„Întoarce-Te,
Doamne, la
zecile de mii
ale miilor lui
Israel!”

Numeri 10:36

Ei erau
poporul lui
Dumnezeu,
iar El i-a iubit
întotdeauna.

Plecarea de la muntele Sinai

Israelii au stat un timp lângă Muntele Sinai.
„Mergeți mai departe, spre țara pe care v-am promis-o”
le-a spus Dumnezeu. „Să nu uitați, Eu voi fi cu voi
întotdeauna.”

Așadar, poporul și-a strâns corturile, au plecat de la
Muntele Sinai și au mers mai departe. Călătoria a
fost lungă și periculoasă și au avut multe peripeții.
Deseori ei protestau și se plângeau. Uneori nu ascultau
de Dumnezeu.

Dar Dumnezeu nu i-a abandonat niciodată.

Spioni în Țara Canaanului

„Trimite în Canaan doisprezece bărbați ca să vadă cum
este acolo” i-a spus într-o zi Dumnezeu lui Moise.
„Spune-le să aducă înapoi fructe pe care le găsesc în
Țara Promisă.”

Astfel Moise a trimis doisprezece spioni să cerceteze
Canaanul. După câteva săptămâni s-au întors, adu-
când cu ei struguri zemoși, rodii și smochine.
„E o țară frumoasă” au spus zece dintre ei. „Dar oame-
nii din Canaan sunt de temut ! Niciodată nu vom
reuși să-i alungăm de-acolo.”

Totuși, doi spioni, Caleb și Iosua, au spus: „Este o țară
minunată. Ar trebui să ne așezăm în ea!”

Dacă Domnul
va fi binevoitor
cu noi, ne va
duce în țara
aceasta și ne-o
va da: este o
țară în care
curge lapte și
miere.

Numeri 14:8

De ce a trimis
Moise spioni în
Țara Promisă?

„Până când
voi lăsa această
rea adunare
să cârtească
împotriva
Mea? Am
auzit cârțirile
copiilor
lui Israel,
care cârteau
împotriva
Mea.”

Numeri 14:27

A intrat
Moise în Țara
Promisă?
Haideți să
aflăm.

Nemulțumirea israeliților

Israelii au auzit pe cei zece spioni spunând lui Moise:
„Oamenii din Canaan sunt de temut!”

Ei au început să se plângă din nou: „De am fi rămas în
Egipt!” „Să alegem un alt conducător care să ne ducă
înapoi.”

Dumnezeu era mânios: israelii nu aveau încredere
în El. De aceea, El a făcut ca israelii să cutureiere
deșertul încă patruzeci de ani, în loc să intre în
Canaan.

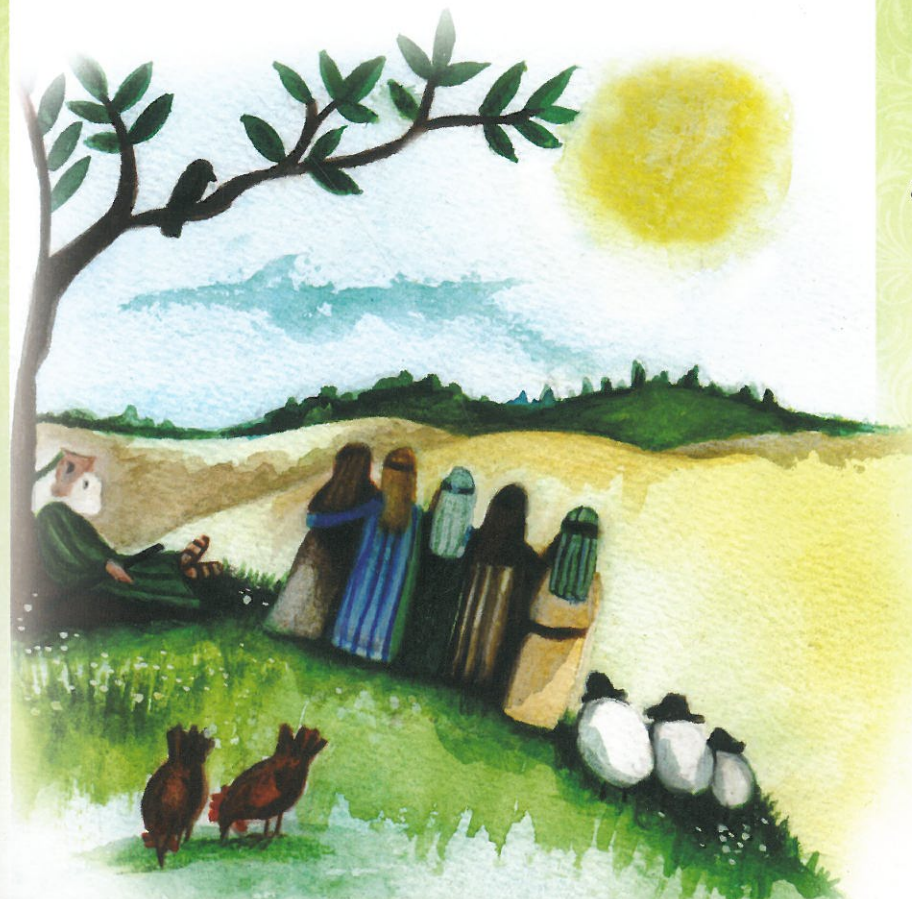

Pe muntele Nebo

După patruzeci de ani, Moise i-a condus pe israeliți la
un alt munte, numit muntele Nebo.

Din vârful muntelui se vedea Canaanul, țara pe care
Dumnezeu le-o promisese.

Dar Moise a murit pe muntele Nebo, înainte de a
putea intra în Țara Promisă. Avea 120 de ani.
El a adus poporul său din Egipt până la marginea
Canaanului.

„Domnul
Însuși va merge
înaintea ta, El
Însuși va fi cu
tine, nu te va
părăsi și nu te
va lăsa; nu te
teme și nu te
însăimânta!”

Deuteronomul
31:8

Unde a murit
Moise?

Moise a chemat
pe Iosua și
i-a zis în fața
întregului
Israel:

„Întărește-te și
îmbărbățează-
te. Căci tu
vei intra cu
poporul acesta
în țara pe care
Domnul a jurat
părinților lor că
le-o va da.”

Deuteronomul
31:7

Cum vor
trece râul
israeliții?

Conducătorul Iosua

Dumnezeu l-a desemnat acum pe Iosua să fie conducătorul israeliților.

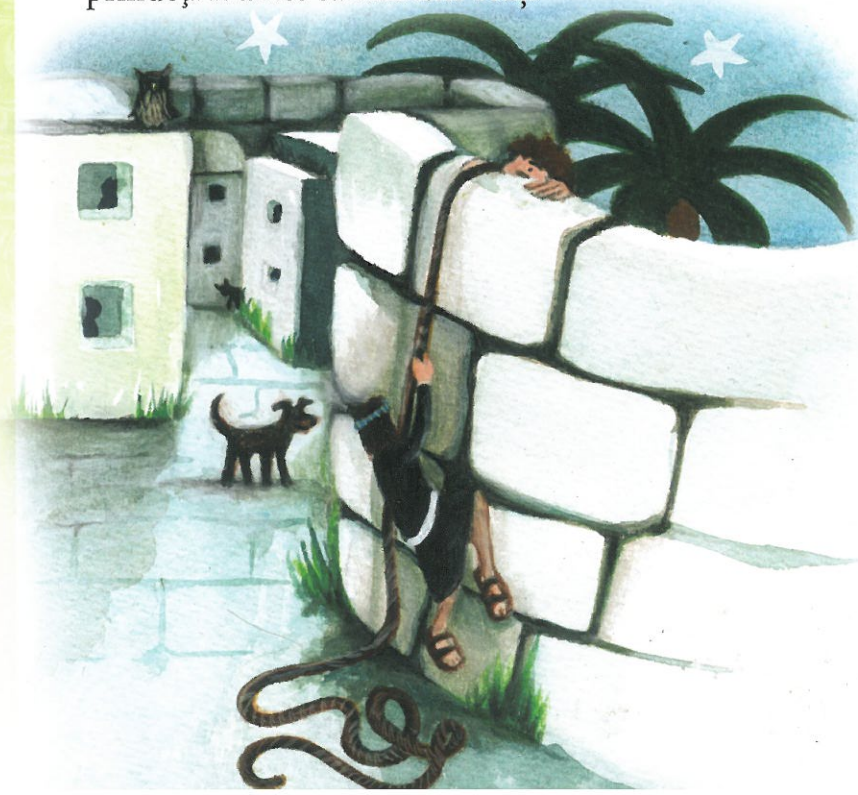
„Pregătește poporul să treacă râul Iordan” i-a spus Dumnezeu lui Iosua. „Să nu-ți fie frică! Eu voi fi cu tine și voi avea grijă de tine.”

Așa că Iosua a spus poporului său să se pregătească să treacă râul Iordan și să intre în Țara Promisă.

Rahav ascunde spionii israeliți

Iosua a trimis înainte doi spioni ca să cerceteze orașul Ierihon, situat pe malul celălalt al râului. În Ierihon spionii au stat în casa unei femei pe nume Rahav. Împăratul Ierihonului a auzit că sunt spioni în orașul său și a trimis soldați să-i caute. Rahav i-a ascuns pe cei doi bărbați pe acoperișul casei sale. Când au ajuns soldații la casa ei, ea le-a spus: „Spionii israeliți tocmai au plecat. Grăbiți-vă! E posibil să-i prindeți înainte să iasă din oraș!”

„Știu că
Domnul v-a dat
țara aceasta.”

Iosua 2:9

În ce fel
i-a ajutat
Dumnezeu
pe spionii
israeliți?

Ei au zis lui
Iosua: „Cu
adevărat,
Domnul a
dat toată țara
în mâinile
noastre.”

Iosua 2:24

Crezi că
Dumnezeu
a salvat pe
Rahav și
familia ei?

Funia roșie

Rahav s-a dus să-i găsească pe spionii care se ascundeau pe acoperișul casei ei.

„Știu că Dumnezeuul vostru vă va ajuta să învingeți Ierihonul” a spus ea. „Vă rog, salvați-mi familia și pe mine, pentru că v-am ajutat astăzi.”

„Atârnă o funie roșie la fereastră și rămâi în casă împreună cu familia ta” i-au spus ei. „Când vom cuceri Ierihonul, vom vedea funia și vom ști că este casa ta.” Apoi israeliții s-au întors în siguranță în tabăra israelită.

Trecerea râului Iordan

Iosua a adunat poporul pe malul râului. Dar cum vor reuși să treacă pe partea cealaltă? Nu existau poduri, iar apa curgea repede.

„Pășiți în apele Iordanului” le-a spus Dumnezeu preoților, „purtând pe umeri chivotul legământului!”

Preoții au făcut cum li s-a spus, iar Dumnezeu a creat un drum uscat prin apă. Israeliții i-au urmat pe preoți pe partea cealaltă a râului. Odată ce au trecut cu toții, apa a început să curgă din nou.

În sfârșit poporul lui Dumnezeu a ajuns în Țara Promisă.

Israel a trecut
Iordanul acesta
pe uscat.

Iosua 4:22

Când au
ajuns în Țara
Promisă,
Dumnezeu
nu le-a mai
dat mană
israeliților.

Domnul a zis
lui Iosua: „Iată,
dau în mâinile
tale Ierihonul.”

Iosua 6:2

De ce a fost
bine să-și
aducă aminte
israeliții
cum i-a scos
Dumnezeu din
Egipt?

Un oraș impunător

Primul loc în care au ajuns israeliții a fost orașul cel mare și frumos, Ierihon. Avea ziduri groase și porți impunătoare. Gărzi vigilente erau de pază peste tot. Toate porțile erau închise. Nimeni nu putea intra sau ieși din oraș. Așa că israeliții și-au așezat tabăra în afara zidurilor orașului.

Apoi au sărbătorit Paștele. Și-au amintit cum, cu ani în urmă, pe vremea lui Moise, Dumnezeu i-a eliberat din sclavia egiptenilor.

Iosua întâlnește un străin

Iosua se întreba cum să cucerească Ierihonul. Deodată a apărut un bărbat ce ținea o sabie în mână. „Ești de partea noastră sau de partea dușmanilor noștri?” a întrebat Iosua.

„Eu sunt conducătorul oștirii Domnului!” a răspuns bărbatul.

Apoi Dumnezeu i-a explicat lui Iosua cum să cucerească Ierihonul.

„Timp de șase zile, în fiecare zi, oamenii tăi să înconjoare zidurile orașului: șapte preoți să meargă în față, urmași de oamenii care vor duce chivotul legământului.”

„În ziua a șaptea, înconjurați orașul de șapte ori. Apoi să spui preoților să sufle din trâmbițe, iar toți ceilalți oameni să strige. Dacă vei face cum ți-am spus, zidurile vor cădea, iar Ierihonul va fi al vostru!”

„Eu sunt
Căpetenia
oștirii
Domnului și
acum am venit.”

Iosua 5:14

Ce crezi că au
spus israeliții
când Iosua
le-a dat aceste
instrucțiuni
neobișnuite?

Domnul a fost
cu Iosua și i s-a
dus vestea în
toată țara.

Iosua 6:27

Când Ierihonul
s-a prăbușit,
Rahav și
familia ei au
fost salvate?

Căderea Ierihonului

În fiecare zi israeliții au ieșit și au înconjurat zidurilor Ierihonului, așa cum îi spusese Dumnezeu lui Iosua. Oamenii din Ierihon se uitau foarte nedumeriți. Ce pun la cale israeliții?

În ziua a șaptea, israeliții au înconjurat de șapte ori zidurile înalte, urmându-i pe preoți și chivotul legământului, ca de fiecare dată.

A șaptea oară, preoții au sunat din trâmbițe și fiecare israelit a strigat cu toată puterea. Ce zgomot mare! Zidurile s-au prăbușit, așa cum promisese Dumnezeu. În scurt timp, israeliții au capturat tot orașul. Iosua și-a adus aminte să aibă grijă de Rahav și familia ei, așa cum promisese.

Domnul a zis
lui Iosua: „Nu
te teme și nu te
înpăimânta!”

Iosua 8:1

De ce israeliții
au pierdut
lupta cu orașul
Ai?

Israel, înfrânt în orașul Ai

Aceasta a fost doar prima din multe lupte duse în Canaan.

Apoi Iosua a trebuit să cucerească Ai, orașul vecin. „Sunt doar câțiva soldați acolo” i-au spus lui Iosua spionii săi. „Nu vom avea nevoie de o armată mare ca să-l cucerim.”

Iosua a trimis trei mii de soldați să captureze orașul Ai. Dar armata din Ai i-a învins ușor.

„De ce nu am învins?” a întrebat Iosua.

„Cineva a furat aur din Ierihon” i-a spus Dumnezeu.

„Îți voi arăta cine este hoțul.”

Era un bărbat pe numele Acan.

„Am furat aur și argint și
l-am ascuns în cortul
meu” a spus el cu tris-
tețe.

Comoara ascunsă!

Oamenii lui Iosua au căutat în cortul lui Acan. Acolo au găsit aur și argint îngropat în pământ.

„Din cauza ta, armata noastră a fost înfrântă” i-a spus Iosua lui Acan.

Iosua a atacat Ai-ul din nou. De data asta el a ascuns treizeci de mii de soldați în spatele orașului, în timp ce restul a atacat din față. Când armata din Ai a ieșit din cetate la luptă, cei treizeci de mii de israeliți ascunși au ieșit și au dat foc orașului.

Și poporul a
zis lui Iosua:
„Noi vom sluji
Domnului
Dumnezeului
nostru și vom
asculta glasul
Lui.”

Iosua 24:24

Deși Acan
a făcut un
lucru rău,
a continuat
Dumnezeu
să-și ajute
poporul?

*Copiii lui
Israel au făcut
ce nu plăcea
Domnului,
au uitat pe
Domnul.*

Judecătorii 3:7

*Cum se
numeau
conducătorii
israeliților?*

Judecători pentru Israel

Cu Iosua în frunte, israeliții au cucerit treptat toată țara. Acum Țara Promisă era a lor.

Dar după moartea lui Iosua, unii israeliți au început să se închine la dumnezeii popoarelor din Canaan. Dumnezeu a văzut acest lucru și a trimis armatele dușmanilor ca să se lupte cu israeliții. Aceștia își cereau iertare în fața lui Dumnezeu, spunându-I că vor avea din nou încredere în El.

Acest lucru s-a întâmplat în repetate rânduri. De fiecare dată Dumnezeu își ierta poporul și le dădea în ajutor câte un conducător puternic. Acești conducători se numeau „judecători”.

Dumnezeu îl alege pe Ghedeon

Odată un popor pe nume madianiți a atacat pe poporul lui Dumnezeu. „Ajută-ne!” s-au rugat israeliții.

Așa că Dumnezeu le-a găsit un conducător nou.

Un bărbat pe nume Ghedeon treiera într-o zi grâul când, deodată, a apărut un înger.

„Dumnezeu este cu tine, viteazule!” a strigat îngerul.

„Eu nu sunt un viteaz. Sunt doar un țăran” a răspuns Ghedeon. „Și dacă Dumnezeu este cu noi, de ce lasă pe madianiți să ne asuprească?”

„Dumnezeu te va ajuta să-ți salvezi poporul” a spus îngerul.

*Ghedeon a zidit
acolo un altar
Domnului și
i-a pus numele
„Domnul
păcii”.*

Judecătorii 6:24

*Dumnezeu
alege tot felul
de oameni să-L
ajute – nu doar
pe cei viteji sau
deștepți.*

Domnul a zis
lui Ghedeon în
timpul nopții:
„Scoală-te și
coboară-te în
tabără, căci am
dat-o în mâinile
tale.”

Judecătorii 7:9

De ce i-a spus
Dumnezeu lui
Ghedeon că
are nevoie doar
de o armată
mică pentru
a învinge
inamicul?

O armată mică

Ghedeon a chemat mii de bărbați israeliți pentru a lupta cu madianiții.

„Trimite înapoi pe toți cei cărora le este frică să lupte” i-a spus Dumnezeu. Astfel mii de bărbați s-au întors acasă.

„În continuare, ai prea mulți soldați” i-a spus Dumnezeu lui Ghedeon.

„Du-te cu ei până la izvor. Ia cu tine la război pe toți cei care beau apă ducând-o la gură cu mâna.”

Doar trei sute de soldați au băut apa în acest fel.

„Te voi ajuta să bați pe madianiți doar cu această armată mică” i-a promis Dumnezeu lui Ghedeon.

Atacul neașteptat!

Ghedeon i-a dat fiecărui soldat câte o trâmbiță și un ulcior cu o făclie în el.

„Când vom ajunge în tabăra madianiților” a explicat el, „vom suna din trâmbițe, vom sparge ulcioarele și vom striga: «Sabia Domnului și a lui Ghedeon!»”

În acea noapte, ei au atacat pe madianiți. La semnal, oamenii lui Ghedeon au spart ulcioarele și au început să strige. Făcliile luminau și zgomotul era asurzitor.

Madianiții s-au trezit îngroziți. Ei au crezut că o armată uriașă îi atacă și au fugit.

Israel a fost eliberat din mâna cruzilor madianiți!

Ghedeon le-a
zis: „Eu nu voi
domni peste
voi, nici fiii mei
nu vor domni
peste voi, ci
Domnul va
domni peste
voi.”

Judecătorii 8:23

Cu ajutorul
lui Dumnezeu,
poporul Lui
i-a învins pe
madianiți.

Copilul a
crescut și
Domnul l-a
binecuvântat.

Judecătorii 13:24

Samson cel puternic

În scurt timp, israeliții au uitat din nou de Dumnezeu.

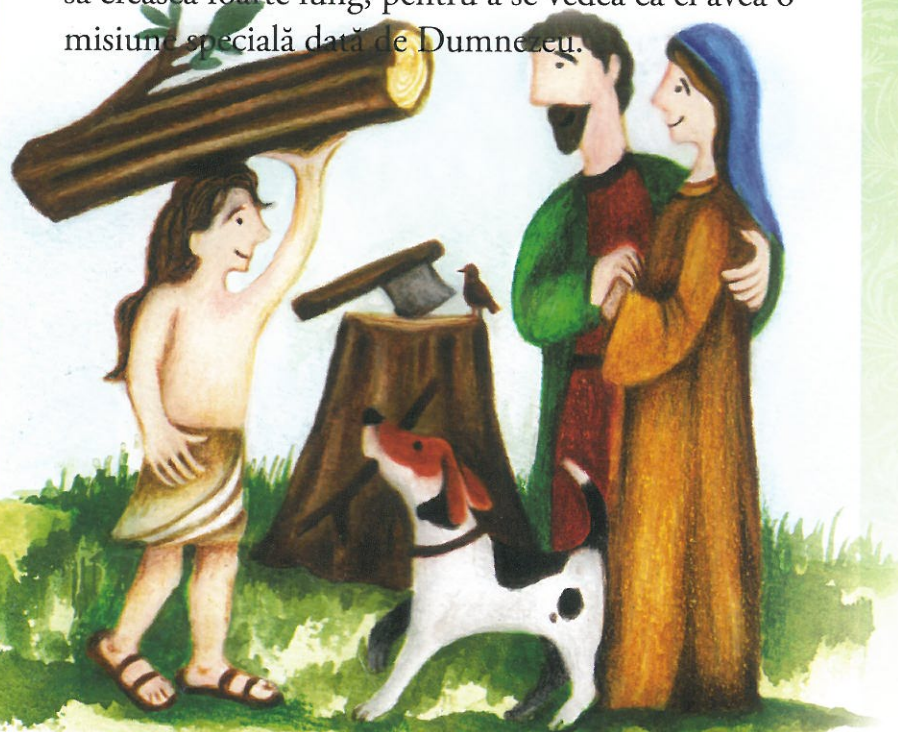
De aceea Dumnezeu i-a lăsat pe filistenii cei răi să atace pe Israel.

Într-o zi Dumnezeu a trimis un înger la un bărbat israelit.

„Soția ta va naște un băiețel” i-a spus îngerul. „El va avea o misiune deosebită. Când va crește mare, va apăra poporul tău de filistenii.”

Băiatul s-a născut și părinții lui i-au dat numele Samson. Ei nu i-au tăiat părul niciodată. I-au lăsat părul să crească foarte lung, pentru a se vedea că el avea o misiune specială dată de Dumnezeu.

Mai știi pe
cineva a cărui
naștere a fost
prevestită de
un înger?

Isprăvile lui Samson

Într-o vară, Samson a văzut lanurile de grâu copt ale filistenilor. El a prins câteva vulpi, le-a atârnat niște făclii de cozi și le-a lăsat să alerge pe câmpii. Curând, lanurile filistenilor erau în flăcări. În acel an ei nu au avut recolte.

Altă dată, Samson a fost atacat de o mie de filistenii. El a luat o falcă de măgar neuscată și a început să-i lovească. Curând a nimicit toată mulțimea de filistenii!

Samson era întotdeauna mai tare decât inamicii săi.

El învingea de fiecare dată și reușea să scape de fiecare dată. Era pur și simplu prea puternic pentru filistenii.

Duhul
Domnului a
venit peste el.

Judecătorii 14:19

Samson deși
era foarte
puternic,
nu era
întotdeauna și
foarte înțelept.

„Spune-mi, te
rog, de unde-ți
vine puterea ta
cea mare.”

Judecători 16:6

*Samson a fost
necugetat că
a ales-o pe
Dalila să-i fie
prietenă.*

Prinderea lui Samson

Filistenii doreau cu disperare să-l prindă pe Samson.

Dar cum s-o facă, pentru că el era de neînving!

Într-un final ei au găsit o ocazie potrivită. Samson s-a îndrăgostit de o fată filisteană foarte frumoasă, pe care o chema Dalila.

Când au aflat, împărații filistenii i-au spus Dalilei: „Îți vom da mulți bani dacă îl vei face pe Samson să-ți spună ce anume îl face să fie atât de puternic.”

Dalila a fost de acord.

Secretul lui Samson

La un moment dat Dalila l-a întrebat pe Samson:

„Dragul meu, ce te face să fii atât de puternic?”

Dar de fiecare dată când Dalila îi cerea să-i spună secretul său, Samson născocea câte o poveste.

„Dacă mă legi cu șapte funii noi” i-a spus el, „voi fi la fel de puternic ca oricine altcineva.”

Ea a încercat asta, dar Samson a rupt funiile de parcă ar fi fost de lână.

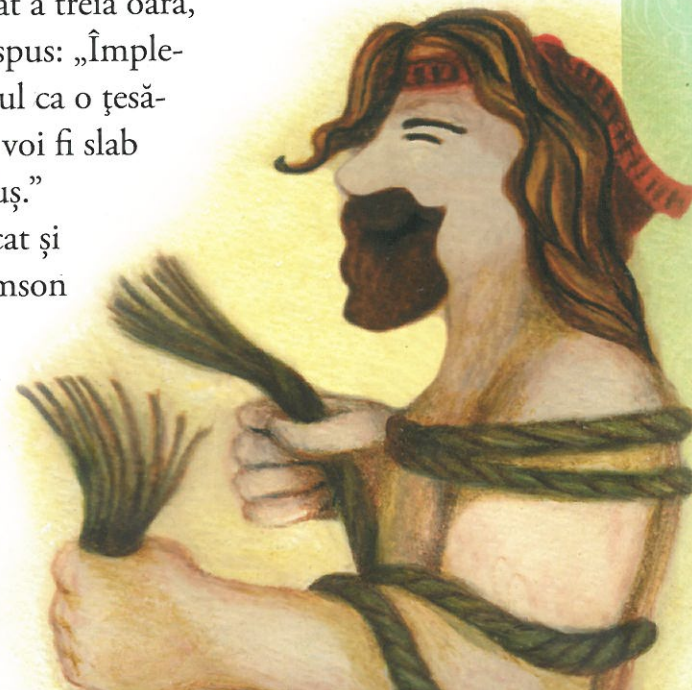
Altă dată, el i-a spus Dalilei: „Leagă-mă cu o funie nouă; atunci puterea mea va dispărea.”

A încercat și asta, dar Samson a rupt funia de parcă ar fi fost o ață de bumbac.

Când a întrebat a treia oară,

Samson i-a spus: „Împletește-mi părul ca o țesătură; atunci voi fi slab ca un bebeluș.”

Dalila a încercat și asta, dar Samson și-a smuls părul din împletire.

Ea i-a zis: „Iată
că de trei ori
ți-ai bătut joc
de mine.”

Judecători 16:15

*Va descoperi
Dalila secretul
lui Samson?*

Și-a deschis
toată inima față
de ea și i-a zis:
„Sunt închinat
Domnului
din pântecul
maicii mele.”

Judecătorii 16:17

Crezi că i-a
părut foarte
rău lui Samson
că a avut
încredere în
Dalila?

Capul lui Samson este ras

„Dacă nu îmi spui ce te face să fii atât de puternic” s-a plâns Dalila, „înseamnă că nu mă iubești.”

Ea s-a îmbufnat și s-a văitat, până când, într-un final, Samson s-a dat bătut.

„Dacă îmi este ras capul” i-a șoptit el Dalilei, „îmi voi pierde toată puterea. Sunt puternic datorită părului meu lung.”

În acea noapte, imediat după ce a adormit, Dalila i-a tăiat părul lui Samson.

În acel moment, Samson și-a pierdut puterea.

Soldații filistenii au pătruns în casă, l-au legat și l-au târât în temniță. Samson nu mai avea putere ca să se opună.

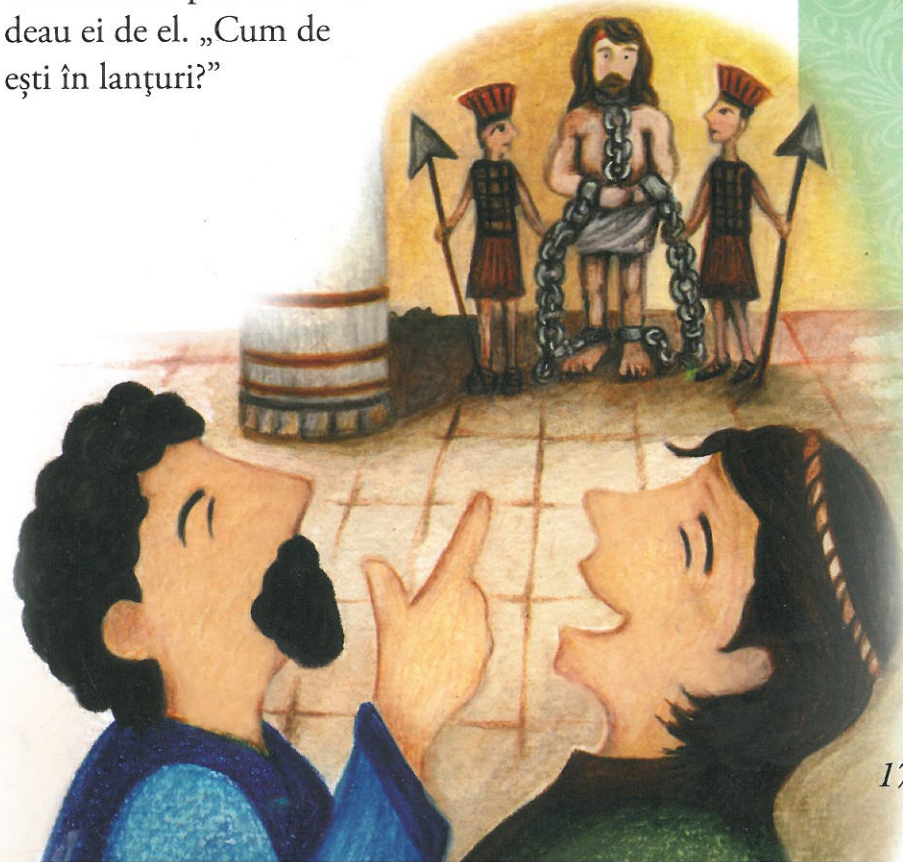
Un oaspete în lanțuri

După câteva luni, filistenii au organizat o petrecere pentru dumnezeul lor, Dagon.

„Să-l aducem pe Samson aici!” a strigat cineva. „Ne vom putea bate joc cu toții de bărbatul cel puternic. Este atât de neputincios acum!”

Așa că soldații l-au adus pe Samson din temniță în locul în care se ținea petrecerea.

Filistenii își băteau joc de el. „Nu trebuia să fii puternic?” râdeau ei de el. „Cum de ești în lanțuri?”

El și-a pierdut
puterea.

Judecătorii 16:19

Ce uitaseră ei?

Atunci Samson
a strigat către
Domnul și a
zis: „Doamne
Dumnezeule!
Adu-ți
aminte de
mine, Te rog,
Dumnezeule,
dă-mi putere
numai de data
aceasta.”

Judecătorii 16:28

Cine l-a făcut
pe Samson așa
de puternic?

Ultima victorie a lui Samson

În timp ce era în închisoare, părul lui Samson a început din nou să crească. Filistenii nu au observat! Acum părul lui era iar destul de lung.

Samson a auzit cum filistenii râdeau de el.

„Doamne, dă-mi înapoi puterea pe care o aveam!” s-a rugat el.

Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui.

Samson a împins stâlpii clădirii cu toată puterea lui. Stâlpii s-au înclinat. Pereții au căzut. Acoperișul s-a prăbușit.

Toți filistenii care se aflau în clădire au fost omorâți. La fel și Samson. A fost ultima lui faptă măreață în care și-a arătat puterea.

Rut a răspuns:
„Poporul tău va
fi poporul meu
și Dumnezeuul
tău va fi
Dumnezeul
meu.”

Rut 1:16

Cum i-a arătat
Rut lui Naomi
că o iubește?

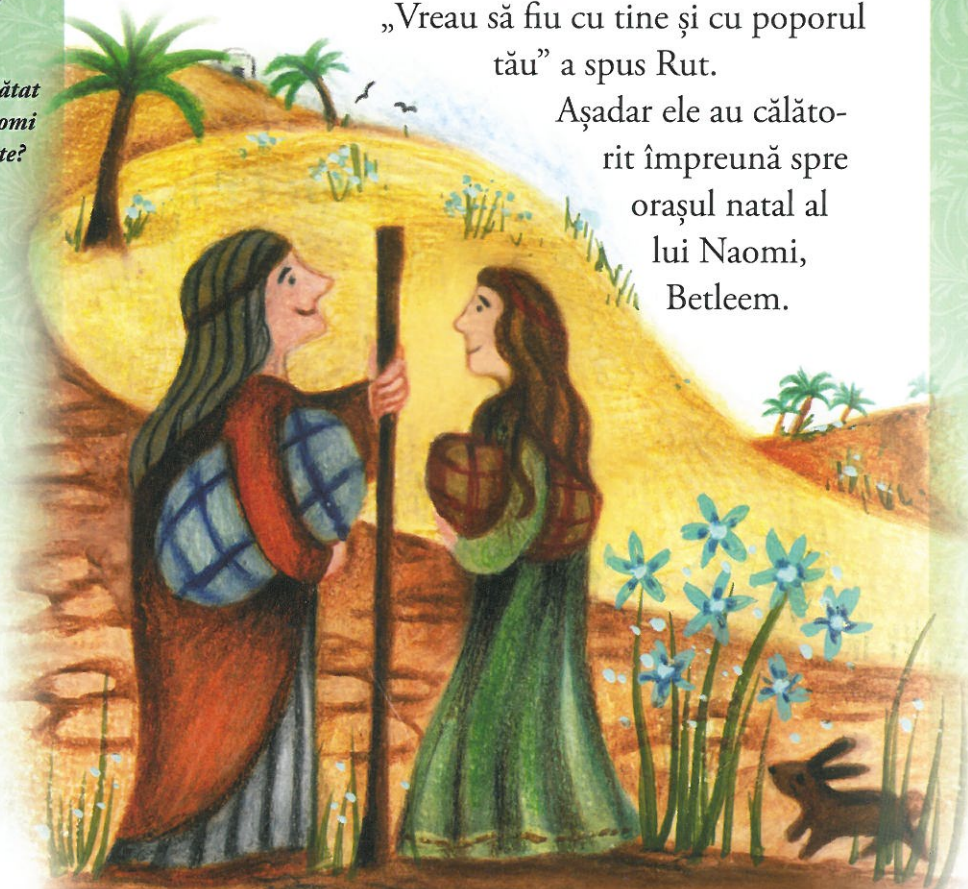
Naomi se întoarce acasă

Deoarece în țară era foamete, un israelit și-a luat soția, pe Naomi, în țara Moab, ca să găsească de mâncare. După un timp el a murit. Când fiii lui au crescut, s-au căsătorit cu femei moabite, pe nume Orpa și Rut. Însă ambii fii au murit și ei.

Când Naomi a auzit că foametea a luat sfârșit în Israel, s-a hotărât să se întoarcă acasă. Nora sa, Rut, a vrut să vină cu ea.

„Vreau să fiu cu tine și cu poporul
tău” a spus Rut.

Așadar ele au călătore-
rit împreună spre
orașul natal al
lui Naomi,
Betleem.

Rut culege grâne

Naomi și Rut au ajuns în Betleem la începutul secerișului.

Ele aveau nevoie de mâncare, de aceea Rut s-a dus pe câmp să culeagă grânele lăsate în urmă de secerători. Legea spunea că grânele căzute trebuiau lăsate pentru cei săraci.

Rut lucra pe câmpurile unui fermier bogat pe nume Boaz. Când a auzit că Rut avea grijă de soacra sa, Naomi, el a vrut să o ajute.

„Te rog să vii în fiecare zi să aduni câte grâne ai nevoie” a spus el.

În scurtă vreme, Boaz s-a îndrăgostit de Rut.

În curând ei s-au căsătorit și au
avut un băiețel.

Boaz i-a
zis lui Rut:
„Domnul să-ți
răsplătească ce
ai făcut și plata
să-ți fie deplină
din partea
Domnului,
Dumnezeului
lui Israel, sub
ale cărui aripi
ai venit să te
adăpostești!”

Rut 2:12

Cum a
avut grijă
Dumnezeu de
Rut când a
venit în altă
țară?

Domnul a zis
Satanei: „Ai
văzut pe robul
Meu Iov? Nu
este nimeni ca
el pe pământ.
Este un om
fără prihană și
curat la suflet,
care se teme de
Dumnezeu și se
abate de la rău.”

Iov 1:8

Sărmanul
Iov! El nu
știa ce lucruri
îngrozitoare
urmasu să i se
întâmpale.

Iov cel bun

Iov era un om foarte bogat.

El avea o soție, șapte fii, trei fiice, turme și cirezi nenumărate.

Iov îl iubea pe Dumnezeu și încerca să-I fie plăcut Lui. „Iov te iubește doar pentru că Tu l-ai făcut bogat și i-ai dat o familie frumoasă” I-a spus Satana lui Dumnezeu. „Bine” a răspuns Dumnezeu. „Pune-l la încercare. Să vedem ce va face dacă îi vei lua aceste lucruri.”

Așa că Satana a trimis necazuri
îngrozitoare asupra
lui Iov.

Încercările prin care trece Iov

La început hoții au furat măgarii și boii lui Iov.

Apoi un foc a mistuit oile și pe ciobanii lui.

Câțiva oameni dintr-un trib au furat cămilele și au omorât păstorii.

O tornadă a distrus casa unuia din fiii lui Iov și pe toți copiii lui care se aflau înăuntru.

Iov avea inima îndurerată.

„Dumnezeu mi-a dat tot ce am” a spus el. „Acum Dumnezeu a luat totul. Dar, cu toate acestea, eu Îl iubesc.”

Satana încă nu terminase.

„Iov te iubește pentru că încă e sănătos” a spus Satana.

Atunci, Dumnezeu i-a spus

Satanei: „Îți dau voie
chiar să-l îmbolnăvești pe Iov.”

Și curând corpul
lui Iov s-a
acoperit cu
răni oribile.

În toate acestea,
Iov n-a păcătuit
deloc și n-a
vorbit nimic
necuviincios
împotriva lui
Dumnezeu.

Iov 1:22

Crezi că Iov i-a
întors spatele
lui Dumnezeu?

„Iată apărarea
mea, iscălită
de mine: să-mi
răspundă Cel
Atotputernic!”

Iov 31:35

*Prietenii
lui Iov i-au
adus lui vreo
alinare?*

Prietenii lui Iov

Iov era acum foarte deprimat.

Trei prieteni l-au vizitat. Iov le-a spus tot
ce se întâmplase.

„Aceste neazuri trebuie să fie o pedeapsă pentru că nu
L-ai ascultat pe Dumnezeu” au căzut ei de acord.

„Dar nu am greșit cu nimic” a spus Iov supărat. „Tot
timpul am încercat să trăiesc cum trebuie și să-i fiu
plăcut lui Dumnezeu.”

În final Iov s-a săturat de toate neazurile sale. El s-a
plâns că Dumnezeu nu era drept cu el.

Dumnezeu îl binecuvântează pe Iov

„Iov, vreau să te întreb ceva” a spus Dumnezeu. „Înțe-
legi tu oare tot ce am creat Eu? Să nu uiți niciodată:
tu ești doar un om, iar Eu sunt Domnul universului!”
„Știi cât de minunat ești Tu” a răspuns Iov. „Îmi pare
foarte rău că te-am acuzat.”

Apoi Dumnezeu l-a vindecat pe Iov și i-a dat mai
multe bogății decât avea înainte. Dumnezeu i-a dat
lui Iov și soției lui încă șapte fii și trei fiice – același
număr ca și înainte.

„Unde erai
tu când am
întemeiat
pământul?
Spune, dacă ai
pricepere.”

Iov 38:4

*Chiar și
atunci când
ni se întâmplă
lucruri rele,
Dumnezeu este
cu noi.*

„Scoală-te,
du-te la Ninive,
cetatea cea
mare, și strigă
împotriva ei.
Căci răutatea ei
s-a suit până la
Mine!”

Iona 1:2

Ce s-a
întâmpat
mai departe
în povestea
aventurii lui
Iona?

Fuga lui Iona

Într-o zi Dumnezeu i-a vorbit unui israelit pe nume Iona.

„Du-te în marele oraș Ninive!” i-a spus Dumnezeu.

„Spune-le oamenilor de acolo că fac lucruri foarte rele.

Dacă nu se schimbă, Eu îi voi pedepsi.”

„Nu vreau să mă duc să le spun oamenilor că Dumnezeu o să-i pedepsească” s-a gândit Iona. „Îmi este prea frică!”

De aceea Iona a fugit. El s-a îndreptat spre coasta mării și s-a urcat pe o corabie.

O furtună mare

Odată ce Iona a ajuns pe mare, Dumnezeu a trimis o furtună îngrozitoare. Valurile se ridicau din ce în ce mai sus, ploaia cădea și fulgerele scăpărau.

Vremea era atât de rea, încât corabia aproape că s-a rupt în două.

„Doamne, ajută-ne!” au strigat marinarii. „Te rugăm să nu ne lași să ne înecăm!”

Iona era sub punte și dormea dus. El nici măcar nu simțise furtuna. Capitanul a coborât sub punte ca să-l trezească.

„Trezește-te!” a strigat el. „Roagă-te și tu! Poate că Dumnezeul tău te va asculta!”

El le-a răspuns:

„Sunt evreu
și mă tem
de Domnul,
Dumnezeul
cerurilor, care
a făcut marea și
uscatul!”

Iona 1:9

A auzit
Dumnezeu
rugăciunea lui
Iona?

Atunci au
strigat către
Domnul și au
zis: „Doamne,
nu ne pierde
din pricina
vieții omului
acestuia!”

Iona 1:14

Să fie oare
acesta sfârșitul
sărmanului
Iona?

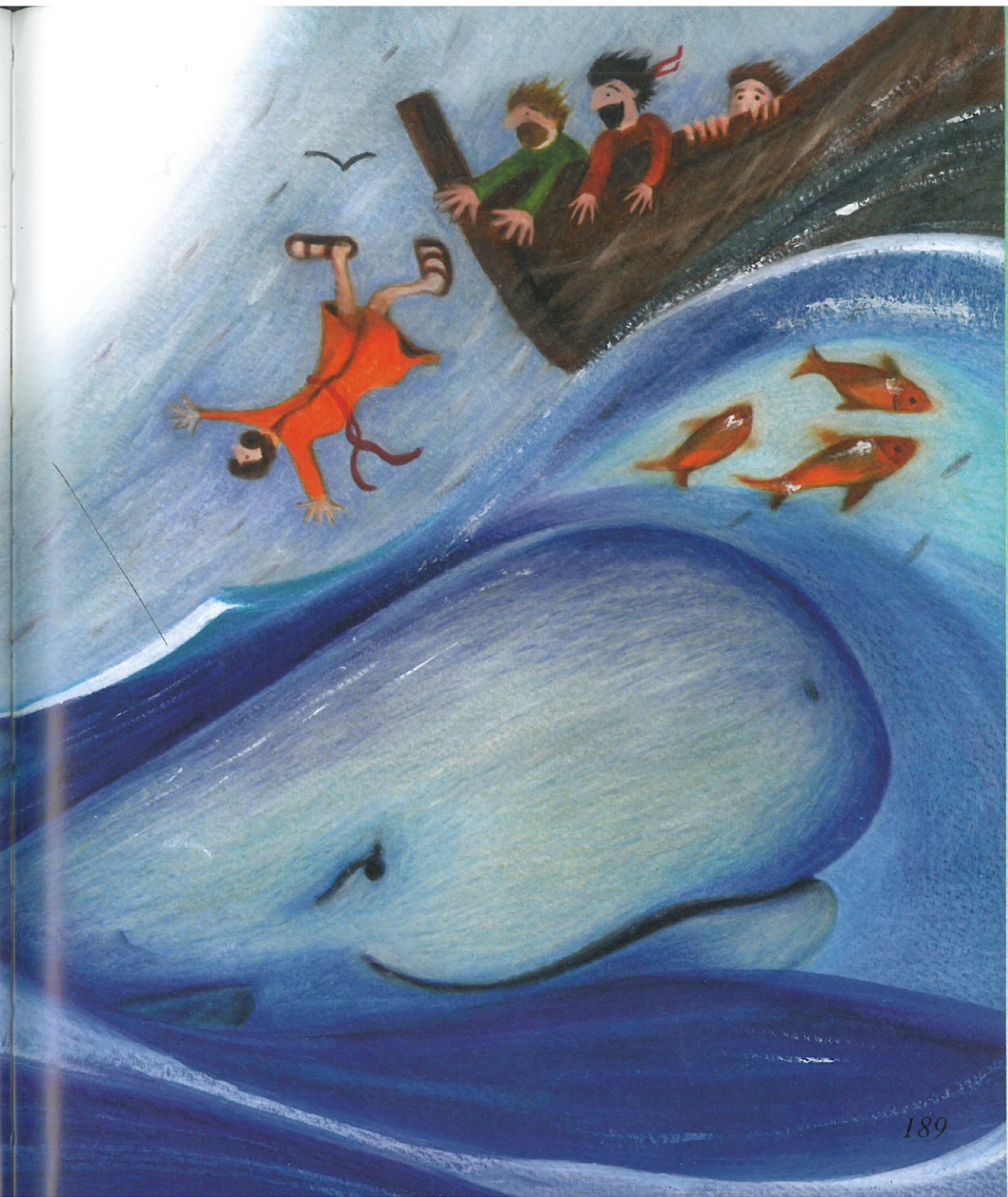
Iona aruncat peste bord

„Dar Dumnezeu nu mă va asculta” i-a spus Iona căpitanului.

„Tot ce se întâmplă este din cauza mea, pentru că nu am ascultat de Dumnezeu. Nici măcar nu ar trebui să fiu pe corabia ta. Ar fi trebuit să fiu în Ninive. Cred că din cauza asta Dumnezeu a trimis această furtună.”

Iona a urcat pe punte împreună cu căpitanul.

„Aruncați-mă în mare!” a strigat el la marinari. „Poate că atunci furtuna se va opri și voi veți fi în siguranță.”
Marinarii l-au ridicat pe Iona și l-au aruncat în apă. În clipa în care a atins apa, furtuna s-a oprit.

„În
strămtorarea
mea, am
chemat pe
Domnul și m-a
ascultat.”

Iona 2:2

Deși nu a
ascultat de
Dumnezeu,
s-a rugat Iona
când a dat de
necaz?

Un pește mare

Iona cădea tot mai adânc în apa învolburată. Era sigur
că se va îneca.

Apoi, dintr-o dată – hap! Ceva l-a înghițit pe Iona cu
totul.

El s-a trezit în burta unui pește imens, care înota pe
acolo. Iona a stat în burta peștelui trei zile și trei
noți.

„Doamne, salvează-mă!” s-a rugat el din burta
peștelui.

Pe țărm

Dumnezeu a auzit rugăciunea lui Iona.

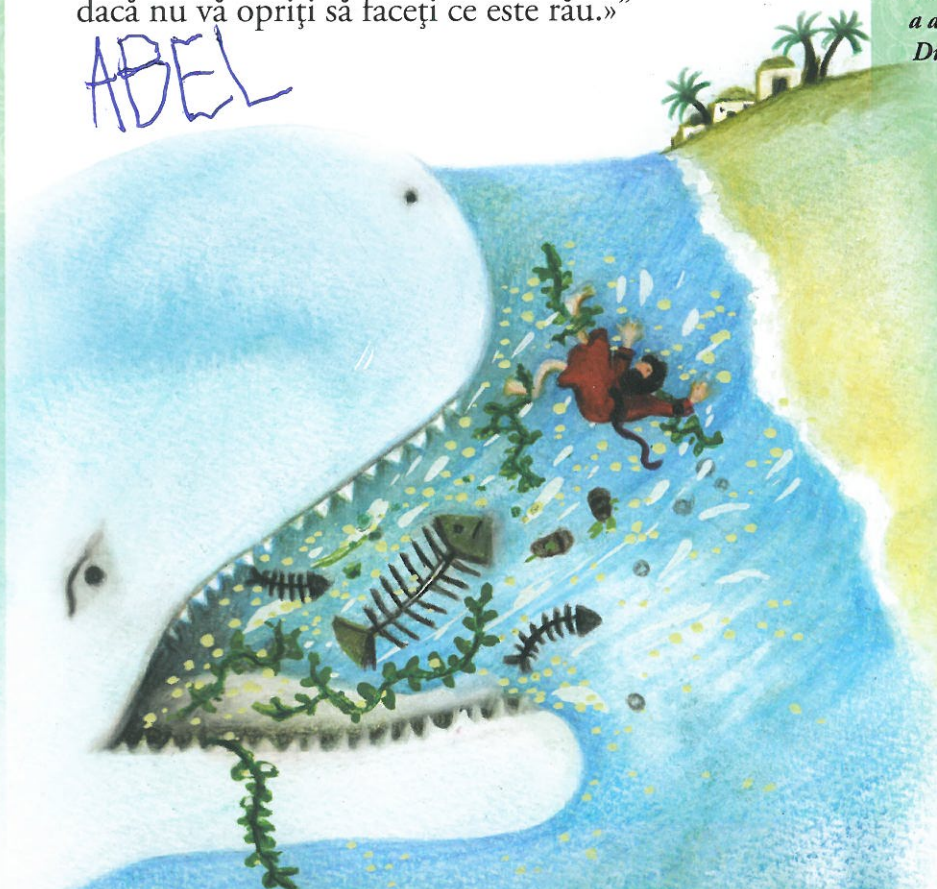
În ziua a treia, peștele gigantic, l-a scuipat pe Iona
afară, pe malul mării.

Iona s-a ridicat, a scuturat algele de pe el și s-a întrebat
ce să facă mai departe.

Atunci Dumnezeu i-a vorbit din nou.

„Iona, du-te în marele oraș Ninive!” și „Spune-le
oamenilor de acolo: «Dumnezeu vă va pedepsi,
dacă nu vă opriți să faceți ce este rău.»”

ABEL

„Mântuirea
vine de la
Domnul.”

Iona 2:9

Crezi că de
data asta Iona
a ascultat de
Dumnezeu?

Tânărul Samuel
creștea mereu
și era plăcut
Domnului și
oamenilor.
1 Samuel 2:26

A răspuns
Dumnezeu la
rugăciunea
Anei?

Un copilăș pentru Ana

Ana a plecat acasă simțindu-se mult mai bine. Era sigură că în curând va avea fiul pe care și-l dorea atât de mult.

Și l-a avut.

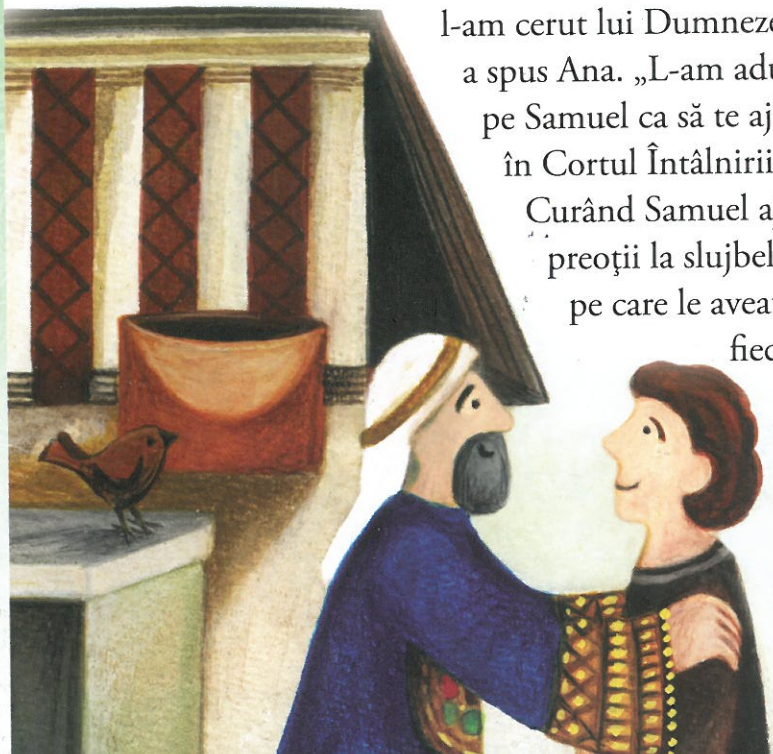
„Îi vom pune băiețelului nostru numele Samuel” a spus ea când a născut. „Am să I-l dau lui Dumnezeu ca să ajute în Cortul Întâlnirii, așa cum am promis.”

Când Samuel a mai crescut, Ana l-a adus la cortul lui Dumnezeu.

Eli, Marele Preot, îl aștepta.

„Acesta este copilul pe care i l-am cerut lui Dumnezeu” a spus Ana. „L-am adus pe Samuel ca să te ajute în Cortul Întâlnirii.”

Curând Samuel ajuta preoții la slujbele pe care le aveau în fiecare zi.

Vocea din timpul nopții

Într-o noapte Samuel dormea în patul său.

O voce l-a chemat: „Samuel, Samuel!”

Samuel s-a trezit tresărind. El a crezut că l-a chemat Eli și a alergat la bătrân.

„Aici sunt, Eli!” a spus el. „M-ai chemat.”

„Nu te-am chemat” a zis Eli. „Du-te și culcă-te la loc.”

Samuel s-a culcat din nou. Dar a auzit iar vocea care îl chema: „Samuel!”

Băiatul a alergat din nou la Eli, zicând: „Aici sînt Eli, m-ai chemat.”

Bătrânul preot a spus din nou: „Nu te-am chemat! Du-te și culcă-te la loc.”

Apoi a treia oară s-a auzit vocea: „Samuel, Samuel!”

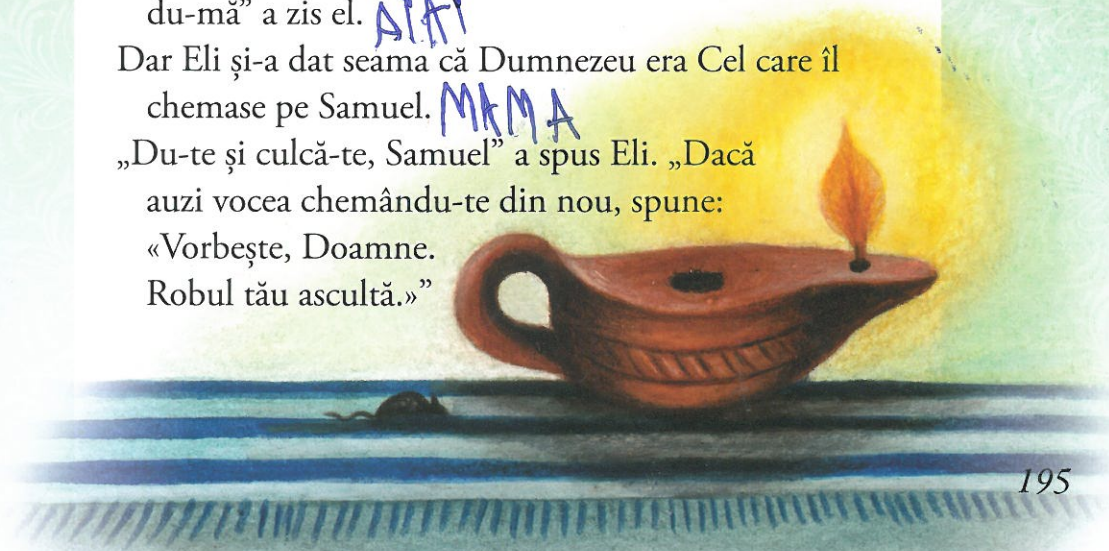
Și a treia oară Samuel s-a dus la Eli.

„Aici sunt, Eli! Sunt sigur că te-am auzit chemându-mă” a zis el. *AICI!*

Dar Eli și-a dat seama că Dumnezeu era Cel care îl chemase pe Samuel. *MAI!*

„Du-te și culcă-te, Samuel” a spus Eli. „Dacă auzi vocea chemându-te din nou, spune:

«Vorbește, Doamne. Robul tău ascultă.»”

„Vorbește,
căci robul Tău
ascultă.”

1 Samuel 3:10

Cine îl chema
pe Samuel?

Eli a zis:
„Domnul este
Acesta, să faci
ce va crede!”

1 Samuel 3:18

Samuel ascultă

Lui Samuel i-a fost puțin frică, atunci când Eli i-a spus asta. Dar s-a întors în camera lui să se culce.

Curând, în întuneric, vocea s-a auzit din nou: „Samuel, Samuel!”

De această dată, el a răspuns așa cum l-a învățat Eli:

„Vorbește, Doamne. Robul tău ascultă!”

Și Dumnezeu i-a vorbit lui Samuel.

Erau vești triste. Dumnezeu i-a spus lui Samuel că Eli și fiii lui făcuseră lucruri rele. Samuel era îngrijorat.

Nu voia să-i spună lui Eli despre asta.

Dimineața Eli l-a întrebat ce i-a

zis Dumnezeu, așa că Samuel a trebuit să-i spună. Bătrânul s-a întristat.

De ce nu a
vrut Samuel
să-i zică lui Eli
ce îi spusese
Dumnezeu?

Chivotul este furat

Israelii se luptau din nou cu filistenii. Ei pierdeau fiecare bătălie.

Unii dintre israeliți au decis să ia cu ei în luptă chivotul legământului. Ei credeau că asta îi va ajuta să învingă!

Dar filistenii au capturat chivotul sfânt. Ei l-au adus în unul din orașele lor. Acolo ei l-au așezat într-un templu, alături de statuia zeului lor, Dagon.

S-a dus slava
din Israel, căci
chivotul lui
Dumnezeu este
luat.

1 Samuel 4:22

A fost oare o
idee bună să
pună chivotul
alături de
Dagon?

Oamenii din
Asdod au zis:
„Chivotul
Dumnezeului
lui Israel să
nu rămână la
noi, căci mâna
Lui apasă
asupra noastră
și asupra
lui Dagon,
dumnezeul
nostru.”

1 Samuel 5:7

Ce au făcut
filistenii cu
chivotul?

Zeul sfărâmat

Chiar în dimineața următoare filistenii au descoperit statuia lui Dagon întinsă cu fața la pământ înaintea chivotului!

Ei au ridicat repede statuia.

Dimineața următoare, ei au găsit iarăși statuia lui Dagon întinsă în fața chivotului, având capul și mâinile tăiate.

Cât timp chivotul a rămas acolo, filistenii au avut probleme.

„Suntem pedepsiți de către Dumnezeu israeliților pentru că am furat chivotul” au spus ei.

„Trebuie să scăpăm de el, altfel vom muri cu toții!”

Întoarcerea Chivotului în Israel

Filistenii au hotărât să trimită chivotul în orașul Gat.

Dar în scurt timp, oamenii de acolo au început să moară. Ei l-au trimis în alt oraș.

Însă cei ce locuiau acolo au văzut că vine chivotul și s-au speriat.

„Nu! Vom muri și noi” au protestat ei. „Trimiteți-l în Israel sau noi, filistenii, vom muri cu toții.”

Așa că au pus chivotul într-un car și l-au trimis spre Israel.

Când israeliții au văzut întorcându-se chivotul sfânt al lui Dumnezeu, au fost foarte bucuroși.

Cine poate
sta înaintea
Domnului,
înaintea acestui
Dumnezeu
sfânt?

1 Samuel 6:20

Dumnezeu a
avut grijă de
chivotul sfânt,
chiar dacă
poporul său nu
a avut.

„Dă-ne un
împărat ca să ne
judece.”

1 Samuel 8:6

De ce își
doreau
israeliții
să aibă un
împărat?

Israel vrea să aibă împărat

Când tânărul Samuel a crescut, el a cărmuit peste poporul său, israeliții. El i-a învățat cum să trăiască într-un mod plăcut lui Dumnezeu.

Într-o zi câțiva oameni s-au dus să-l vadă.

„Ești foarte bătrân acum” i-au spus ei.

„Am vrea să avem un împărat care să domnească peste noi.”

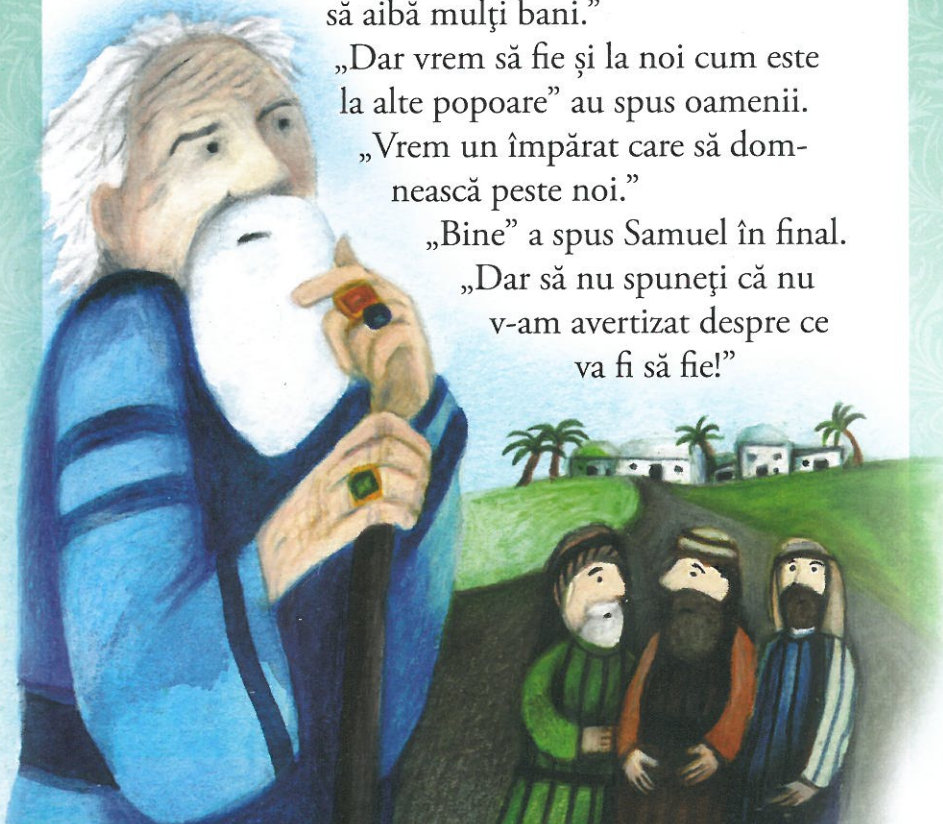
„Dacă veți avea un împărat, curând veți începe să vă plângeți din cauza lui” le-a spus lor Samuel. „El va face ceea ce toți împărații fac – va vrea să aibă mulți bani.”

„Dar vrem să fie și la noi cum este la alte popoare” au spus oamenii.

„Vrem un împărat care să domnească peste noi.”

„Bine” a spus Samuel în final.

„Dar să nu spuneți că nu v-am avertizat despre ce va fi să fie!”

Samuel îl recunoaște pe Saul

În vremea aceea, trăia un tânăr pe nume Saul.

Tatăl său, Chiș, avea turme mari de oi, cirezi de vite, dar și măgari sălbatici.

Într-o zi Chiș l-a chemat pe Saul.

„Câțiva măgari de-ai mei au fugit” a spus Chiș. „Du-te și vezi dacă poți să-i găsești.”

Așadar Saul a plecat împreună cu un servitor să caute măgarii. Însă nu-i găseau pe nicaieri.

„Hai să mergem acasă” i-a spus Saul servitorului său.

Dar nu mai știau drumul înapoi!

Atunci servitorul a avut o idee strălucită.

„Suntem aproape de casa bătrânului Samuel” i-a spus el lui Saul.

„Să-l întrebăm pe el care este drumul de întoarcere.”

Când Samuel le-a deschis ușa, primul său gând a fost:

„Tânărul acesta arată ca un împărat!”

El avea un fiu
cu numele Saul,
tânăr și frumos,
mai frumos
decât oricare
dintre copiii
lui Israel. Și-i
întrecea pe toți
în înălțime de la
umăr în sus.

1 Samuel 9:2

A devenit
Saul
împărat?

Samuel a luat
sticluța cu
untdelemn
și a turnat-o
pe capul lui
Saul. Apoi l-a
sărutat și a zis:
„Nu te-a uns
Domnul ca să
fii căpetenia
moștenirii
Lui?”

1 Samuel 10:1

Cum crezi că
s-a simțit Saul
după această
petrecere?

Locul de onoare

„O să dăm o petrecere mare” i-a spus Samuel lui Saul.

„Te rog să vii! Și nu te îngrijora din cauza măgarilor tăi – cineva i-a găsit deja.”

Saul a mers la petrecerea lui Samuel. O altă surpriză îl aștepta acolo: Samuel i-a oferit lui Saul locul de onoare la masă.

„Saul ar fi cu adevărat un împărat mare” și-au spus oaspeții unii altora. „El i-ar înfrânge repede pe dușmanii noștri.”

„Poporul vrea un împărat” i-a spus Samuel lui Saul.

„El trebuie să fie tânăr, puternic și neînfricat. Când va veni vremea, tu vei fi acel împărat.”

Saul – primul împărat al Israelului

După ceva vreme, Samuel l-a chemat pe Saul.

„Iată împăratul ales de Dumnezeu!”

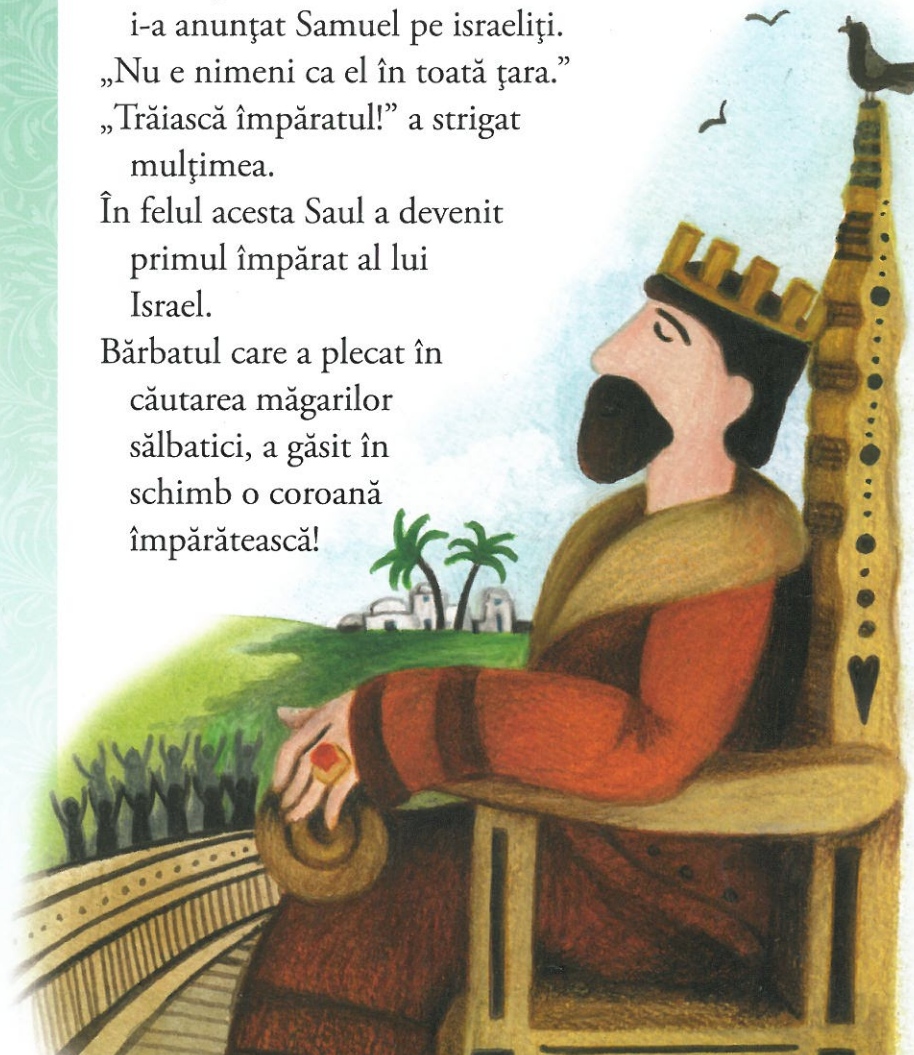
i-a anunțat Samuel pe israeliți.

„Nu e nimeni ca el în toată țara.”

„Trăiască împăratul!” a strigat mulțimea.

În felul acesta Saul a devenit primul împărat al lui Israel.

Bărbatul care a plecat în căutarea măgarilor sălbatici, a găsit în schimb o coroană împărătească!

Tot poporul
a strigat:
„Trăiască
împăratul!”

1 Samuel 10:24

Crezi că a
fost Saul un
împărat bun?

*Domnul este
Păstorul meu:
nu voi duce
lipsă de nimic.
El mă paște în
pășuni verzi și
mă duce la ape
de odihnă.*

Psalmii 23:1-2

*Îți mai aduci
aminte de un
alt băiat care
avea mulți
frați mai mari?*

Păstorul care cântă

În orașelul Betleem locuia un tânăr păstor, pe nume David. El avea șapte frați mai mari.

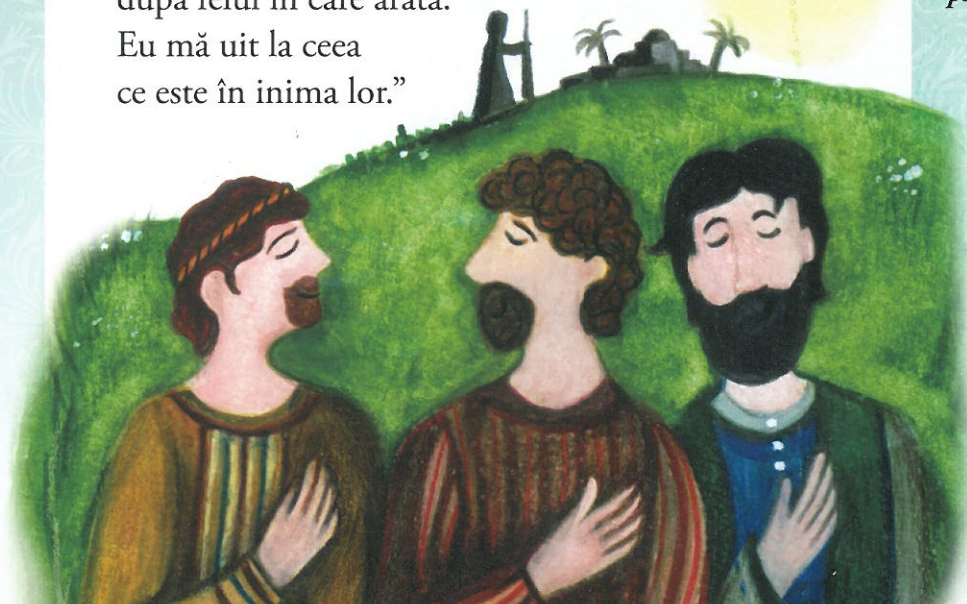
David era un păstor bun. Cu praștia sa, putea să arunce o piatră foarte departe și cu ajutorul ei chiar omorâse un leu flămând și un urs furios. David cânta foarte frumos la harpă dar și cu vocea.

Trimiterea lui Samuel la Betleem

La început împăratul Saul a fost un bun conducător al Israelului, dar, curând, a început să facă lucruri rele. După un timp Dumnezeu i-a zis lui Samuel: „Trebuie să găsești un alt împărat pentru Israel. Du-te la Betleem și caută pe un om numit Isai. Unul din fiii lui va fi următorul împărat.”

Așadar Samuel a plecat la Betleem. Isai a dat o petrecere mare pentru el. Samuel a cercetat cu mare atenție pe fiii lui Isai. Cu toții erau bărbați grozavi și puternici.

„Nici unul din ei nu este cel pe care L-am ales” i-a spus Dumnezeu lui Samuel. „Eu nu aleg pe oameni după felul în care arată. Eu mă uit la ceea ce este în inima lor.”

*Domnul nu se
uită la ce se uită
omul; omul se
uită la ceea ce
izbește ochii,
dar Domnul se
uită la inimă.*

1 Samuel 16:7

*Pentru ce
l-a trimis
Dumnezeu
pe Samuel la
Betleem?*

David era cu
păr bălai, cu
ochi frumoși și
față frumoasă.

1 Samuel 16:12

Pe cine a ales
Dumnezeu ca
viitor împărat?

Samuel îl recunoaște pe David ca viitor împărat

Samuel era nedumerit. El s-a întors și l-a întrebat pe

Isai: „Sunt toți fiii tăi aici?”

„Toți în afară de David, mezinul” a răspuns Isai. „El este plecat cu oile mele pe câmp.”

„Adu-l și pe el aici!” a spus Samuel.

Atunci unul din frați s-a dus să-l caute pe David.

De îndată ce tânărul păstor a venit, Samuel a știut:

„Acesta este alesul lui Dumnezeu. Când va crește mai mare, acest băiat va deveni împăratul lui Israel.”

Samuel a turnat ulei pe capul lui David, ca să arate tuturor că el va fi următorul împărat.

Goliat cel înfiorător

Filistenii au năvălit din nou asupra lui Israel.

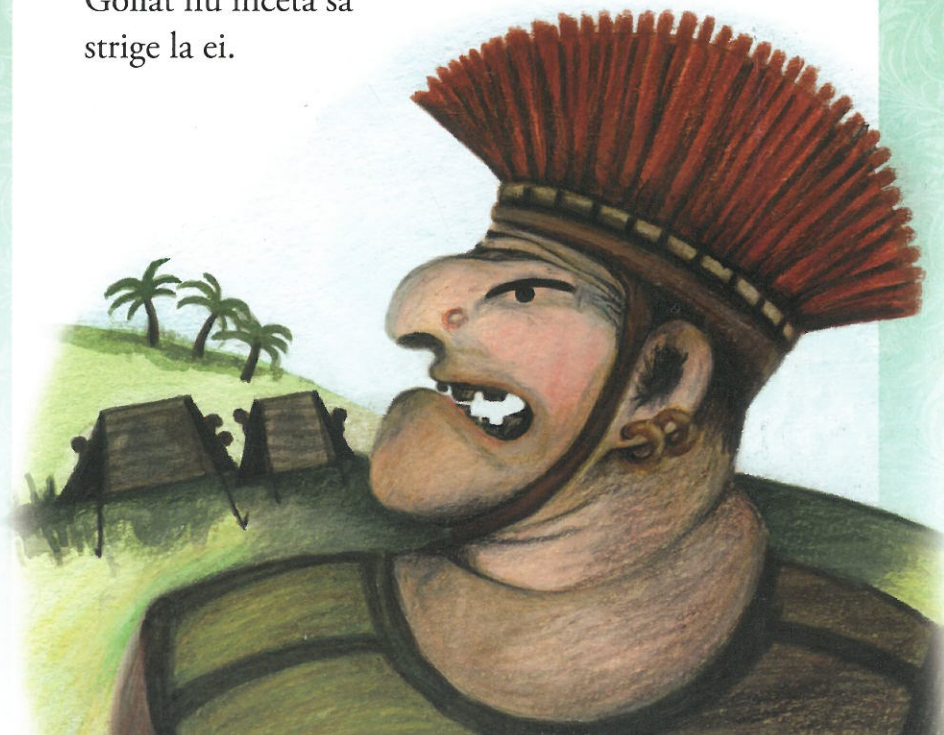
În armata lor era un uriaș pe nume Goliat. Lui nu-i era frică de nimeni.

„Nu este nevoie să fiți toți omorâți” a strigat Goliat la israeliți. „Trimiteți un singur soldat să se lupte cu mine. Dacă el va învinge, filistenii vor fi robii voștri. Dar, dacă eu îl omor, voi veți fi robii noștri! Hai - nu este nimeni dintre voi îndeajuns de curajos ca să se lupte cu mine?”

Lui Saul și tuturor soldaților săi le era frică de Goliat.

Ei au rămas în tabăra lor, însă zi de zi,

Goliat nu înceta să strige la ei.

„Arunc astăzi
o ocară asupra
oștirii lui Israel!
Dați-mi un om
ca să mă lupt
cu el.”

1 Samuel 17:10

Cine crezi că
va răspunde
provocării lui
Goliat?

„Cine este
filisteanul
acesta, acest
netăiat
împrejur, ca să
ocărasească oștirea
Dumnezeului
celui viu?”

1 Samuel 17:26

Ce-l făcea pe
David atât de
curajos?

Provocarea uriașului

Toți frații lui David au plecat la armată. David era prea tânăr și a rămas acasă.

Într-o zi David a adus ceva de mâncare fraților săi care erau în tabăra armatei. Pe când David vorbea cu frații săi, Goliat a ieșit din tabăra filistenilor.

„Cine are curaj să se lupte cu mine?” a urlat, ca de obicei, uriașul.

„Eu mă voi lupta cu Goliat” a spus tânărul David.

„Dar tu ești doar un copil!” au râs frații săi.

Tânărul și neînfricatul David

David s-a dus să-l caute pe împăratul Saul.

„Mie nu-mi este frică de acest uriaș” i-a spus David împăratului. „Îl voi înfrunta eu pe Goliat.”

„Dar ești prea tânăr!” a spus Saul.

„Am omorât un leu și un urs!” a răspuns

David. „Dumnezeu mă va ajuta să-l omor și pe acest uriaș obraznic.”

„Atunci, du-te!” a spus Saul.

Împăratul i-a dat lui David coiful său și cămașa de zale.

David a îmbrăcat cămașa grea și coiful uriaș și și-a pus la brâu sabia mare a lui Saul.

„Nu pot face nici măcar un pas îmbrăcat în acestea” a spus David și le-a dat jos.

Saul a zis lui David: „Du-te și Domnul să fie cu tine!”

1 Samuel 17:37

Cum crezi că se va lupta David cu uriașul?

David lua harpa
și cânta cu
mâna lui; Saul
răsufleta atunci
mai ușor, se
simțea ușurat
și duhul cel rău
pleca de la el.

1 Samuel 16:23

De ce se simțea
Saul mai bine
când David îi
cânta la harpă?

Invidia lui Saul

Împăratul Saul era deseori
cuprins de tristețe și te-
meri.

„Poate că muzica te-ar
putea ajuta să te simți
mai bine” au spus pri-
etenii săi. „Am auzit că
David cântă foarte frumos
la harpă.”

De aceea când se simțea trist, Saul îl chema pe David
să-i cânte la harpă.

Saul a început să fie invidios pe Da-
vid, pentru că oamenii spuneau că
David era mai curajos decât el.

Într-o zi, când tânărul a
început să cânte, Saul a
aruncat o suliță către el.

David a văzut-o venind
și s-a ferit. Apoi el a
fugit de la palat.

Cei mai buni prieteni

David a devenit cel mai bun prieten al lui Ionatan, fiul
lui Saul.

„De ce vrea Saul să mă omoare?” l-a întrebat el pe
Ionatan.

„Am să încerc să aflu” a spus Ionatan. „Dacă tatăl meu
mai este supărat pe tine, voi ieși pe câmp și voi trage
săgeți cu arcul.” Dacă voi striga: «Săgețile sunt mai
departe» vei ști că ești în pericol.”

Ionatan a înțeles că Saul, tatăl său, voia să-l omoare pe
David. Așa că a mers pe câmp și a dat semnalul pe
care îl convenise împreună cu David.

La semnalul dat de Ionatan, David a fugit.

Ionatan a
întărit și mai
mult față
de David
dragostea pe
care o avea
pentru el, căci
il iubea ca pe
sufletul lui.

1 Samuel 20:17

Tu ai un
prieten foarte
bun? Cum îl
poți ajuta?

Și Saul a zis lui David: „Tu ești mai bun decât mine, căci tu mi-ai făcut bine, iar eu ți-am făcut rău.”

1 Samuel 24:17

I-a făcut David rău lui Saul, care a vrut să-l omoare?

Saul în timpul somnului

Saul l-a căutat pe David peste tot. Dorea cu disperare să-l omoare.

Odată, David și oamenii săi, i-au găsit pe Saul și pe soldații săi dormind într-o peșteră.

David s-a strecurat și a tăiat o bucată din haina lui Saul, fără să-l trezească. Dar nu i-a făcut niciun rău regelui.

„Ar fi greșit din partea mea să-l rănesc pe cel pe care Dumnezeu l-a ales să fie rege” a spus David.

Moartea lui Saul

Nu mult timp după aceea, într-o mare bătălie, filistenii au învins armata lui Saul. Mulți israeliți au fost uciși, inclusiv Ionatan. Saul a fost grav rănit.

„Te rog, ucide-mă” i-a cerut Saul scutierului său, „ca să nu cad în mâinile filistenilor.”

Dar scutierul său nu a vrut să facă asta. Așa că Saul s-a sinucis.

Israelii i-au plâns pe împăratul lor timp de șapte zile. David s-a întristat foarte tare când a auzit că Saul și Ionatan muriseră.

Cum au căzut vitejii în mijlocul luptei!

2 Samuel 1:25

Cu toate că Saul a încercat să-l omoare pe David, David a fost foarte trist când împăratul Saul a murit.

„Tu vei păste pe
poporul Meu
Israel și vei fi
căpetenia lui
Israel.”

2 Samuel 5:2

Din acest
moment,
Ierusalimul
a devenit un
oraș foarte
important
pentru poporul
evreu.

David – împăratul Israelului

După ce Saul a murit, David a devenit împăratul Israelului, așa cum spusese Samuel.

În acea vreme, iebusiții locuiau în cetatea Ierusalimului. David i-a alungat de acolo.

El a făcut din Ierusalim capitala Israelului.

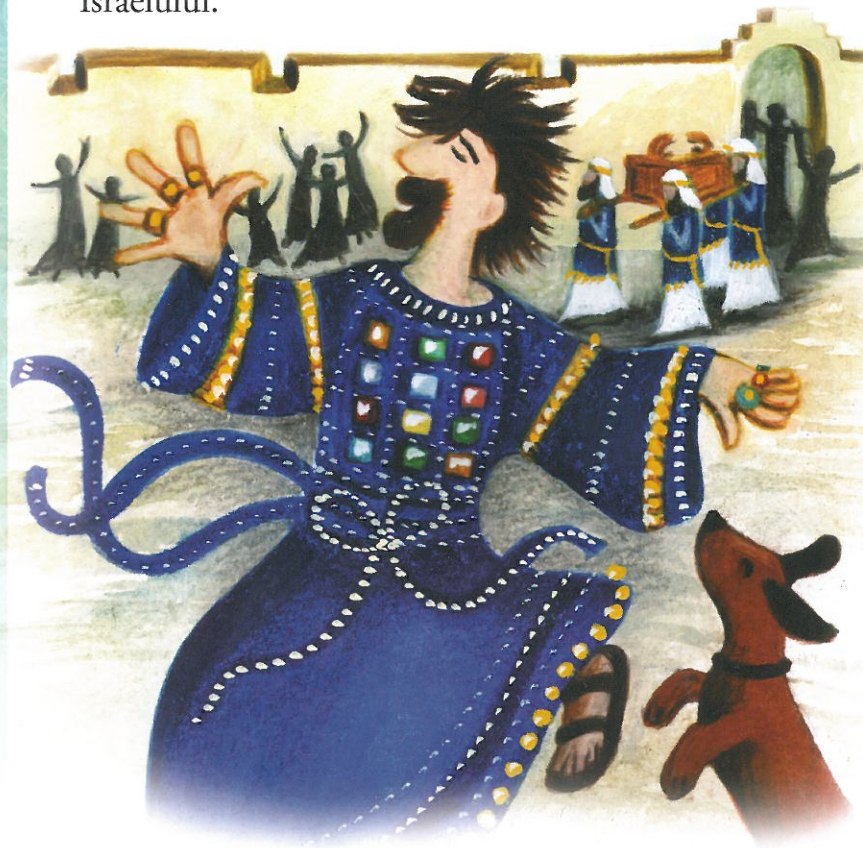
În întâmpinarea Chivotului

David a vrut să aducă Chivotul Legământului în Ierusalim.

A mers în orașul în care Chivotul fusese lăsat mulți ani și a aranjat să fie transportat la Ierusalim.

Toți israeliții erau foarte fericiți, cântau și dansau de bucurie în timp ce Chivotul intra în oraș.

În sfârșit Chivotul revenise în cel mai important oraș al Israelului.

David juca
din răpăduri
înaintea
Domnului.

2 Samuel 6:14

De ce crezi că
David era atât
de bucuros
de sosirea
Chivotului în
Ierusalim?

Împăratul a zis:

„Nu mai este
nimeni din casa
lui Saul, ca să
mă port cu el
cu o bunătațe
ca bunătața lui
Dumnezeu?”

2 Samuel 9:3

*David
și-a ținut
promisiunea
făcută
prietenului
său, Ionatan.
Tu încerci să-ți
ții promisiunile
față de
prietenii tăi?*

David își ține promisiunea

Lui David îi era dor de Ionatan. Demult, îi promisese lui Ionatan că va avea întotdeauna grijă de familia lui.

David a chemat la el pe un servitor bătrân.

„Mai există ceva în viața din familia lui Ionatan?” a întrebat el.

„Da, unul dintre fiii lui” a răspuns servitorul. Numele lui este Mefiboșet. A rămas olog pe când era copil.”

David a poruncit să-l cheme pe Mefiboșet.

„L-am iubit pe tatăl tău, Ionatan, și vreau să-mi arăt bunăvoința față de tine” i-a spus David. „Te rog, vino să locuiești în palatul meu pentru tot restul vieții tale.”

Un împărat bun

David a scris multe cântece în care Îl slăvea pe Dumnezeu. Poți găsi câteva din ele în Biblie, în cartea Psalmilor.

David a condus Israelul timp de patruzeci de ani. A avut mulți copii, iar unul dintre fiii săi, Solomon, a devenit împărat atunci când David a murit.

David i-a dat sfaturi de folos lui Solomon: „Fii un împărat bun! Încrede-te în Domnul și ascultă de legile Lui.”

„Gata îmi este
inima să cânte,
Dumnezeule!
Voi cânta,
voi suna din
instrumentele
mele; aceasta
este slava mea!”

Psalm 108:1

*Crezi că
Solomon a
urmat sfatul
tatălui său?*

„Și, dacă vei
umbla în
căile Mele,
păzind legile și
poruncile Mele,
cum a făcut
David, tatăl
tău, îți voi lungi
zilele.”

1 Împărați 3:14

Ce dar I-ai
cere tu lui
Dumnezeu?

Solomon cere înțelepciune

După ce Solomon a devenit împărat,
într-o noapte, Dumnezeu i-a
vorbit în vis.

„Ce dar ți-ai dori cel mai
mult să primești?” l-a
întrebat Dumnezeu.

„Eu sunt încă tânăr și
domnesc peste un
popor mare” a răs-
puns Solomon. „Te rog
să îmi dai înțelepciune!
Trebuie să fac alegeri bune atunci
când oamenii vin la mine și mă
întreabă ce să facă.”

Dumnezeu a fost bucuros că
Solomon nu i-a cerut aur.

„Te voi face mai înțelept decât a
fost cineva vreodată” i-a promis
Dumnezeu împăratului
Solomon.

Cearta pentru un copil

Într-o zi două femei au adus un copil la palatul lui
Solomon.

„E copilul meu!” a strigat o femeie.

„Nu, nu e al tău – e al meu!” a țipat cealaltă.

Ele se certau atât de tare, încât Solomon a fost nevoit
să strige la ele: „Vă rog să vă opriți! Nici măcar nu
pot să gândesc!”

Solomon trebuia să judece care dintre
cele două femei este adevărata mamă
a acelui bebeluș.

A cugetat mult și profund.

Într-un final, împăratul a porun-
cit: „Chemați pe căpitanul
gărzii mele!”

Dumnezeu
a dat lui
Solomon
înțelepciune,
foarte mare
pricepere și
cunoștințe
multe, ca
nisipul de pe
țărmul mării.

1 Împărați 4:29

Ce crezi că
a făcut apoi
împăratul?

Tot Israelul
a auzit de
hotărârea pe
care o luase
împăratul. Și
s-au temut de
împărat, căci
au văzut că
înțelepciunea
lui Dumnezeu
era în el,
povățuindu-l în
judecățile lui.

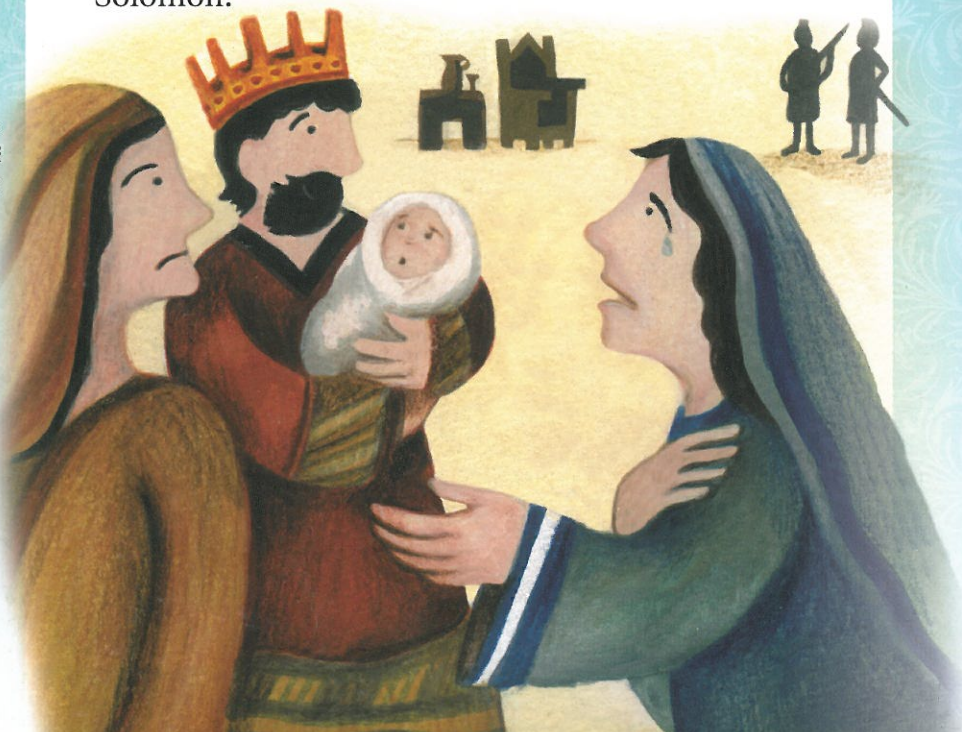
1 Împărați 3:28

De ce Solomon
a amenințat că
va tăia copilul
pe jumătate?

Hotărârea lui Solomon

Căpitanul gărzii a intrat la împăratul Solomon. „Ia acest bebeluș și taie-l pe jumătate!” a ordonat Solomon. „Fiecare femeie să primească o jumătate!” „Nu! Nu! Te rog să nu faci asta!” a plâns una dintre femei. „Te rog să nu-i faci rău copilului! Mai bine dă-i-l acelei femei, decât să îl tai în două.”

De îndată, înțeleptul împărat Solomon a știut că această femeie este mama adevărată a copilului. Ea îl iubea și mai mult decât orice ea voia ca el să trăiască. Ea era cea care avea adevărata dragoste de mamă. Toți au văzut cât de înțelept îl făcuse Dumnezeu pe Solomon.

Solomon construiește un Templu

Împăratul Solomon a construit un Templu minunat, unde poporul său putea să I se închine lui Dumnezeu. Zidarii săi au folosit pietre mari pentru pereții Templului. Ei au adus lemn scump pentru a acoperi pereții și pentru a face mobila.

Chivotul Legământului era așezat înăuntru, într-o cameră fără geamuri, numită „Locul Preasfânt”. Nimeni nu avea voie să intre acolo, în afară de Marele Preot, o dată pe an.

În camera exterioară, exista un altar de aur și zece sfeșnice de aur. Împăratul Solomon a făcut Templul cât se poate de frumos.

„Eu m-am
ridicat în
locul tatălui
meu, David,
și am șezut
pe scaunul
de domnie
al lui Israel,
cum vestise
Domnul, și
am zidit casa
Numelui
Domnului,
Dumnezeul lui
Israel.”

1 Împărați 8:20

Unde era
păstrat
Chivotul
Legământului
înainte de a
se construi
Templul?

„Va locui oare
cu adevărat
Dumnezeu
pe pământ?
Iată că cerurile
și cerurile
cerurilor nu pot
să Te cuprindă,
cu cât mai
puțin casa
aceasta pe care
Ți-am zidit-o
eu!”

1 Împărați 8:27

Îți aduci
aminte ce era
înăuntrul
Chivotului
Legământului?

Templul este terminat

După șapte ani, Templul a fost finalizat. Împăratul Solomon a chemat tot poporul pentru a sărbători. Preoții au cărat Chivotul de aur în Templu. Imediat ce preoții au ieșit din Templu, slava lui Dumnezeu a apărut și a umplut Templu ca un nor uriaș.

„O, Dumnezeul lui Israel, auzi rugăciunile poporului tău” a cerut Solomon. „Ascultă-ne și ajută-ne mereu.”

După aceea, israeliții au avut o petrecere mare care a ținut o săptămână întreagă!

Împărăteasa din Seba și înțeleptul Solomon

Bogățiile împăratului Solomon erau faimoase în toată lumea. El mânca din vase de aur și tronul său era din fildeș. Avea sute de care și mii de cai.

Dar lumea știa și cât era el de înțelept. Oameni din toate colțurile lumii veneau la Solomon ca să-i ceară sfaturi.

Odată, împărăteasa din Seba l-a vizitat pe Solomon. I-a pus multe întrebări grele, iar el i-a răspuns la toate!

„Binecuvântat
să fie Domnul,
Dumnezeul
tău, care a
binevoit să te
pună pe scaunul
de domnie al lui
Israel! Pentru
că Domnul
iubește pentru
totdeauna
pe Israel, de
aceea te-a pus
împărat, ca să
judeci și să faci
dreptate.”

1 Împărați 10:9

A răspuns
Dumnezeu
rugăciunii lui
Solomon de a-l
face înțelept?

Viu este
Domnul,
Dumnezeul
lui Israel, al
cărui slujitor
sunt, că în anii
aceștia nu va fi
nici rouă, nici
ploaie, decât
după cuvântul
meu.

1 Împărați 17:1

Cum l-a ajutat
Dumnezeu pe
Ilie?

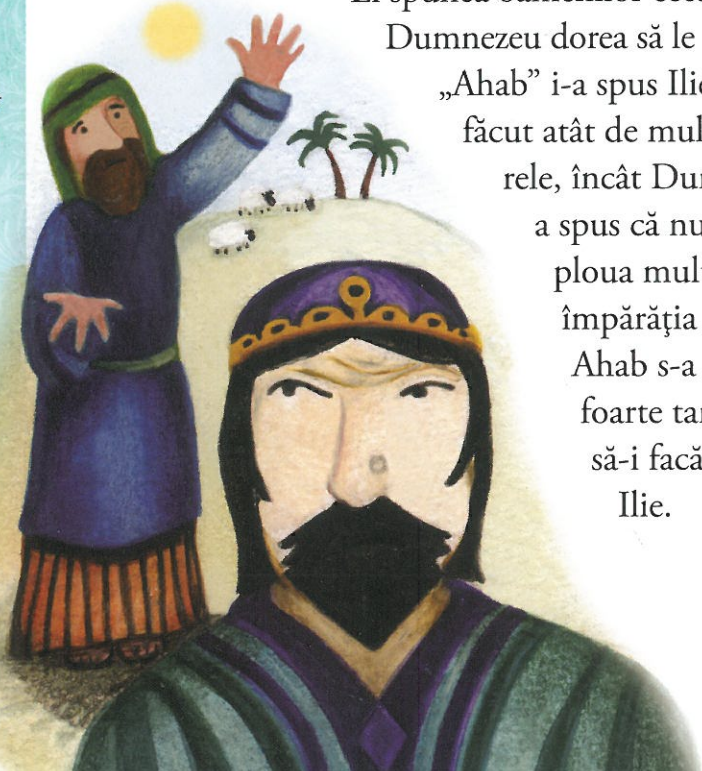
Ahab – împăratul cel rău

După moartea lui Solomon, împărăția lui s-a despărțit în două – Israel și Iuda. Cele două împărății au fost conduse când de împărați buni, când de împărați răi. Ahab a fost cel mai rău împărat dintre toți! El s-a căsătorit cu Izabela, care se ruga unui dumnezeu fals, Baal. Ahab a început și el să se închine lui Baal. I-a construit lui Baal chiar și un templu. Dumnezeu l-a trimis pe Ilie la Ahab. Ilie era unul dintre mesagerii speciali ai lui Dumnezeu, un mare „prooroc”.

El spunea oamenilor ceea ce
Dumnezeu dorea să le transmită.

„Ahab” i-a spus Ilie, „ai
făcut atât de multe lucruri
rele, încât Dumnezeu
a spus că nu va mai
ploua mulți ani în
împărăția ta!”

Ahab s-a înfuriat
foarte tare și a vrut
să-i facă rău lui
Ilie.

Ilie fuge de Ahab

Ilie a fugit de Ahab și s-a dus în deșert. A locuit singur acolo, lângă un pârâu.

Ilie nu avea ce mânca în deșert, așa că s-a rugat:

„Doamne Dumnezeule, dă-mi te rog ceva de mâncare.”

Dumnezeu a trimis la el niște păsări mari și negre, numite corbi. Ele îi aduceau mâncare în ciocurile lor.

Într-o zi, fiindcă nu mai plouase de mult timp, pârâul a secat. Acum Ilie nu mai avea ce bea. Ce putea face?

„Mergi în satul numit Sarepta”
i-a spus Dumnezeu.

„I-am spus unei femei
văduve de acolo să aibă
grijă de tine.”

„Am poruncit
corbilor să
te hrănească
acolo.”

1 Împărați 17:4

Cum s-a brănit
Ilie în deșert?

Căci așa
vorbește
Domnul,
Dumnezeul lui
Israel: 'Făina
din oală nu
va scădea și
untdelemnul
din urcior nu
se va imputina
până în ziua
când va da
Domnul
ploaie pe fața
pământului.'

1 Împărați 17:14

Cum a avut
Dumnezeu
grijă de Ilie,
proorocul
Său?

Ilie și văduva din Sarepta

Când a ajuns în Sarepta, Ilie a văzut o femeie care strângea vreascuri.

„Ai putea să-mi dai apă și niște pâine?” a întrebat el. Femeia a dat din cap în semn că nu are.

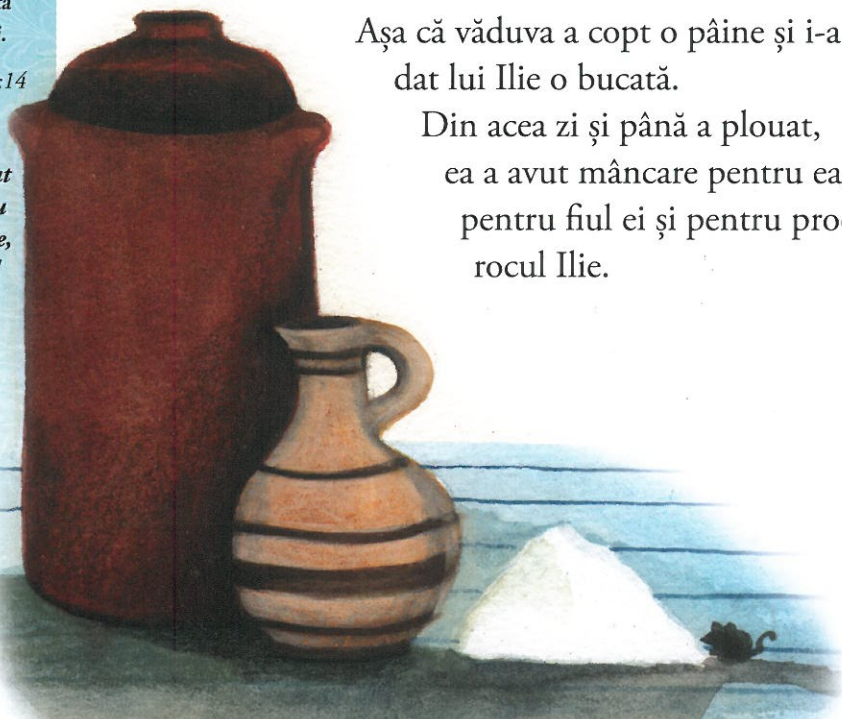
„Nu am pâine, ci doar o mână de făină și un strop de ulei” a spus ea. „Voi aprinde focul și voi face ultima pâine pentru mine și pentru fiul meu. Apoi vom muri de foame.”

„Coace pâinea și dă-mi și mie o bucată!” a spus Ilie.

„Dumnezeu a promis că făina și uleiul tău nu se vor termina până în ziua când va ploua și vom avea din nou recoltă.”

Așa că văduva a copt o pâine și i-a dat lui Ilie o bucată.

Din acea zi și până a plouat, ea a avut mâncare pentru ea, pentru fiul ei și pentru proorocul Ilie.

Viu din nou!

Într-o zi fiul femeii acesteia s-a îmbolnăvit și a murit.

Ea avea inima îndurerată.

„Această femeie m-a ajutat, Doamne” I-a spus Ilie lui Dumnezeu. „De ce ai lăsat ca fiul ei să moară?”

Ilie s-a rugat la Dumnezeu de trei ori: „Te rog să-l readuci la viață pe acest băiat!”

Și băiatul a înviat!

Ilie l-a adus la mama lui.

„Privește” a spus el. „Fiul tău e viu din nou!”

Și femeia a
zis lui Ilie:
„Cunosc acum
că ești un om al
lui Dumnezeu
și cuvântul
Domnului în
gura ta este
adevăr!”

1 Împărați 17:24

Mai știi și alți
oameni din
Biblie care au
înviat?

Abia l-a zărit
Ahab pe Ilie
și i-a zis: „Tu
ești acela care
nenorocști pe
Israel?”

1 Împărați 18:17

Cine crezi
că a câștigat
întrecerea?

Ahab și Ilie

Au trecut trei ani fără să plouă.

În cele din urmă, Dumnezeu i-a spus lui Ilie: „Mergi din nou la împăratul Ahab.” Așa că proorocul a plecat din casa femeii, înapoi la palatul lui Ahab.

„Tu ești, Ilie” a spus împăratul, „cel ce nenoroceste pe Israel! Sunt uimit că îndrăznești să vii aici. Nu ai făcut decât să aduci suferință împărăției mele.”

„Tu, Ahab, ai adus aceste nenorociri asupra împărăției tale. Dumnezeu v-a pedepsit pe tine și poporul tău. Este doar vina ta că nu a mai plouat!”

Împăratul s-a încruntat. Dar știa că Ilie avea dreptate.

„Hai să facem o întrecere” a continuat Ilie. „Vom afla care dumnezeu este cel adevărat: Baal, dumnezeul tău sau Dumnezeul meu.”
Ahab a fost de acord.

Întrecerea

„Cheamă-ți oamenii pe muntele Carmel” i-a spus Ilie lui Ahab. „Adu-i și pe proorocii lui Baal.”

S-au întâlnit cu toții pe muntele Carmel pentru a organiza întrecerea. Proorocii împăratului Ahab au alergat încoace și încolo ca să adune pietre pentru construirea altarului dumnezeului lor, Baal.

Ilie a ales câteva pietre ca să-i construiască un altar Dumnezeului său.

Apoi a început întrecerea.

Până când vreți
să schiopătați
de amândouă
picioarele?
Dacă Domnul
este Dumnezeu,
mergeți după
El.

1 Împărați 18:21

Erau acolo
mulți prooroci
ai lui Baal. Au
câștigat ei?

*Dar nu s-a auzit
nici glas, nici
răspuns, nici
semn de luare-
aminte.*

1 Împărați 18:29

*Ce a făcut apoi
Ilie?*

Niciun răspuns!

Proorocii lui Baal au așezat primii jertfele pe altarul lor.

Apoi s-au rugat și au așteptat ca Baal să trimită foc pentru a mistui jertfa lor.

Nu s-a întâmplat nimic!

Proorocii împăratului au strigat către Baal, să trimită foc.

Dar nu s-a aprins niciun foc.

„Rugați-vă mai tare!” a râs Ilie de ei. „Poate că dumnezeul vostru doarme. Sau poate că a ieșit la vânătoare și nu vă aude.”

Ei au strigat din ce în ce mai tare. Dar nu s-a întâmplat nimic. Într-un final ei au renunțat.

Foc din cer

De acum se făcuse seară.

Proorocul lui Dumnezeu, Ilie, a așezat jertfa sa pe altar.

Apoi, a turnat apă peste jertfă, pentru ca aceasta să se aprindă cât mai greu.

„Dumnezeule din cer” s-a rugat el, „trimite foc pe altarul meu!”

Și focul a venit.

A ars jertfa, pietrele și chiar și apa.

Poporul lui Israel a văzut acum că Dumnezeul lui Ilie era adevăratul Dumnezeu, și nu Baal, dumnezeul lui Ahab.

*Domnul este
adevăratul
Dumnezeu!
Domnul este
adevăratul
Dumnezeu!*

1 Împărați 18:39

*Crezi că
împăratul
Ahab a fost
încântat de
ceea ce s-a
întâmplat?*

Iată că se ridică
un mic nor
din mare, ca o
palmă de om.

1 Împărați 18:44

De ce i-a spus
Ilie servitorului
său să
privească spre
mare?

Norișorul

„Uită-te la mare!” i-a spus
Ilie servitorului său. „Spune-mi ce vezi!”

Servitorul s-a întors la el.

„Nu văd nimic.”

Ilie i-a spus: „Uită-te iar!”

Și a făcut așa de șapte ori.
A șaptea oară, servitorul a
anunțat: „Văd un norișor
la orizont. Nu este mai
mare decât o palmă.”

Dumnezeu trimite ploaie

„Bine” a spus Ilie. „Acum mergi și spune-i lui Ahab
că ar face bine să coboare de pe munte. Curând va
ploua atât de tare, că nu va mai putea conduce carul
său.”

În timp ce vorbea, norișorul a crescut mai mare.
Vântul a bățut cu putere și într-un final a început să
plouă. Turna cu găleata! Împăratul Ahab s-a grăbit
spre casă în carul său.

Ilie a alergat chiar și mai repede și a ajuns primul în
oraș.

Și mâna
Domnului a
venit peste Ilie,
care și-a încins
mijlocul și a
alergat înaintea
lui Ahab până
la intrarea în
Izreel.

1 Împărați 18:46

Și-a ținut
Dumnezeu
promisiunea?

Și Cuvântul
Domnului i-a
vorbit astfel:
„Ce faci tu aici,
Ilie?”

1 Împărați 19:9

Dumnezeu a
avut grijă de
prorocul Lui,
când acesta se
afla în pericol.

Ilie hrănit de un înger

Împăratul Ahab și Izabela, soția sa cea îngrozitoare, voiau în continuare să-l omoare pe Ilie. El a trebuit să fugă din nou în deșert. Când a ajuns acolo, s-a simțit atât de obosit și de nefericit, încât s-a întins pe jos și a adormit.

Cineva l-a atins ușor pe umăr.

El a sărit în sus, uimit.

Îl prinseseră soldații lui Ahab?

Nu. Era un înger! Îngerul lui Dumnezeu venise pentru a-i da ceva de mâncare.

După o masă bună, Ilie s-a simțit în putere pentru a pleca mai departe în lunga sa călătorie.

Elisei - un ajutor pentru Ilie

Ilie a auzit o voce blândă vorbindu-i: „Mergi și caută un bărbat pe nume Elisei” i-a spus. „El te va ajuta și va continua misiunea ta după ce nu vei mai fi.”

Dumnezeu i-a spus lui Ilie că nu va mai fi singur.

Ilie a plecat imediat din deșert. Curând l-a găsit pe Elisei, care muncea pe un câmp.

A așezat mantia sa pe umerii tânărului Elisei, ca să-i arate că dorea ca el să-i devină ajutor.

Ilie îmbătrânise. Acum, tânărul său ajutor, Elisei, mergea cu el peste tot.

Elisei a părăsit
boii, a alergat
după Ilie și a
zis: „Lasă-mă
să sărut pe tatăl
meu și pe mama
mea, și te voi
urma.”

1 Împărați 19:20

Crezi că Ilie
era mulțumit
că avea lângă
el o persoană
tânără care să-l
ajute?

„Te-am găsit,
pentru că te-ai
vândut ca să
faci ce este
rău înaintea
Domnului.”

1 Împărați 21:20

Crezi că i-a
fost ușor lui
Ilie să-i spună
împăratului
Ahab că
Dumnezeu îl
va pedepsi?

Ahab fură o vie

Un om, numit Nabot, avea o vie lângă palatul lui Ahab. Împăratul a văzut-o și a vrut să fie a lui.

„Via aceasta aparține familiei mele de mult timp” a spus Nabot. „Nu o vând.” Ahab s-a dus la culcare supărat.

„Ce s-a întâmplat?” a întrebat Izabela. Ahab i-a povestit.

„Dar tu ești împăratul: poți avea orice îți dorești” a spus Izabela.

Așa că Izabela a poruncit ca Nabot să fie ucis.

„Acum via lui Nabot este a ta” i-a spus ea lui Ahab.

Însă Ilie a venit iar la Ahab.

„I-ai furat via lui Nabot și l-ai omorât” a zis Ilie.

„Acum vei muri și tu.”

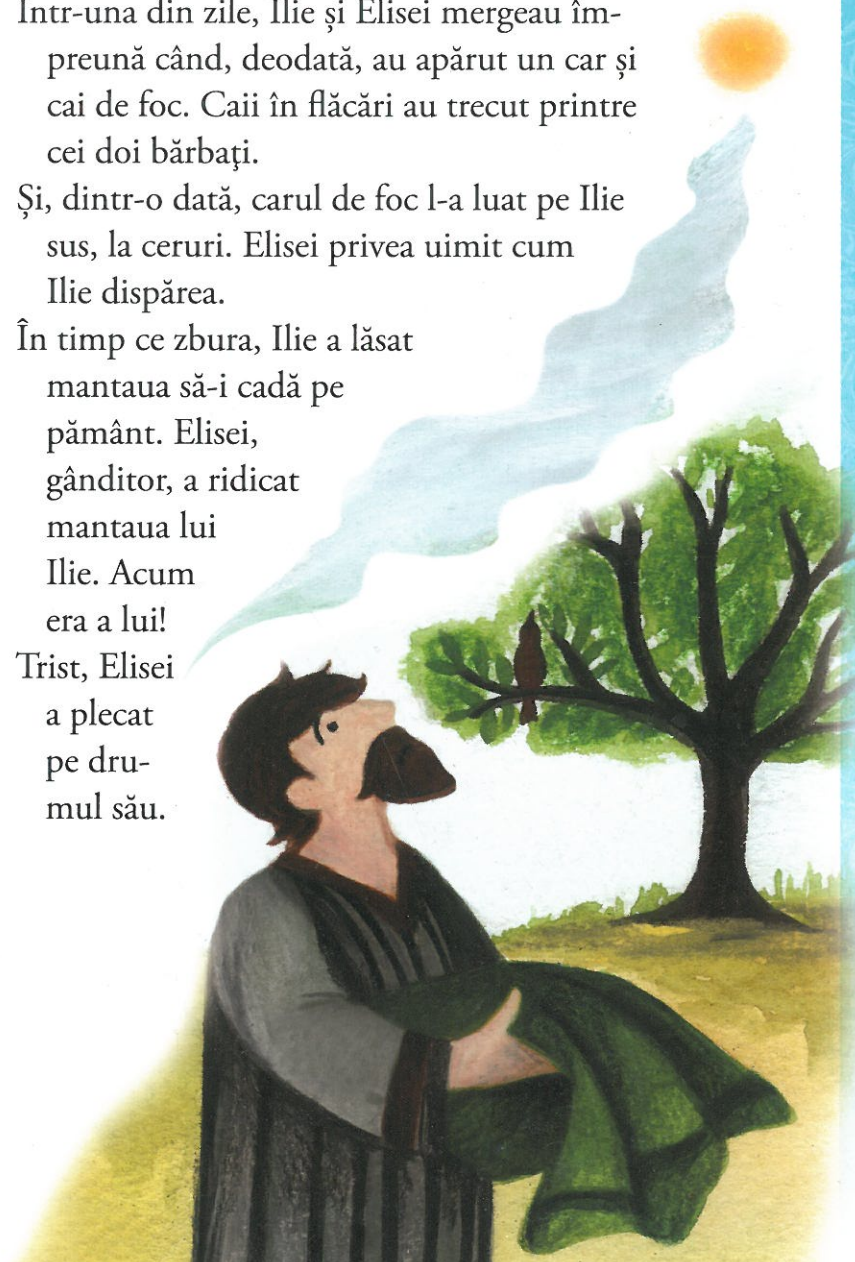
Carul de foc

Într-una din zile, Ilie și Elisei mergeau împreună când, deodată, au apărut un car și cai de foc. Caii în flăcări au trecut printre cei doi bărbați.

Și, dintr-o dată, carul de foc l-a luat pe Ilie sus, la ceruri. Elisei privea uimit cum Ilie dispărea.

În timp ce zbura, Ilie a lăsat mantaua să-i cadă pe pământ. Elisei, gânditor, a ridicat mantaua lui Ilie. Acum era a lui!

Trist, Elisei a plecat pe drumul său.

Ilie s-a înălțat
la cer într-un
vârtej de vânt.

2 Împărați 2:11

Cred că este
înfricoșător să
vezi un car de
foc care apare
de nicăieri.

Apoi s-a dus la
izvorul apelor
și a aruncat sare
în el și a zis:
„Așa vorbește
Domnul:
„Vindec apele
acestea; nu va
mai veni din
ele nici moarte,
nici sterpătură.”

2 Împărați 2:21

Prorocul Elisei
a făcut multe
minuni.

Apa bună de băut

Niște oameni au venit la proorocul Elisei.

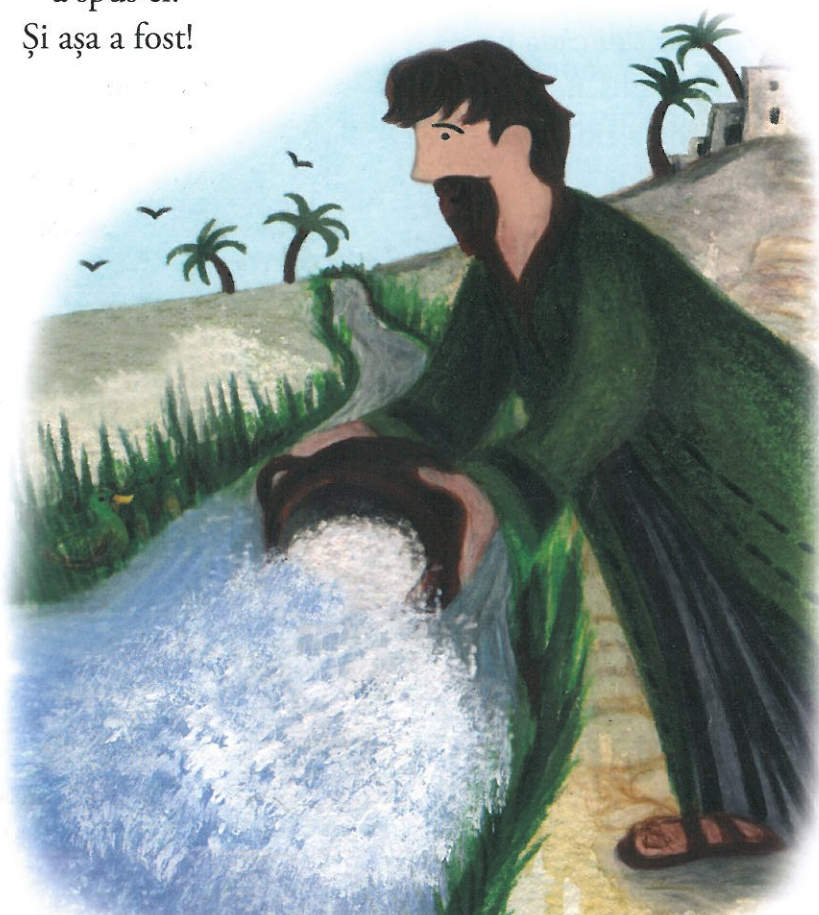
„Noi suntem din orașul Ierihon” i-au spus ei. „Când bem apa de acolo, ne îmbolnăvim. Și ne otrăvește semănăturile.”

„Aduceți-mi un vas cu sare!” a spus Elisei.

Ei i-au dat sarea, iar el a vărsat-o în izvor.

„De acum încolo, pământul va da roade bune din nou” a spus el.

Și așa a fost!

Înmulțirea uleiului

Într-o zi pe când mergea printr-un sat, Elisei a întâlnit o femeie.

„Îi datorez unui om foarte mulți bani!” i-a spus femeia. „Și tot ce am este un vas mic cu ulei de măsline.”

„Du-te și împrumută cât mai multe vase goale pentru ulei” a spus Elisei. „Du-le acasă și toarnă uleiul tău în ele.”

Femeia s-a dus prin tot satul și a împrumutat vase de la prieteni. Curând ea a adunat multe oale, căni, ulcioare, castroane și carafe. Le-a luat pe toate acasă. Femeia a început să toarne uleiul din vasul ei. Ea a turnat și a turnat și a turnat. Uleiul nu se mai termina!

În scurt timp ea a umplut toate vasele din casă. Femeia a luat toate oalele, cănila, ulcioarele, castroanele și carafele la piață și a vândut uleiul.

În curând, a strâns suficienți bani pentru a-și plăti datoria și i-au mai rămas și pentru a cumpăra mâncare pentru familia ei.

Roaba ta n-are
acasă decât
un vas cu
untdelemn.

2 Împărați 4:2

Cu ajutorul
lui Dumnezeu,
Elisei
a mai făcut
o minune.

„Iată, știu că
omul acesta
care trece
totdeauna pe
la noi este un
om sfânt al lui
Dumnezeu.”

2 Împărați 4:9

*Dumnezeu
i-a dat un fiu
acestei femei
bune, după ce
ea l-a ajutat pe
Elisei.*

O cameră pentru Elisei

Deseori Elisei se oprea să ia cina în casa unei femei bogate.

„Acest prooroc este cu adevărat un om al lui Dumnezeu” a spus ea soțului ei. „Să construim o cameră mică pentru el, pe acoperișul casei noastre.”

Într-o zi Elisei i-a spus femeii: „Voi ați făcut atât de multe lucruri bune pentru mine. Aș vrea să fac și eu ceva pentru voi.”

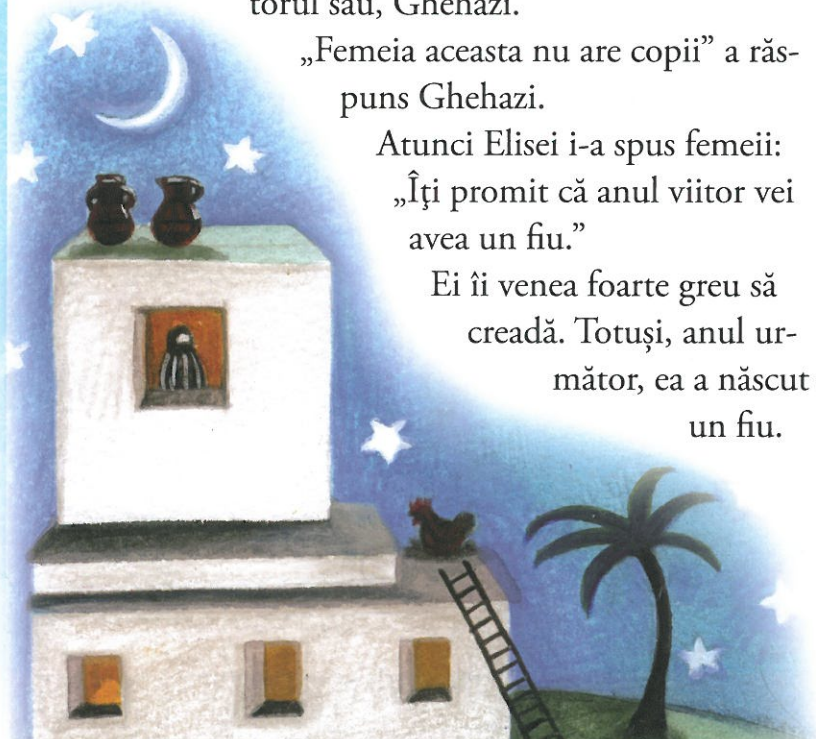
„Îți mulțumim” a spus femeia. „Dar chiar nu avem nevoie de nimic.”

„Ce am putea face pentru ea?” a întrebat Elisei pe slujitorul său, Ghehazi.

„Femeia aceasta nu are copii” a răspuns Ghehazi.

Atunci Elisei i-a spus femeii: „Îți promit că anul viitor vei avea un fiu.”

Ei îi venea foarte greu să creadă. Totuși, anul următor, ea a născut un fiu.

Boala lui Naaman

Naaman era un general important în armată. Dar era bolnav de lepră, o boală de piele îngrozitoare.

Soția lui Naaman avea o tânără servitoare israelită.

„Îmi doresc ca stăpânul meu să-l vadă pe proorocul Elisei” a spus fata. „Sunt sigură că Dumnezeul lui Elisei ar putea să-l ajute.”

Naaman a auzit ce a spus servitoarea.

„Cine este acest Elisei?” a întrebat-o pe fată. „Și cum pot să-l găesc?”

De îndată, Naaman s-a dus să-l vadă pe Elisei.

„Oh, dacă
domnul
meu ar fi la
prorocul acela
din Samaria,
prorocul l-ar
tămădui de
lepra lui!”

2 Împărați 5:3

*Crezi că Elisei
l-a ajutat pe
general?*

Nu sunt
oare râurile
Damascului,
Abana și
Parpar, mai
bune decât
toate apele lui
Israel?

2 Împărați 5:12

Elisei i-a cerut
lui Naaman un
lucru ciudat:
crezi că va
intra Naaman
în apa cea
murdară?

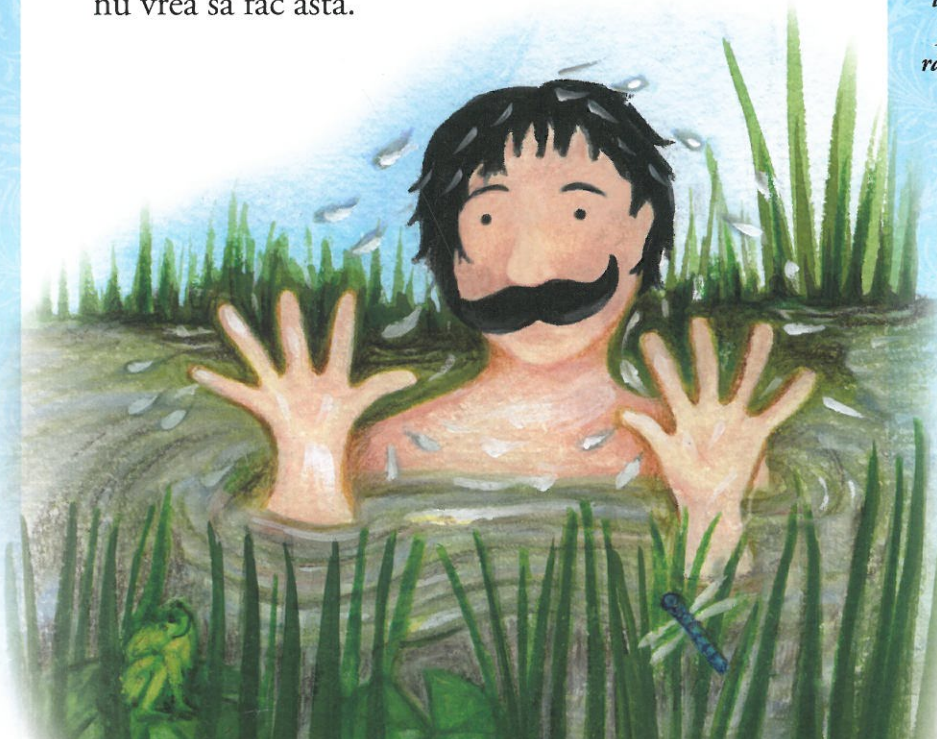
Leacul lui Elisei

Elisei trăia într-o casuță simplă. A fost foarte surprins să-l vadă la ușa sa pe mândrul general Naaman. „Am o boală de piele îngrozitoare” a explicat Naaman. „Servitoarea mi-a spus că tu ai putea să mă ajuți.” Elisei i-a spus că pentru a se vindeca, trebuia ca să se spele de șapte ori în râul Iordan. Lui Naaman i s-a părut ciudat să facă asta. Râul Iordan era un râu murdar și mâlos. Cum ar putea să-l ajute o baie într-o apă murdară? „Stăpâne – trebuie să faci ce spune proorocul!” l-au îndemnat servitorii săi.

Vindecarea lui Naaman

Naaman a hotărât să facă ceea ce îi spusese Elisei. Așa că s-a dus să se scalde în râul Iordan. Naaman s-a scufundat în râu o dată, de două ori, de trei ori... După ce s-a scufundat a șaptea oară, lepra sa a dispărut. Pielea lui Naaman devenise curată și sănătoasă. Dumnezeuul lui Elisei îl vindecase. Naaman s-a întors la Elisei ca să-i mulțumească. „Te rog să accepți aceste daruri de argint și aur din partea mea” a spus el. „Nu, nu primesc răsplată niciodată” a zis Elisei. „Dumnezeu nu vrea să fac asta.”

Naaman a zis:
„Iată, cunosc
acum că nu este
Dumnezeu pe
tot pământul,
decât în Israel.”

2 Împărați 5:15

De ce crezi că
Dumnezeu
nu-i permitea
lui Elisei să
primească
răsplată de la
oameni?

Ezechia s-a rugat astfel:
„Doamne, Dumnezeul lui Israel,... Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor împărățiilor pământului!”

2 Împărați 19:15

De ce crezi
că Templul
nu mai fusese
folosit?

Ezechia face curățenie în Templu

Când Ezechia a devenit împărat, Templul lui Dumnezeu nu mai fusese folosit de mulți ani. Ezechia a vrut să îl redeschidă.

„Vă rog să faceți curățenie în Casa lui Dumnezeu” le-a spus el preoților.

„Totul este pus în ordine, acum Templul poate fi redeschis” i-au spus ei împăratului după șaisprezece zile.

În ziua următoare, Ezechia s-a dus la Templu pentru a se închina lui Dumnezeu. Cât de fericiți erau oamenii că se puteau ruga iar în Templu!

Sărbătoarea Paștelui

Poporul lui Dumnezeu nu mai sărbătorise Paștele de mulți ani. Acum împăratul Ezechia și-a dorit să țină din nou sărbătoarea Paștelui. A invitat oamenii să vină la Ierusalim pentru a celebra această sărbătoare împreună cu el.

În mod obișnuit, Paștele se sărbătorea în Aprilie. Dar erau atât de multe de făcut, încât împăratul a hotărât să țină sărbătoarea în luna mai.

Paștele a durat șapte zile și a fost plin de cântece, muzică și s-au citit cărțile lui Moise.

Oamenii s-au simțit atât de bine, încât au mai stat o săptămână!

Glasul lor a fost auzit și rugăciunea lor a ajuns până la ceruri, până la locuința sfântă a Domnului.

2 Cronici 30:27

Îți amintești
de ce evreii
sărbătoreau
Paștele?

El a făcut
ce este bine
înaintea
Domnului și
a umblat în
căile tatălui său
David.

2 Cronici 34:2

*Dacă tu ai
fi devenit
împărat în
acele vremuri,
ce ai fi făcut?*

Băiatul Iosia - împărat

Iosia avea doar opt ani când a devenit împărat. Dar el îl iubea pe Dumnezeu și dorea să-I facă pe plac. Poporul israelit nu îngrijise de Templu. Bucăți din zidurile acestuia începuseră să cadă. Așa că Iosia le-a spus lucrătorilor săi să înceapă să repare Templul lui Dumnezeu. Preoții au cântat acompaniați de instrumente, în timp ce muncitorii reparau Templul. Cu toții își doreau ca Templul lui Dumnezeu să devină un loc minunat în care să-i dea slavă lui Dumnezeu.

Iosia ascultă de Legea lui Moise

Marele Preot lucra în Templu. Acolo a descoperit un pergament vechi. A văzut că era o copie a Legii pe care Dumnezeu o dăduse lui Moise. „Priviți, este Legea lui Moise!” a spus Marele Preot împăratului Iosia. „Dați-mi voie să vă citesc din ea.” Iosia a ascultat cu atenție. Nu mai auzise lucrurile acestea niciodată. Acum vedea că poporul său nu ascultase de legile lui Dumnezeu și s-a întristat foarte tare. „Nu e de mirare că am avut atâtea neazuri” i-a spus Iosia Marelui Preot. „Roagă-te pentru țara noastră!” Cât timp a trăit, Iosia a făcut tot ce-i stătea în putere ca poporul său să urmeze legile lui Dumnezeu.

Iosia ... a făcut
ca toți cei ce se
aflau în Israel
să slujească
Domnului,
Dumnezeului
lor. În tot
timpul vieții
lui, nu s-au
abătut de
la Domnul,
Dumnezeul
părinților lor.

2 Cronici 34:33

*Cum a aflat
Iosia despre
legile lui
Dumnezeu
date poporului
Său?*

Au ars Casa
lui Dumnezeu,
au dărâmat
zidurile
Ierusalimului.

2 Cronici 36:19

Crezi că evreii
s-au mai întors
vreodată în
Ierusalim?

Templul în flăcări

Peste poporul lui Dumnezeu au venit timpuri îngrozitoare. Puternicii babilonieni au atacat Ierusalimul.

Au înconjurat orașul, așa că nimeni nu putea intra în Ierusalim să aducă mâncare locuitorilor. Împăratul Zedechia a încercat să fugă, însă babilonienii l-au prins.

După multe luni, armata Babilonului a distrus Ierusalimul și a ars frumosul Templu. Au dărâmat zidurile cetății și au omorât mulți oameni. Pe cei care au rămas în viață, i-au dus în Babilon, să le fie sclavi.

Daniel mănâncă diferit decât babilonienii

După ce Ierusalimul a fost distrus, printre prizonierii duși în Babilon a fost și un tânăr pe nume Daniel. Acolo împăratul Nebucadnețar l-a ales pe Daniel, împreună cu cei trei prieteni ai săi - Șadrac, Meșac și Abed-Nego, - să meargă la o școală specială. Băieților li s-a dat aceeași mâncare și vin pe care le consumau babilonienii în ritualurile lor de slujire a dumnezeilor Babilonului.

„Vă rugăm să nu ne siliți să mâncăm această mâncare” au spus cei patru tineri.

„Dacă slăbiți și vă îmbolnăviți, împăratul mă va pedepsi pe mine” a spus stăpânul lor.

„Dați-ne doar legume și apă timp de zece zile” a spus Daniel. „Vom fi bine, veți vedea!”

În scurt timp, Daniel și prietenii săi au devenit cei mai buni elevi.

Dumnezeu
a dat acestor
patru tineri
știință și
pricepere
pentru tot felul
de scrieri și
înțelepciune.

Daniel 1:17

De ce nu au
vrut Daniel și
prietenii săi să
mănânce ceea
ce li se dăduse?

„Iată,
Dumnezeul
nostru, căruia
Îi slujim, ...
ne va scoate
din mâna ta,
împărate.”

Daniel 3:17

Acești
trei tineri
curajoși erau
în pericol.
I-a protejat
Dumnezeu?

Prietenii lui Daniel refuză să se închine statuii lui Nebucadnețar

Împăratul Nebucadnețar a hotărât să construiască o statuie uriașă.

„Când muzica va cânta” a declarat el, „toți trebuie să se închine în fața statuii. Cei care nu vor face așa, vor fi aruncați într-un foc mare.”

Muzicanții au început să cânte și cu toții s-au aplecat în fața statuii.

Șadrac, Meșac și Abed-Nego au refuzat să facă asta.

„Arătați-mi respect!” a strigat împăratul. „Dacă nu, veți fi aruncați în foc!”

„O împărate, chiar dacă ne aruncați în foc, Dumnezeu ne va proteja” au spus tinerii.

„Nu ne vom închina decât înaintea lui Dumnezeu. Nu ne vom pleca în fața statuii tale!”

Cei trei tineri aruncați în foc

„Faceți ca focul să fie de șapte ori mai puternic” a strigat împăratul mânios. „Apoi aruncați-i în foc pe acești trei bărbați!”

Soldatii s-au supus și i-au aruncat pe tineri în foc. Nebucadnețar privea uimit.

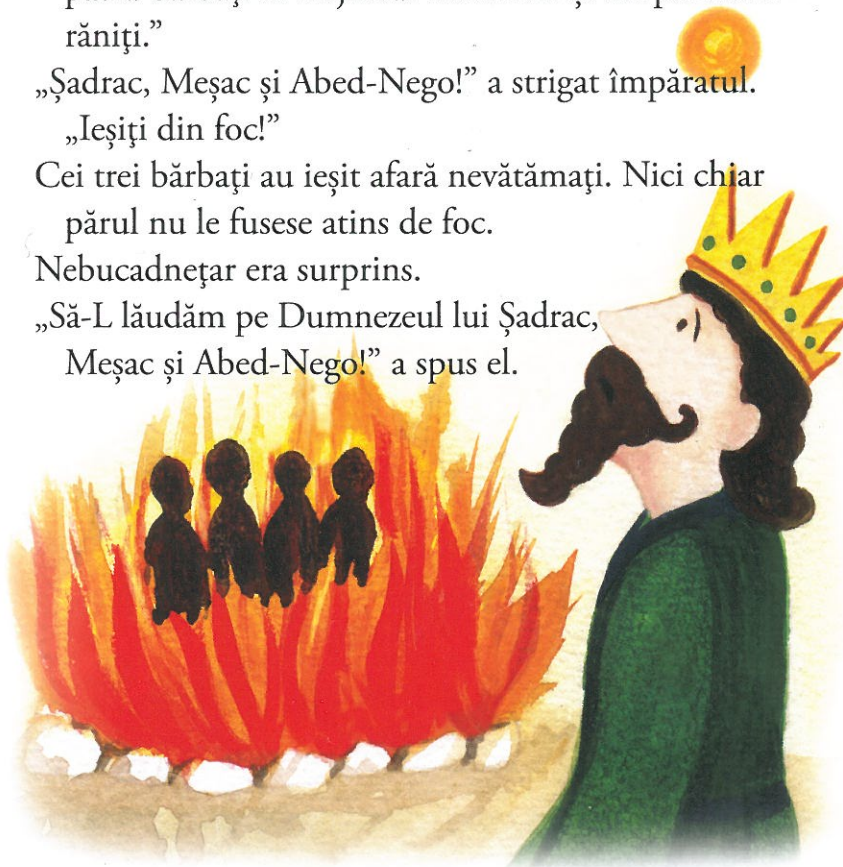
„Am aruncat trei oameni în foc” a spus el. „Acum văd patru bărbați în mijlocul flăcărilor! Și nu par să fie răniți.”

„Șadrac, Meșac și Abed-Nego!” a strigat împăratul. „Ieșiți din foc!”

Cei trei bărbați au ieșit afară nevătămați. Nici chiar părul nu le fusese atins de foc.

Nebucadnețar era surprins.

„Să-L laudăm pe Dumnezeu lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego!” a spus el.

Nebucadnețar
a luat cuvântul
și a zis:
„Binecuvântat
să fie
Dumnezeul lui
Șadrac, Meșac
și Abed-Nego.”

Daniel 3:28

Cine i-a salvat
pe cei trei
tineri aruncați
în foc?

„Numărat
înseamnă că
Dumnezeu ți-a
numărat zilele
domniei și i-a
pus capăt.”

Daniel 5:26

Cum te-ai
simți dacă ai
vedea o mână
misterioasă
scriind pe
perete?

Mâna misterioasă

După câțiva ani, Belșatar, fiul lui Nebucadnețar, a devenit împăratul Babilonului. Într-o noapte, el a dat o petrecere mare.

„Aduceți paharele de aur pe care le-am luat din Templul din Ierusalim” a poruncit el.

Apoi Belșatar a băut vin din cupele sfinte.

Deodată el a văzut o mână misterioasă care scria într-o limbă străină pe peretele palatului. Belșatar s-a speriat foarte tare.

„Chemați-l pe Daniel!” a spus împărăteasa. „Dumnezeul lui va putea să ne explice ce scrie.”

Daniel a venit repede.

„Dumnezeu spune că nu ești potrivit ca să domnești” a spus Daniel. „Dușmanii tăi vor pune mâna pe împărăția ta.”

În acea noapte, armata persană a capturat Babilonul. Belșatar a fost omorât.

Daniel – un om fără pată

Darius cel Mare devenise împărat. El l-a ales pe Daniel să-i fie sfetnic apropiat.

Ceilalți sfetnici ai împăratului au devenit invidioși pe Daniel. De ce împăratul asculta întotdeauna de Daniel? Au încercat din greu să găsească ceva greșit la Daniel, dar nu au reușit niciodată. Împăratul avea încredere în el în toate situațiile.

În fiecare dimineață, prânz și seara, Daniel se ruga lui Dumnezeu.

Daniel însă
întrecea pe
toate aceste
căpetenii și pe
dregători.

Daniel 6:3

Ce au făcut
sfetnicii
invidioși?

Daniel, de
trei ori pe zi
îngenunchea, se
ruga și lăuda pe
Dumnezeul lui.

Daniel 6:10

A încetat
Daniel să se
mai roage lui
Dumnezeu,
după ce a fost
dată legea lui
Darius?

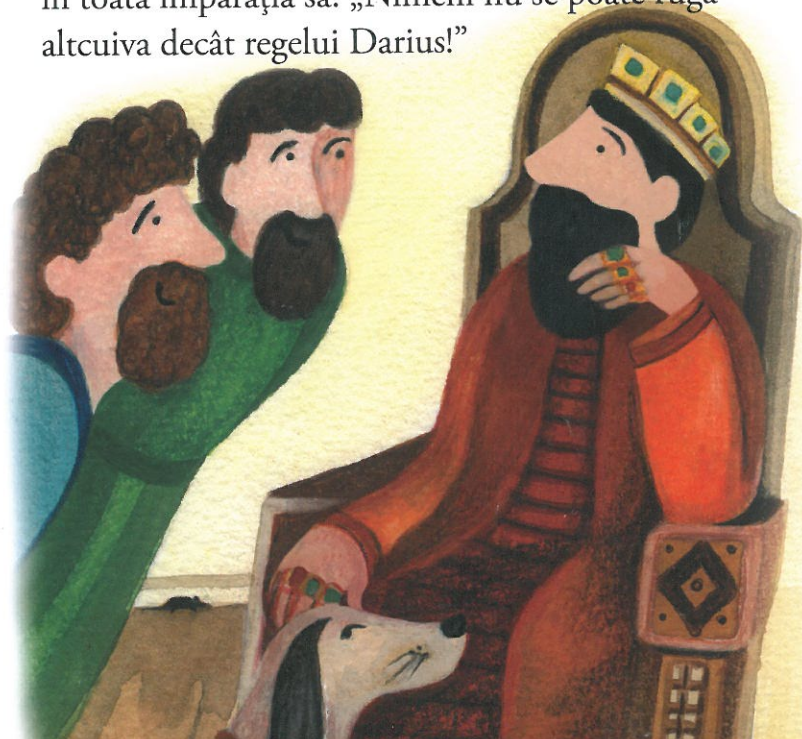
Complotul împotriva lui Daniel

Sfetnicii cei invidioși au pus la cale un complot împotriva lui Daniel.

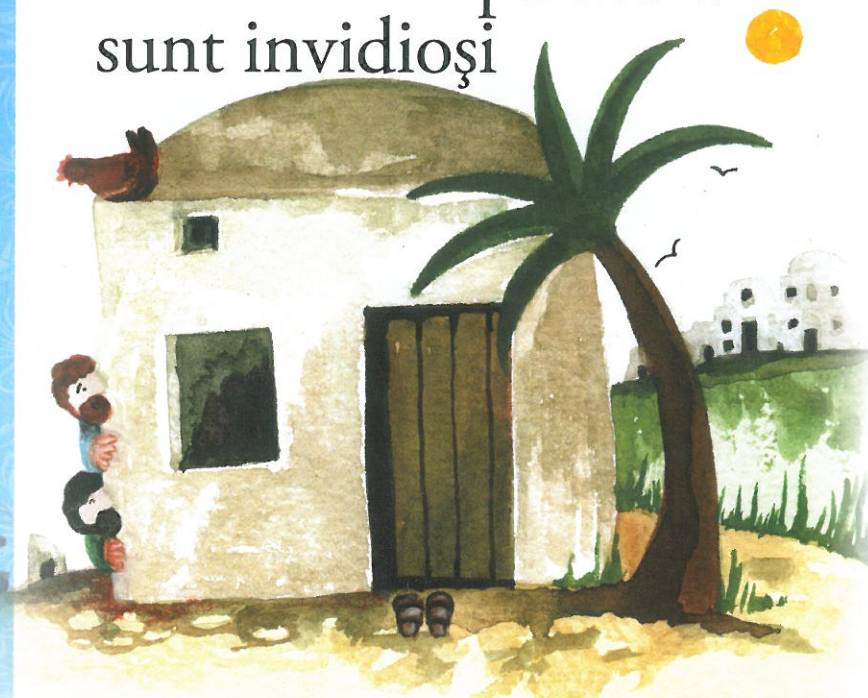
„O împărate Darius” au spus ei, „Doar tu ești înțelept și puternic. Dă o lege nouă care să spună că nimeni nu se poate ruga altcuiva, decât ție. Dacă nu ascultă cineva, să fie aruncat într-o groapă cu lei.”

„Scrieți voi această lege pentru mine” le-a spus Darius sfetnicilor lui.

Apoi trâmbițașii au făcut cunoscută această nouă lege în toată împărăția sa: „Nimeni nu se poate ruga altcuiva decât regelui Darius!”

Sfetnicii împăratului sunt invidioși

Sfetnicii invidioși s-au ascuns lângă casa lui Daniel.

Ei l-au văzut cum îngenunchează și se roagă lui Dumnezeu – cum făcea, de altfel, în fiecare zi.

Ei au alergat imediat la împăratul Darius.

„Daniel nu încetează să se roage Dumnezeului său” au rostit ei printre dinți.

„Vai!” a spus Darius cel Mare. Și i-a părut foarte rău, pentru că îl respecta pe Daniel foarte mult.

„Daniel trebuie să fie aruncat în groapa cu lei” au cerut sfetnicii.

Împăratul a dat o lege necugetată. Acum el trebuie să o respecte.

„Să știi,
împărate, că,
după legea
mezilor și
perșilor, orice
oprire sau
orice poruncă
întărită de
împărat nu
se poate
schimba!”

Daniel 6:15

Credeți că
împăratul a
fost de acord
ca Daniel să
fie aruncat
în groapa
cu lei? Dacă
da, ce părere
aveți despre
împărat?

„Dumnezeul lui
Daniel... este
Dumnezeul cel
viu.”

Daniel 6:26

Crezi că
Dumnezeu
l-a salvat pe
Daniel de la o
moarte sigură?

În groapa cu lei

Soldații lui Darius l-au aruncat pe Daniel în groapa cu lei. Împăratul nu a putut dormi în noaptea aceea. Se gândea la bietul Daniel.

Dimineața Darius a alergat la groapa cu lei.

„Daniel” a strigat el. „Ești bine?”

Spre marea lui mirare, Daniel a răspuns: „Sunt bine.

Nu am nici o zgârietură!”

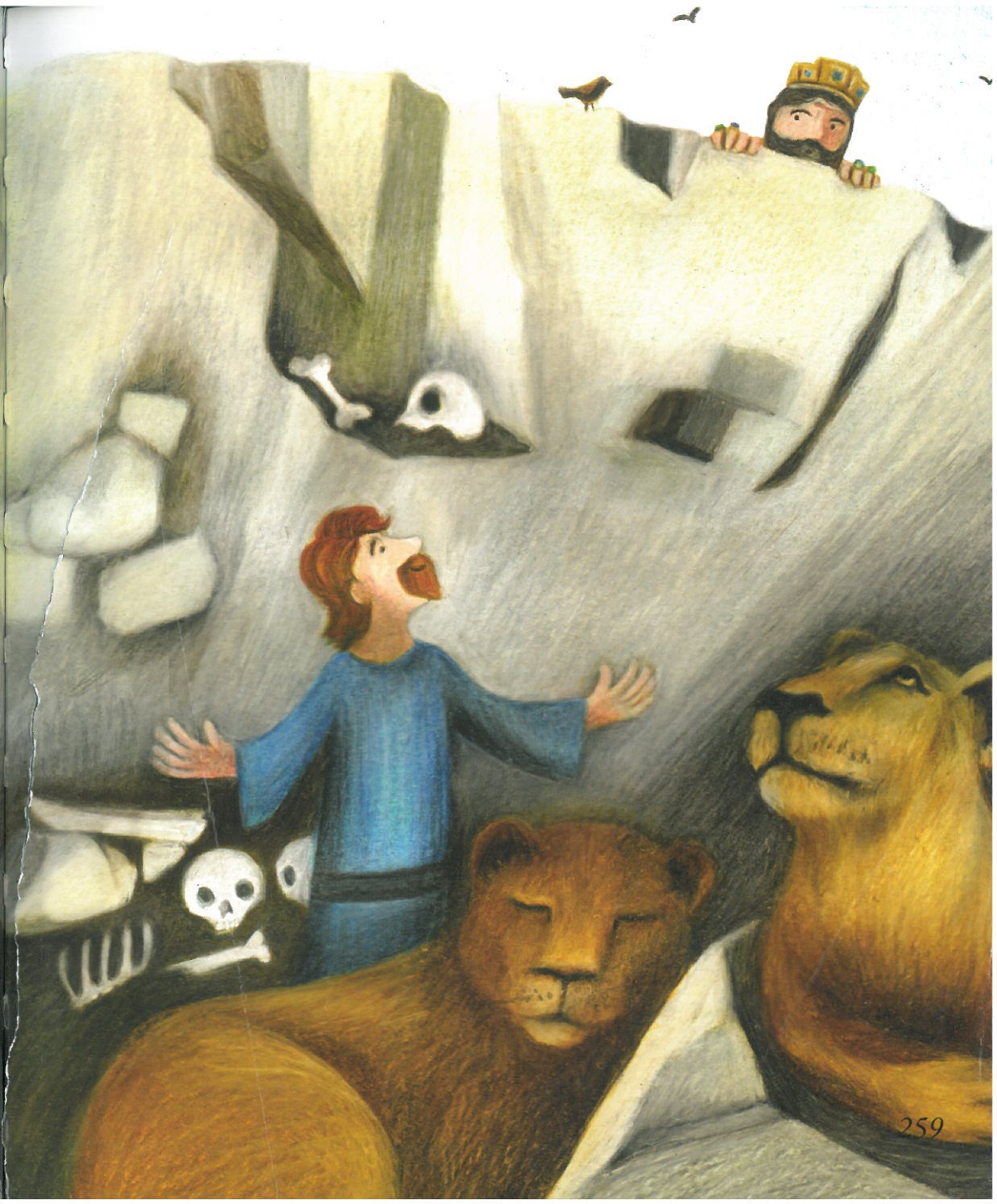
Apoi el i-a explicat că Dumnezeu a trimis un înger să închidă gura leilor.

„Scoateți-l pe Daniel afară!” a strigat Darius.

După ce Daniel a fost eliberat din groapă, Darius a poruncit, „Arestați-i pe acei sfetnici netrebnici, care au uneltit împotriva lui Daniel!”

„Începând de astăzi, toți trebuie să respecte pe Dumnezeul lui Daniel” a spus Darius. „El este Dumnezeu cel Viu. El l-a salvat pe Daniel din gura leilor. Aceasta este legea mezilor și perșilor. Ea nu poate fi schimbată!”

Atunci

Pentru iudei
nu era decât
fericire și
bucurie, veselie
și slavă.

Estera 8:16

Deși Estera
trăia într-o
țară străină,
cum a ajutat ea
poporul ei?

Estera își salvează poporul

Estera era o frumoasă fată evreică. Ea era căsătorită cu Ahașveroș, marele împărat al Persiei.

Într-o zi Estera l-a auzit pe un bărbat numit Haman complotând împotriva poporului evreu.

„Voi omorî toți evreii, poporul din care face parte împărăteasa Estera” a spus Haman.

Estera s-a îngrijorat foarte tare, așa că a pus și ea la cale un plan.

La cină ea i-a spus soțului ei, împăratul: „Haman complotază ca să ucidă oamenii din poporul meu.”

Împăratul s-a mâniat tare și a trimis soldați ca să-l aresteze pe Haman.

Estera și-a salvat poporul ei de origine, pe evrei.

Înapoi acasă la Ierusalim

Trecuseră șaptezeci de ani de când poporul lui Dumnezeu fusese luat din Ierusalim. Cyrus cel Mare domnea acum în Babilon.

„Oricine dorește să se întoarcă în Ierusalim, este liber s-o facă” a anunțat el.

Aproape cincizeci de mii de oameni s-au întors în Ierusalim. Cyrus a trimis înapoi și aurul și argintul pe care Nebucadnețar îl furase din Templu.

Când oamenii au ajuns în Ierusalim, au început să reconstruiască Templul.

Dar bătrânii au clătinat din cap cu tristețe. „Nu va mai fi niciodată atât de frumos precum Templul construit de Solomon” au spus ei.

Și tot poporul
scotea mari
strigăte de
bucurie,
lăudând pe
Domnul,
pentru că
puneau
temeliile Casei
Domnului.

Ezra 3:11

De ce au
vrut evreii să
reconstruiască
Templul?

Cum să n-am
fața tristă
când cetatea
în care sunt
mormintele
părinților mei
este nimicită și
porțile ei sunt
arse de foc?

Neemia 2:3

Cu toate că
era împăratul
unei alte țări,
Cirus a vrut
să-l ajute pe
Neemia să
reconstruiască
Ierusalimul.

Reconstruirea Ierusalimului

Un bărbat evreu, pe nume Neemia, era paharnicul
împăratului Cyrus.

Neemia i-a întrebat pe câțiva prieteni care fuseseră în
Ierusalim: „Au fost reconstruite zidurile cetății?”
„Lucrările înaintează greu, iar zidurile sunt încă în
ruină” i-au răspuns ei.

Împăratul a observat că Neemia era trist.

„Ce s-a întâmplat?” a întrebat împăratul.

„Maiestatea Ta, sunt trist pentru că frumosul meu oraș
este încă în ruină. Dă-mi voie să mă
întorc și să mă asigur că reparațiile
sunt duse la capăt.

„Bine, îți dau
voie să mergi.”
a spus împăra-
tul.

Pereți subțiri

Neemia a călătorit prin deșert până la Ierusalim.

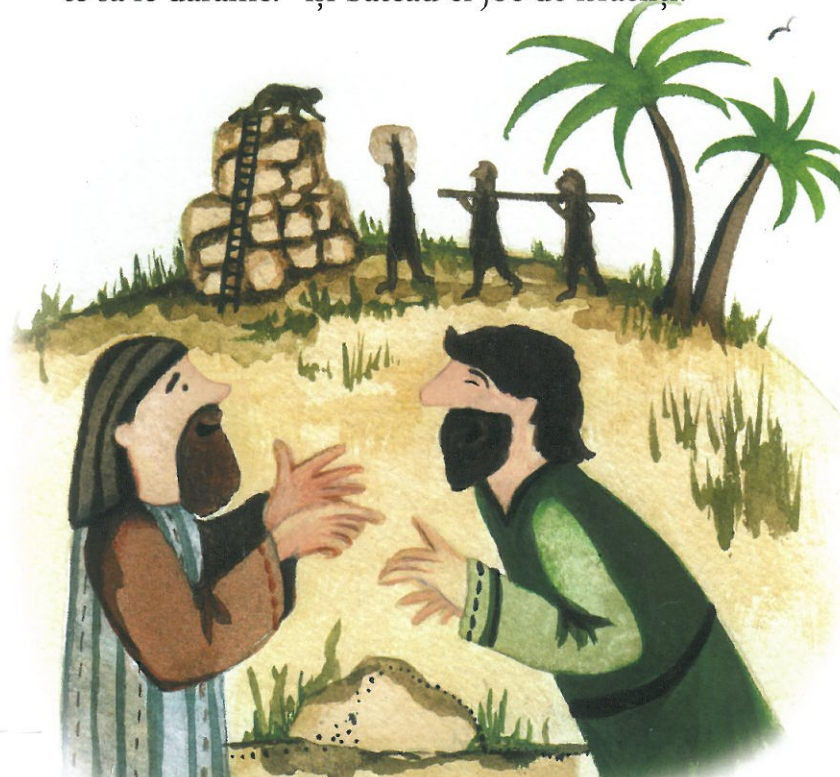
El a văzut că dușmanii lor îi împiedicau pe israeliți să
reconstruiască orașul.

„Înainte de toate, trebuie să construim zidurile” a spus
Neemia muncitorilor. „În acest fel, îi putem ține
departe pe dușmani. Apoi putem să facem restul
lucrării. Să începem!”

Poporul a început lucrul.

Dar dușmanii lor râdeau de ei.

„Zidurile acelea sunt atât de subțiri, încât o vulpe poa-
te să le dărâme!” își băteau ei joc de israeliți.

Dacă se va sui,
o vulpe le va
dărâma zidul
lor de piatră.

Neemia 4:3

Crezi că
Neemia va
termina
lucrarea?

*Fiecare din
ei, când lucra,
își avea sabia
încinsă la
mijloc.*

Neemia 4:18

*Crezi că era
foarte greu să
construiești
zidul știind că
dușmanii pot
ataca în orice
clipă?*

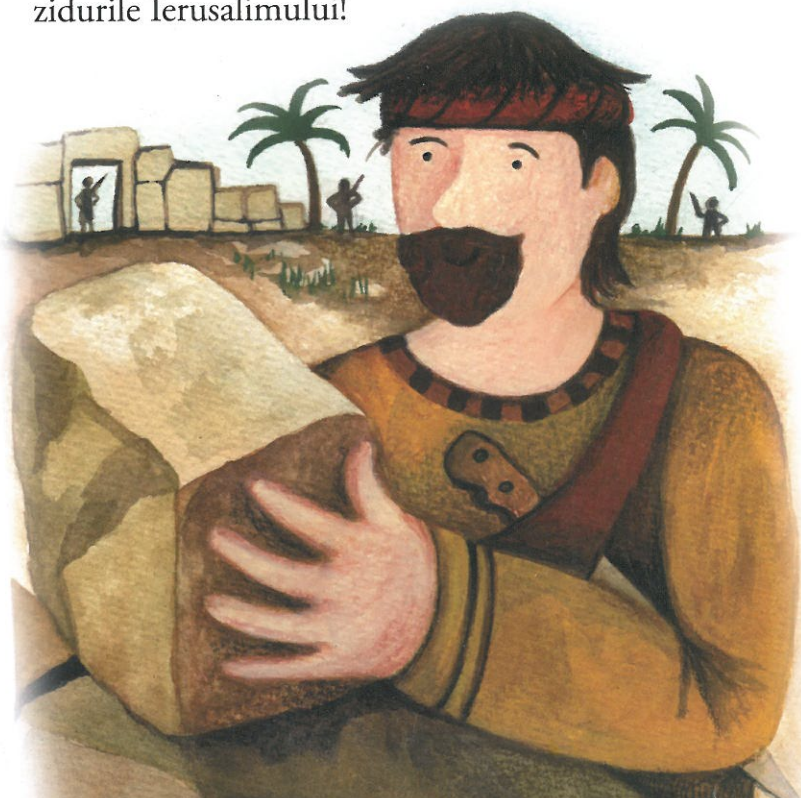
Evreii lucrau purtând săbiile cu ei

Evreii continuau să lucreze. De această dată, dușmanii au început să-i atace.

„Purtați armele la voi tot timpul” a poruncit Neemia oamenilor săi.

Jumătate dintre evrei stătea de strajă, iar cealaltă jumătate construia zidurile. Toată lumea purta câte o sabie.

În cincizeci și două de zile ei au terminat de construit zidurile Ierusalimului!

Sărbătoare pentru poporul evreu

Poporul evreu nu mai era prizonierul Babilonului.

Foarte mulți se întorseseră în țara lor.

Ei au terminat de ridicat zidurile Ierusalimului și au construit un Templu nou.

Au adus înapoi vasele de aur și de argint și alte comori furate din vechiul Templu.

Au venit la Templul strălucitor și i-au mulțumit lui Dumnezeu. Acum ei sărbătoreau!

*„Binecuvântat
să fie Numele
Tău cel slăvit,
care este mai
presus de orice
binecuvântare
și de orice
laudă!... Tu,
Doamne,
numai Tu ai
făcut cerurile,
cerurile
cerurilor și
toată oștirea
lor și pământul
cu tot ce este
pe el.”*

Neemia 9:5-6

*Cât de bucuros
era poporul lui
Dumnezeu că
era înapoi, în
țara sa?*